REDEEMER COLLEGE LIBRARY
PER/BX/9401/.C36

AUDITED PAID ABC CIRCULATION

CALVINIST + CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

Address all communications to: Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont. — Phone 547-1488 and 547-1489.

Authorized as Second Class Mail, Post Office Department Ottawa Ontario, and for payment in cash, Postage paid at Hamilton.

MARCH 6th, 1964 - No. 636 - 19th YEAR OF PUBLICATION

LAAT ONS EERLIJK ZIJN

Voor me ligt het december nummer van het Nederlandse tijdschrift **Wending**, met het veelbetekenend opschrift **Open Kaart**,* waarin ongeveer twintig scribenten, meest theologen, maar in elk geval vogels van diverse pluimage, hun mening te kennen geven over het geruchtmakend boekje van de Engelse bisschop: Honest to God.

Het is geen eenvoudige opgave van al deze kritieken een overzicht, laat staan een kritisch overzicht te geven.

Wanner ze alle één geluid of althans een harmonieus geluid zouden hebben gegeven, zou de zaak anders staan en zou een 'heruitzending' van dit geluid in verkorte vorm mogelijk zijn geweest; maar de medespelers zetten niet in op gelijke toonhoogte en maken zelfs gebruik van een totaal verschillend notenschrift; in dit nummer van Wending werken Vrijzinnigen en Rechtzinnigen, Remonstranten en Barthianen, Gereformeerden en Hervormden samen, maar het is geen eenparige samenwerking; en wat door de één geprezen wordt, wordt door de ander hartgrondig veroordeeld.

Het is daarom geen wonder, dat dat verzamelwerk alle voor- en nadelen vertoont van een dergelijke z.g. oecumenische samenwerking.

Het vertoont er de **voordelen** van: we krijgen hier een levendig overzicht van de meest uiteenlopende theologische en praktische inzichten van theologisch Nederland.

Het toont ook de **nadelen**: de **echt**-oecumenische lijn ontbreekt, er is variatie zonder eenheid. Over één ding zijn echter alle medewerkenden het stellig eens: dat het boek van Robinson: Honest to God, een zeer belangwekkend of in elk geval een opzienbarend geschrift is, dat niet met een enkel gebaar terzijde mag worden geschoven of voor kennisgeving aangenomen. Alleen de enorme verspreiding ervan spreekt boekdelen: in zeven maanden tijds werden 350.000 exemplaren verkocht, het werd in zeven moderne talen vertaald, en van het daarop volgend boek 'The Honest to God debate' verschenen in eerste druk niet minder dan 100.000 exemplaren (okt. 1963).

Dit boek is letterlijk door honderdduizenden gelezen, en het frappante van de zaak is, dat de lezers blijkbaar niet alleen vakmensen waren, theologen, maar ook niet-theologen en onder deze een schare van onkerkelijke mensen.

Dit boek appelleert op de onkerkelijke mens, alleen al door z'n titel.

Het is een Nederlands slagwoord om te zeggen: laat ons eerlijk zijn . . .

De bedoeling is: laten we nu eens alle frasen, alle humbug, alle franje achterwege laten. Bisschop Robinson doet in zijn boek een bewuste poging, om het Evangelie weer te geven zonder frase; zonder de theologische en kerkelijke ballast der eeuwen; in een directe confrontatie met de z.g. moderne mens; en één der schrijvers in 'Open Kaart' verklaart zelfs: "De reacties van dé andere zijden van het IJzeren Gordijn verwacht ik met spanning" (blz. 695).

Op wat voor een wijze tracht nu Robinson zijn doel te bereiken?

In de korte samenvatting van zijn werk, te vinden op blz. 678—680, lezen we dat hij een revolutie wil ontketenen tegen de traditionele geloofstaal, gebonden als ze is door mythologie, supernaturalisme en religie.

Mythologische begrippen vindt hij in het N.T., wanneer b.v. gesproken wordt van pre-existentie (vóórbestaan van Christus), incarnatie (vleeswording), hemelvaart, nederdaling ter helle, enz.

Supernaturalisme is volgens Robinson het spreken over God als bestaande ergens buiten of boven de wereld.

Religie bestaat naar zijn mening in het besef, dat men zonder een machtige God die onze vragen van ziekte, angst, zonde, dood enz. oplost, niet uitkomt, en dat men zich moet terugtrekken uit deze wereld om deze God te ontmoeten.

Wat stelt Robinson hiertegenover of hiervoor in de plaats?

Hij wil een God, die niet transcedent is (boven de wereld uitgaande), maar een God als diepte en grond van ons bestaan; 'God is niet een Wezen, een Zijnde, maar veeleer de Grond en Diepte van alle zijn.'

Hij wil een Christus, die mythologisch de Zoon van God genoemd moge worden, maar die in feite een mens was, 'als een raam, waarin men God aan het werk kon zien'; 'de mens voor anderen, in wie de liefde volledig overmacht heeft gekregen.'

Hij wil een eredienst, die tot taak heeft 'ons meer gevoelig te maken voor de diepte van ons bestaan, en ons open te stellen voor de ontmoeting met Christus in het gewone alledaagse leven.'

Hij wil een ethiek, waarin geen absolute regels worden gesteld voor ons menselijk gedrag, maar waarin niets anders wordt voorgeschreven dan liefde.

Robinson ontleent veel van zijn gedachten en citaten aan de moderne theologen Bultmann en Tillich en aan de merkwaardige Duitse theoloog Bonnhoefer, die in de oorlogstijd omkwam. Het is duidelijk, dat hij niet veel anders opdient dan een radicale moderne theologie. De moderne theologie heeft nooit anders gedaan dan oproepen tot een nieuw verstaan van het Evangelie in het licht van de eigen tijd, een aanpassen van het Evangelie aan de mensen van vandaag, die zich altijd de moderne mensen hebben genoemd in tegenstelling tot de minder-ver-gevorderde vaderen.

Dat was zo in de dagen van Hofstede de Groot, de vader van de Groninger Richting van het begin van de vorige eeuw, die meende dat in zijn tijd de periode van de volwassenheid van het menselijk geslacht was aangebroken, en die daarom 'in all honesty' een nieuwe taal wilde spreken, maar werd weerstaan door de ouderwetse afgescheidenen.

Dat was niet minder zo in de dagen van Scholten, de vader van de Moderne Richting in de tweede helft van de 19e eeuw, die ook gewaagde van het bewustzijn van de moderne mens van zijn tijd, dat niet langer de oude wonderverhalen van de Bijbel kon verteren.

Dat is ook vandaag nog geen steek veranderd, en het is alleen de vraag, of hier waarlijk een nieuwe eerlijkheid in het spel is, of enerzijds bisschop Robinson zoveel eerlijker is dan zijn orthodoxe collega's, en of anderzijds de mensen, die nog geloven dat Jezus Christus de eeuwige Zoon des Vaders is, en dat Hij tegelijkertijd het Lam Gods, dat de zonde der wereld wegneemt, door Zijn verzoenend bloed, zo oneerlijk zijn, maar wat napraten, eigenlijk maar wat kiekeboe spelen.

Merkwaardig is de vraag, die in verband met het eerstgenoemde gesteld wordt door de medewerker aan Open Kaart, Ir. R. Plomp. Hij schrijft: 'Is het boekje als zodanig inderdaad een blijk van de eerlijkheid waarover Robinson zo uitdrukkelijk spreekt? Bij zijn inwijding tot bisschop, nu ruim vier jaar geleden, heeft hij plechtig beloofd 'to be ready, with all faithful diligence, to banish and drive away all erroneous and strange doctrine contrary to God's Word.' Hoe men de opvattingen van Robinson ook waardeert, het is duidelijk, dat zij essentieel verschillen van wat de Bijbel ons over God en Christus leert. Daarom wekt het verbazing, dat hij hier geen conflict ziet tussen wat hij zo kort geleden nog beloofde en wat hij nu schrijft. Het zou m.i. eerlijker zijn geweest als hij zijn bezwaren intern ter sprake had gebracht in plaats van zich in een de sensatiezucht van het publiek zo ruim aansprekend geschrift tegen het belijden der Kerk te keren. De betreffende kritiek van de aartsbisschop van Canterbury lijkt mij daarom zeer terecht.' blz. 712)

Wat de zaak van het Evangelie betreft, hierover worden op verspreide plaatsen in Open Kaart behartenswaardige opmerkingen gemaakt en het meest openhartig is wel de Vice-President van de World Y.W.C.A. Mrs. H. C. Dirkse-Bresters, die de jonge mensen van onze tijd aanraadt, 'zich niet dit zakje wereldbeschouwelijke en theologische knollen voor citroenen te laten verkopen.' En dan wijst ze op de zegen van gezonde bijbelstudie; en op die van gezonde prediking van het Evangelie, en ze dankt God voor 'alle trouwe dienaren van de kerk die in prediking en catechese woorden van brood uitdelen, niet omdat ze zulke vlotte en begaafde sprekers zijn, maar omdat ze ondanks al hun andere werk existentieel denken, grondig exegetiserend, uit de oude schat van de Schrift datgene te voorschijn brengen, wat wij ons **nu** door de Geest actueel en persoonlijk mogen toeëigenen.' (blz. 697)

Het is het moeilijke van het werk van Robinson, dat het a.h.w. twee gezichten heeft. Het wil een revolutie ontketenen, maar de Engelse schrijver C. Fielding Clarke, die een 'reply' schreef in zijn 'For Christ's sake', gewaagt terecht van 'a reluctant revolution.'

Robinson is tenslotte een Engelse bisschop, en dat wil hij ook zijn. Daarom zijn in zijn werk een aantal uitdrukkingen te vinden, die wijzen op 'an unimpeachable orthodoxy.'

'But,' zo vervolgt Fielding Clarke, 'in fact there are two dr. Robinsons. The bulk of Honest to God has been written by a second dr. Robinson who is probably heretical and usually muddled.' (For Christ's sake, p. 1, 11)

Dit tweeledig karakter van Robinson's schrijven maakt het ten dele verklaarbaar, dat de oordeelvellingen in Open Kaart zo uiteenlopen.

Ten dele.

Want tenslotte beslist de keus, van het hart, dat zich gewillig aan de Godsopenbaring in de Heilige Schrift onderwerpt, of dat daartegen te allen dage en op allerlei wijze protesteert.

Het boek van Robinson en het nummer van Wending roepen allerlei vragen op.

De grote vraag, die we stellig niet naast ons mogen neerleggen, is die van de benadering van de moderne mens, van de post-christelijke mens, met het Evangelie.

Het is niet te ontkennen, dat een grote massa in 'Christelijk' Europe en in 'Christelijk' Amerika niet meer de flauwste notie heeft van de waarheid van het Christelijk geloof, en daar ook niet de geringste belangstelling voor heeft.

Voor deze werkelijkheid mogen we onze ogen niet sluiten.

Wanneer Robinson deze werkelijkheid op zijn wijze onder onze aandacht wil brengen, heeft hij recht op al onze intense aandacht.

Het is echter zeer de vraag, of hij de rechte diagnose stelt.

Het is zeer de vraag, of het inderdaad het moderne wereldbeeld is, dat het luisteren naar het Evangelie in de weg staat.

In een zeer lezenswaardige bijdrage in **Open Kaart** wijst ir. Plomp het beroep van Robinson op de resultaten van het modern natuuronderzoek af. (blz. 711)

We zullen inderdaad de taal van onze tijd moeten spreken, en altijd opnieuw leren spreken. Maar in die taal van onze tijd zullen we altijd niets anders moeten doen dan het oude Evangelie vertolken.

En de Geest zal oren moeten geven om te horen.

Het is jammer, dat het nummer van Wending geen opzettelijke aandacht schonk aan de weg, die Robinson wil inslaan voor de Christelijke **ethiek**.

Hierover schreef prof. Runia een belangrijk artikel in het Australische blad 'Trowel and Sword'.

Hij wees erop, dat in de naam van het algemene begrip 'liefde' de meest duidelijke geboden Gods met voeten kunnen worden getreden, en dat overspel en prostitutie kunnen worden goedgepraat en worden goedgepraat, als ze slechts door die term 'liefde' worden gedekt. De eindconclusie van prof. Runia luidt: 'Liefde is voorzeker de schoonste bloem in de tuin van deze wereld. Maar wat gebeurt er, als u een bloem afsnijdt en scheidt van zijn eigen wortel? Voor een korte tijd mag ze nog uw kamer versieren, maar na een poosje verwelkt ze. Het nieuwe modernisme doet precies hetzelfde met de Christelijke liefde. Er is geen persoonlijke God die de Bron van alle liefde is. Er is geen werkelijke verzoening. Er wordt in Robinson's boek op geen enkele wijze melding gemaakt van de Heilige Geest als Verwekker van het nieuwe leven. Er is alleen maar de oproep tot wederzijdse liefde. Laat niemand door woorden worden misleid. Sommige woorden mogen dezelfde zijn als die van de Bijbel, maar ze hebben hun betekenis verloren, omdat de God van de Bijbel en Zijn wonderbare genade in Jezus Christus verworpen zijn.'

L. Praamsma.

---

* **Open Kaart**. Nederlandse reacties op 'Honest to God', van John Robinson. Speciaal nummer van Wending, dec. '63. f 3.90.

De Amerikaanse farmer Francis A. Johnson leunt tegen een kluwen bindtouw, die waarschijnlijk de grootste is die ergens ter wereld werd bijeengespaard. De kluwen is ongeveer 8 voet in diameter, is ongeveer 180 mijlen lang en weegt pl.m. twee ton. Johnson deed er 12 jaren over om deze hoeveelheid bindtouw bijeen te garen. Hij gebruikt een "jack" om de kluwen rond te draaien.

De Mattheus Passie

De muziek, die Bach schreef bij het verhaal van "het lijden en sterven van onze Heer Jezus Christus, naar de beschrijving van het evangelie van Mattheus", trekt jaar op jaar duizenden toehoorders. En geen wonder; in de grote rij van beroemde werken, die van de middeleeuwen af tot nu toe het wereld-drama tot onderwerp kozen, staan de Passie-muzieken aan de spits.

Johann Sebastiaan Bach, die 21 maart 1685 te Eisenbach werd geboren en op 28 juli 1750 te Leipzig stierf, heeft vijf Passionen geschreven. Twee daarvan zijn verloren gegaan en een derde, de "Lukas Passie", wordt door velen, om haar onbeduidendheid, als niet door Bach geschreven beschouwd. Zo resten ons dan feitelijk twee Passionen, nl. de "Mattheus-Passie" en de "Johannes-Passie", die zonder twijfel het werk van Bach zijn. Naar omvang, fors getrokken zijn, overrijke detaillering, wonderlijke evenwichtigheid en uitdrukkingszekerheid munt de eerstgenoemde uit, hoewel de vroeger geschreven "Johannes-Passie" bij haar jongere zuster zeker niet ten achter staat, voor zover het gaat om de muzikale waarde van de afzonderlijke geleidingen.

Bach schreef zijn "Mattheus-Passie" voor twee vierstemmige koren, twee orkesten, twee orgels, en een cembalo. Ieder koor heeft zijn eigen orkestbegeleiding, maar de beide orgel-partijen zijn later samengevoegd. Behalve het dubbelkoor treedt in het eerste deel op de z.g. soprano di ripieno, welke partij meestal door een knapenkoor vervuld wordt. Deze kolossale middelen in de hand van de grootmeester van de toonkunst geven een geheel van overweldigende grootsheid en klankkracht, van rijke afwisseling en nuancering, van weloverwogen verhouding en tegenstelling.

Het werk bestaat uit twee hoofddelen, die samen 24 scenes bevatten. Het wordt ingeleid door een groots dubbel-koor, waarin het "koor der dochteren Zion's" het vragende "koor der gelovigen" opwekt te zien op de bruidegom, die als een lam, geduldig, voor onze zonden het kruis draagt uit liefde en genade. Door dit koor speelt het machtige koraal "O, Lamm Gottes onschuldig", het cantus firmus, dat Bach schreef voor de soprano di ripieno. Terstond na deze inleiding vangt de evangelist (tenor) aan met het verhaal van de lijdensgeschiedenis, trouw aan de Heilige Schrift. Op de hoogtepunten wordt dit verhaal onderbroken door koraal, of aria, en aldus wordt het hele werk in verschillende grotere en kleinere scenes verdeeld.

Het eerste deel bevat als hoofdmomenten, de Avondmaals-viering, het lijden in Gethsemané, het verraad van Judas, en Jezus' gevangenneming; het tweede: het verhoor voor Kajafas, de veroordeling door Pilatus, de kruisiging op Golgotha, Christus' dood en begrafenis. Op het tweede plan

Johann Sebastiaan Bach

plaatste Bach als kleinere scenes de gebeurtenissen, die om de lijdensgeschiedenis plaatsgrepen, als de zalving te Bethanië, de raadslag van de overpriester en de oudsten, hoe zij Jezus vangen en doden zouden, Petrus' verloochening en berouw, Judas' wroeging en zelfmoord.

De evangelist en de personen, die in het Evangelie sprekend worden ingevoerd, (Petrus, de Hogepriester, Pilatus, e.a.) zingen secco-recitatief, een verhaalzang, waaraan elke versiering ontbreekt, en die als enig doel heeft het Evangeliewoord tot ieder's oor te brengen. Deze recitatieven worden dan ook gezongen-gedeclameerd, en hebben zo een grote uitdrukkingskracht. De begeleiding dient uitsluitend als harmonische steun voor een juiste intonatie, meestal gespeeld door piano of clavecimbel.

Om de woorden van de Heer, die dikwijls een week-melodische klank hebben, scheppen nu eens lang-uitgesponnen, dan weer eens mildbewogen strijkakkoorden een wonderlijke lichtglans, die eerst aan luister inboet met de woorden: "Eli, Eli, lama sabachtani?". Door deze bijzondere begeleiding van het strijkkwartet verschijnt de persoon van de Heiland voor ons zielsoog, omvloeit door lichtende klankgolven, en treedt uit de behandeling naar voren tot de centrale plaats, die Hem toekomt.

Anders behandelt Bach de berijmde recitatieven. Zij maken zich blij over Christus' testament; zij betreuren zich op de verdienste van al dit leed en leiden over tot aria's die zich in verdere contemplatie verdiepen.

De aria's zijn in geen ander werk van Bach in zulk een groot aantal ingevoegd. Ze zijn van onvergetelijke schoonheid, en meer aangrijpende melodieën, die zo overtuigend op ons inwerken, heeft hij wellicht nooit geschreven. We hoeven alleen maar te noemen: "Aus liebe will mein Heiland sterben" voor sopraan, "Buss und Reu" voor alt, "Ich will bei meinem Jesu wachten" voor tenor, "Gib mir meinem Jesum wieder" en "Mache dich mein Herze rein" voor bas, allemaal aria's, die van bijzondere schoonheid zijn en de van de handeling opgedane indruk in het aandachtig hart vastleggen en verdiepen.

Niet minder dragen ook de koren bij. De beide koren hebben tweeërlei taak. Ten eerste zijn daar de korte gedrongene, uit de Bijbelse verhaalzang voortvloeiende koren: De discipel-koren "Wozu dient dieser Unrat", "Herr bin ich's"; de Sanhedrin-koren "Ja, nicht auf das Fest", "Weissage uns Christe"; de koren des volks, "Lass ihn kreuzigen", e.a., waarin Bach de massa

(Vervolg op pag. 2)

DE MATTHEUS PASSIE

(Vervolg van pag. 1)

tot in de afzonderlijke stemmen individualiseert. Ten andere zijn daar de koren, die ontstaan zijn als reflex op een aangrijpende gebeurtenis in de handeling. Zo reflecteert het koor op de gevangenneming van Jezus met het geweldige "Sind Blitze, sind Donner in Wolken verschwunden". Tot deze koren horen ook de antwoorden, die het koor in devote contemplatie geeft op de door de aria's opgewekte voorstellingen. Ten derde worden ook de koralen door het koor gezongen. De meester dacht zich de koralen door de toehoorders meegezongen, maar sinds de passionen niet meer dienst doen als gewijde muziek bij de godsdienst-oefeningen, heeft men hiermee begrijpelijkerwijs gebroken. Het ligt nu eenmaal niet in de aard van het concert, dat de toehoorders actief deelnemen in de uitvoering. Bovendien zou dit onmogelijk zijn, zonder dat de schoonheid van deze koralen teloor ging. Deze eenvoudige vierstemmige, kerkelijke liederen scheppen welaandoende rustpunten in de gestage gang van de handeling en brengen door hun diepe innigheid een machtige indruk teweeg. Een gedachte, in het Evangelie-verhaal maar even aangeroerd, bloeit straks uit in het koraal tot een wonderlijk aangrijpende bevinding; een heftige hartstochtelijkheid vloeit straks in het koraal tot nadenkend bezinnen; smart en angst sidderen dra uit in vroom en deemoedig gebed.

De geest, die de "Mattheus Passie" bezielt — voor wie Bach kent, en van Mattheus behoeft het nauwelijks gezegd te worden — is die van verzoenende Liefde. Het werk wil een heenwijzing zijn naar het smartelijk lijden en de smadelijke dood aan het kruis; naar al de smarten, die Christus gedragen heeft als Middelaar tussen de zondige mensheid en God. Bach heeft dit werk geschreven uit de volheid van zijn gelovig hart. Wat hij in zichzelf voelde leven, wilde hij ook aan anderen gegeven weten. Zijn eigen vreugde om de verzoening, die dit bittere leed hem bracht, wilde hij anderen doen meeleven, en daarom kon hij niet genoeg doen, om dit voor anderen bevattelijk en begeerlijk te maken. Zo heeft hij Christus willen brengen aan allen door het gezongen Woord, en hij heeft dat Woord doorsponnen met zijn diep-religieuze bezinningen. Het Goddelijke Woord en de Christelijke bezinning tesamen bracht hij tot allen, die oren hebben en een ontvankelijk hart, op het voertuig der opperste schoonheid: zijn hooggestemde muziek.

En zijn werk is gemeengoed geworden door de hele christenheid, een bron van schoonheid en verhevenheid voor ieder, die voor deze schoonheid ontvankelijk is, met een gelovig hart neerzit om zich aan haar te laven. In zijn "Mattheus-Passie" heeft Bach het hoogste bereikt wat ooit een kunstenaar kan bereiken: de diepste waarheid van het Christendom in een vorm van opperste schoonheid; het grootste mysterie onthuld in eenvoud en verstaanbaar voor allen.

L. Tenyenhuis.

Grand Rapids, Mich.

"WOODEN SHOE" Confectionery

DE HOLLANDSE WINKEL

voor fijne Vleeswaren, Droste Bonbons, Verkade Beschuit, Blikgroenten, Rijsttafel, Eau-de-Cologne (4711), Sigaren, Dames- en Heren-Ondergoed, Baby Uitzetten, Delfts Blauw, Snijbonenmolens en Koffiemolens, Dames- en Heren-Portemonnaies, Souvenirs en Luxe artikelen. Kom en zie!

Open elke dag 9—6.
Donderdag 9—9 uur.
Vrijdag 9—9 uur.

1058 MAIN STREET WEST
HAMILTON TEL. JA 8-1932

VROUWENKWALEN

als onregelm., te sterke, zwakke en wegblijv., pijnlijke menstr., bloedarm.-zenuwzwakte, rugpijn, vermoeidheid, lusteloosheid, onrust, dromen en alle andere overgangslasten vluchten voor onze vanouds bekende Forakruiden. Hetzelfde geldt voor alle andere slep. ziekten. Toez. desgew. in blanco verpakk.! Volkomen noschad.! Geheimh. gegar.!

Voor Canada uitsluitend volle kuren (9 mnd. à $18.00 bij vooruitbetaling.

Meldt Uw ziekte en klachten aan

Kruidenhuis "FLORA"

Westersingel 40, Groningen, Ned.

VROUWEN RUBRIEK

Redactrice: Mrs. A. Wagenaar
67 Victoria St., Blenheim, Ont.

De Mens en Honger

In haar artikel van februari 14, waarin Mrs. Wagenaar ons o.a. vraagt waarom wij haar alleen de fort laten voor de Vrouwenrubriek raakte zij ook het hongerprobleem aan, en zij verwees ons naar de diakonale aktie die binnenkort gehouden zal worden. U zult er inmiddels wel al van gelezen hebben op uw Kerk Bulletins. De Ontario Deacons hebben de taak op zich genomen om één vijftig pond zak graan per gezin te versturen naar de hongergebieden in Korea en Formosa die in 1963 geteisterd werden door orkanen en daardoor hun oogst verloren. Om dit te kunnen doen wordt zondag 8 maart, $3.00 per gezin gevraagd, voor deze "Manna" aktie.

Er wordt veel over het voedselprobleem geschreven en op allerlei manier wordt onze aandacht er op gevestigd. Het is goed dat dit gebeurt. Wij allen zijn er bij betrokken. De Food and Agriculture Organization van de United Nations heeft een boekje opgesteld waarin een kort overzicht gegeven wordt van de feiten. Het boekje heeft als titel: "Man and Hunger", het telt 59 bladzijden en is voor 55¢ bij de Queen's Printer, Ottawa te verkrijgen.

Enkele van de punten die aangeraakt worden wil ik graag vrij vertaald doorgeven.

● Hoewel voedsel één van de belangrijkste dingen is die de mens nodig heeft, is het probleem om te voorzien in genoeg voedsel en het juiste voedsel nog steeds niet opgelost. Zelfs vandaag aan de dag zijn er miljoenen mensen die niet genoeg krijgen en miljoenen anderen die niet het juiste voedsel krijgen om gezond te blijven en sterk te worden.

Het voedselprobleem is eigenlijk een complex van verschillende dicht bij elkaar liggende problemen, zoals sociale en kulturele tradities, werkgewoonten, het onderwijsprobleem, levensstandaard en vele andere.

Door de gehele wereld wordt er aan gewerkt om het probleem op te lossen. Eigenlijk komt het er op neer dat het van ieder land zelf afhangt wat het er voor doen zal om de voedselsituatie te verbeteren. Tegelijkertijd is samenwerking hoogst noodzakelijk. 88 verschillende landen hebben daarom samen The Food and Agriculture Organization of the United Nations opgezet. En deze F.A.O. is het grootste orgaan voor internationale aktie op dit gebied. Op 1 juli 1960 werd een begin gemaakt aan de Freedom From Hunger Campaign, die 5 jaar lang zal duren. De Campaign werkt voornamelijk op drie gebieden, n.l. Informatie en onderricht, Research, en Aktie (daadwerkelijke hulp).

Begrip voor het voedselprobleem en de oplossing er voor is het voornaamste streven van de Freedom from Hunger Campaign.

Honger en ondervoeding zijn geen eerbiedigers van grenzen. Zij zijn in elk land te vinden.

● ONDERVOEDING. Door ondervoeding kan men zijn werk niet goed doen, daardoor geen vooruitgang maken, ziekte, terwijl er vaak T.B. uit voortkomt.

Wil er vooruitgang komen dan zal het vlak van voedingswaarde moeten rijzen en zal meer voedsel geproduceerd moeten worden. Theoretisch gesproken zouden de boeren over de gehele wereld genoeg voedsel kunnen produceren als er overal up-to-date landbouwkundige methoden en machineriën waren, vooral in de minder ontwikkelde gebieden. In andere woorden: als de moderne wetenschap overal ter wereld ingeschakeld werd dan zou er genoeg voedsel geproduceerd kunnen worden.

Maar landbouwkundige verbeteringen kosten geld en de meeste boeren hebben geen geld om hun grond te irrigeren of om kunstmest, machineriën of beter zaad te kunnen kopen. Een enorme en dure taak van onderricht zal eerst uitgevoerd moeten worden, voordat er een algemene vooruitgang in de landbouw zal zijn. Grote geldbeleggingen, kennis en inspanning zijn vereist, zal er genoeg voedsel voor de toekomst komen. En niemand kan met zekerheid zeggen, of de nodige belegging gemaakt zal worden. Er is echter een andere vraag, die met meer zekerheid beschouwd kan worden. Die vraag is: "Wordt het beste gebruik gemaakt van de grond die er is en van het water?" De F.A.O. probeert hierop een antwoord te geven. Het land is er, denk maar aan de tropische weidevelden van Afrika, Australië en Latijns Amerika, dit is land dat ook meer produktief gemaakt zou kunnen worden, al zou dit geld en research kosten, verder is er het koude noorden. Het land is er, als de mens het maar transformeren wil.

Verder kan het land, dat in gebruik is, meer produktief gemaakt worden, als ook het gebruik van en controle over water, zaadveredeling, vermindering van pest en ziekten, vermeerdering van veestapel produkten. Dit laatste wordt vooral tegengehouden door de ziekten die er onder de dieren zijn, al is er vooruitgang gemaakt de laatste jaren. Veel werk wacht er echter nog op dit gebied. Als er meer vlees geproduceerd moet worden is hier weer veevoer voor nodig.

Men kan meer vis uit het water halen, gebruik maken van de grote hoeveelheid plantengroei in de wateren. Zullen al deze verbeteringen uitgevoerd worden dan zal dit het formidabele probleem met zich meebrengen om de nodige kennis aan de miljoene boeren en vissers over de gehele wereld bij te brengen.

● Met de vooruitgang van voedselproduktie houdt het probleem van DISTRIBUTIE gelijke tred. Verbetering van distributie is een netelige vraag van economie, van levensstandaard, produktiekosten, prijs, handel, e.d.

● Het probleem van ONDERRICHT komt hierdoor weer naar voren. Eerst vermeerdering van produktie, ten tweede betere distributie, deze twee zullen echter afhangen van de vooruitgang en uitbreiding van het onderwijs.

De meeste volwassenen in de wereld van vandaag kunnen lezen noch schrijven. Daardoor is er weinig kans dat zij een beter leven kunnen opbouwen. Onderwijs, ten minste voor de kinderen, is het antwoord. Verder is er een landbouwkundige voorlichtingsdienst voor verschillende landen, maar deze laat vaak veel te wensen over en de taak is om deze voorlichting uit te breiden en te zien dat iedere boer er gebruik van kan maken.

Onlangs werd in een Schooluitzending van de C.B.C. T.V. een film gedraaid, die liet zien hoe een dorp ergens in een minder ontwikkeld gebied, zelf een watersysteem kreeg met behulp van deze landbouwkundige dienst. Een jongetje vertelde het verhaal erbij, hoe het dorp er toe gekomen was om hulp te vragen. Men zag de oude mensen hun hoofd schudden, de vaders en moeders een afwachtende houding aannemen, maar de jeugd stond popelend en met uitpuilende ogen het waterwonder te aanschouwen.

● Onderricht voor een juist dieet is nodig. Een dieet geschikt voor 't ene land, blijkt ongeschikt voor het andere. Kennis van de voedselgewoonten in elk land is nodig om de mensen de juiste voedingswaarden te leren. Het dagelijkse voedsel waaraan men gewend is geeft een gevoel van veiligheid. Om een land wat bijv. aan rijst gewend is, eensklaps naar tarwe te laten overschakelen zal niet meevallen. Het doet ons denken aan het oude Hollandse spreekwoord: "Wat een boer niet kent . . . etc." Verder hebben sommige soorten voedsel een sociale betekenis, welke niets te maken heeft met voedingswaarden. Door het eten van een zeker soort voedsel kan men prestige krijgen. Er ligt ook een verhouding tussen godsdienst en voedsel. Mohammedanen mogen bijv. geen varkensvlees eten, de Hindoes geen koevlees, en zo zijn er nog meer voorbeelden op te noemen. Opvoedkundige programma's om voedselgewoonten te veranderen moeten met al deze dingen rekening houden. Daardoor kan onderricht in de voedingswaarde veel invloed ten goede uitoefenen.

Het boekje geeft verder een beeld wat er voor de verschillende landen gedaan wordt, foto's illustreren de verbeteringen die gemaakt worden. Het zou te veel ruimte nemen om u nog meer uit het boekje te vertellen, ik beveel u aan het zelf te lezen, het is geschreven in een stijl die gemakkelijk leest. Ook het Engels dat gebruikt is, is eenvoudig. Het is goed zich een beeld te vormen van het voedselprobleem en we behoren ons ook op de hoogte te houden wat er bij onze medemens gaande is. Hier mogen we het echter niet bij laten, als wij met de daad kunnen helpen zoals bijv. zondag 8 maart van ons gevraagd wordt, dan behoren wij dit zeker te doen.

Jane Malda

C.L.A.C. MEETING
IN OSHAWA, ONT.

In een der lokalen van de Chr. Ref. Church werd een rede gehouden door Mr. Gerald Vandezande met als onderwerp: "Wat kunnen we als calvinisten doen voor de gemeenschap?"

Deze vergadering was belegd op initiatief van Rev. Van Harmelen en stond onder zijn leiding.

De bijbel is het meest belangrijke boek voor de gemeenschap. Daarin kunnen we vinden de rechte wegen van liefde tot God en de naaste, van recht en vrijheid, aldus spreker.

Het is niet genoeg als we spreken over God; we moeten Hem erkennen als de God van elke dag. Niemand kan een goed gemeenschappelijk samenleven opbouwen zonder het geloof in Jezus Christus, met de erkenning, dat door Hem en tot Hem alle dingen zijn. In alles staan of vallen we met het geloof in Jezus Christus.

Wat heeft de Heilige Schrift tot ons te zeggen? Het is hard tijd dat de Christenen dit gaan onderzoeken. We hebben te komen tot de fundamentele problemen. Terug tot de wet en de getuigenis. Waar de christelijke organisaties bloeien, daar bloeit het kerkelijk leven. We moeten streven voor Christelijk onderwijs vanaf de kindergarten tot de universiteit.

We moeten zeer dankbaar zijn met wat God ons geeft hier in Canada om onze beginselen te verbreiden. We ontvangen vrijheid en ruimte om te schrijven in bladen. Een van die verenigingen welke niet anders wil dan de erkenning van Gods onfeilbaar Woord en die dat Woord heeft als fundamentele grondslag is de C.L.A.C. Hiervan wijkt ze geen duimbreed af. Om die reden kon zij aanvankelijk geen erkenning krijgen; maar God heeft onze gebeden gehoord en thans is ze erkend bij de regeringen en we hebben reeds een gesprek gehad met de regering in Ottawa en uitnodigingen ontvangen van Provinciale regeringen.

Overal waar we komen met onze geopende bijbel en het getuigenis van ons geloof in Jezus Christus vinden we een luisterend oor, ook bij het Canadese volk. Er valt overal een kentering waar te nemen in de houding tegenover de C.L.A.C. Aanvragen om spreekbeurten komen van vele plaatsen. We zijn dankbaar aan de Gever van dit alles en gaan verder in dat geloof dat het alleen God is die ons helpen kan.

Er werden enkele vragen gesteld welke door Mr. Vandezande werden beantwoord.

H.W.

Kopje thee?

"Graag", zegt iedereen. "Oh boy, speculaasjes erbij!" Gezellig hoor. Moeder koopt alleen van VOORTMAN'S. Ze heeft gemerkt, dat die veel en veel brosser zijn en smakelijker. Iedereen is er dol op.

Speculaasjes van VOORTMAN'S

de bakker, die ze bakken kan!

En als U geen theedrinker bent, neem ze gerust bij de koffie of een kop chocolade; smaakt ook goed.

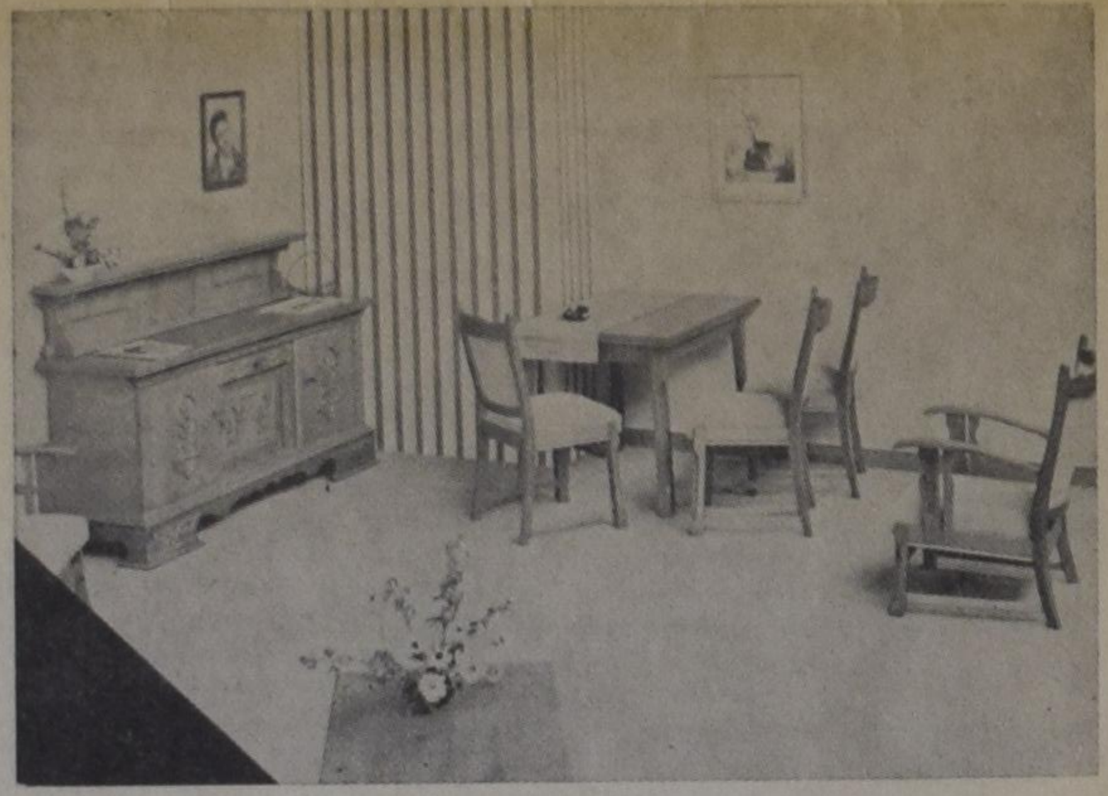

In verband met onze VERHUIZING gaan wij diverse

Hollandse Huiskamers en Bankstellen

opruiming **ver beneden** de normale prijs

Deze meubelen zijn te bezichtigen aan onze oude zaak te 4899 Yonge Street, zaterdag 7 maart, vanaf 9 uur in de morgen.

Ook hebben wij verschillende andere meubelen welke wij voor zeer lage prijzen opruimen.

De Boer's

FURNITURE IMPORT LTD.

NEW ADDRESS:

5051 Yonge St. WILLOWDALE, ONT. Tel. 222-1109

CALVINIST-CONTACT
DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY
P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.
Phone 547-1488 and 547-1489

Editorial Committee: Revs. J. Geuzebroek (president), F. Guillaume, Dr. R. Kooistra, J. Van Harmelen, A. H. Venema (secretary).
Managing Editor: D. Farenhorst.
Publisher: Guardian Publishing Company Ltd., Hamilton, Ont.
Calvinist-Contact is published Friday every week.
Closing date: Saturday before date of issue.
Subscription price: $5.00 per year.
Alle communications should be addressed to the office of Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Articles in this paper express the viewpoint of the authors and do not necessarily express the opinion of the editors.
Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary.
Contents may not be reprinted without permission of the publisher.
The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions by its authors.
Please inform us immediately of any change in your address.

Het Vraagstuk van Schepping en Evolutie

door Dr. R. Kooistra

④

HET ONDERSCHEID TUSSEN HISTORIE EN GESCHIEDENIS

Het eerste deel van Delleman's tweede boekje **Begin en nieuw Begin** is getiteld: **Over de zin en het gezag van het verhaalde in Genesis 1—11.**

Hiermede raken we de kern van ons probleem. Zoals U ziet hebben we in ons eigen opschrift dit nog weer anders geformuleerd. We deden dat, omdat het probleem dikwijls benaderd wordt, door het gebruiken van de woorden "geschiedenis" en "historie". U vindt dat bijv. in een andere, **nieuwe publikatie** over hetzelfde probleem. Bij Kok in Kampen kwam een boekje van de pers onder de titel: **Vragen rondom Genesis en de Natuurwetenschappen**, dat bijdragen bevat van Drs. H. A. L. Vander Linden, Drs. A. A. Manten, Prof. Dr. J. Veldkamp en Drs. H. G. Schultze Nordholt. De drie eerstgenoemde schrijvers denken dat het onderscheid tussen historie en geschiedenis ons kan helpen. Zij schrijven:

> Onder historie verstaan wij (dan) het geheel der dingen, zoals het, zeer ten dele, voor het menselijk oog zichtbaar is, zoals het zich afspeelt op het horizontale vlak van het tijdelijk gebeuren, en zoals het enigermate beschreven kan worden door de menselijke onderzoeker. Enigermate — bij die uitdrukking kunnen wij denken aan het slot van Huizinga's voorbericht in zijn Herfsttij der Middeleeuwen: "**Vormen** van het leven en van de gedachte zijn het, wier beschrijving hier beproefd is. Den wezenlijken **inhoud** te benaderen, die in die vormen heeft gerust, — zal dat ooit het werk kunnen zijn van geschiedkundig onderzoek?" (blz. 26)

In het begrip 'historie' hebben we dus te maken met de feitelijkheid der dingen. In 1926 heeft de Synode der Gereformeerde kerken het historie-karakter van het begin van de Bijbel gehandhaafd in de verklaring die opgesteld werd voor Dr. Geelkerken ter ondertekening. De boom des levens, de slang en haar spreken enz. moesten opgevat worden in **eigenlijke of letterlijke** zin en dus waren zij **zintuigelijk waarneembare werkelijkheden.** Dit werd gestaafd met een beroep op art. 4 en 5 van de Ned. Geloofsbelijdenis. Toen Geelkerken hierop antwoordde dat het wel waar **kon** zijn, maar niet waar **behoefde** te zijn, werd hij tot ketter verklaard. Vandaag aan de dag zou Geelkerken in dezelfde situatie gezegd kunnen hebben: Broeders, ik zal mij in mijn prediking en katechetische arbeid op het standpunt plaatsen dat we in Gen. 1—11 met historie hebben te doen, maar ik acht de mogelijkheid, dat het hier om **geschiedenis** gaat niet uitgesloten en houdt mij het recht voor deze mogelijkheid in wetenschappelijke arbeid nader onder ogen te zien.

Ik zeg dit zo, omdat het toch inderdaad de vraag is, of de probleemstelling in 1964 wel zoveel anders is als in 1926.

Wij moeten nu eerst de tweede vraag onder ogen zien, nl.: wat is geschiedenis. Daarvan zegt dit boekje:

> Onder geschiedenis, in onderscheiding van de historie, zou ik nu willen verstaan het handelen Gods, waardoor hij midden in de wereld het wonder van Israël werkt, uit dit Israël zijn Zoon doet voortkomen en door Hem de wereld redt van het verderf, nu reeds in beginsel en eens volkomen. Deze onderscheiding van historie en geschiedenis is dus nauw verwant aan die van profane en heilshistorie, echter met dien verstande, dat naar onze bedoeling de geschiedenis wil ingaan in de historie, en de historie de bestemming heeft, tot geschiedenis te worden (Zach. 14:20). Het is duidelijk dat zulk een onderscheiding iets totaal anders betekent dan een scheiding .... (blz. 27).

Nu weten we nog niet erg veel. We horen wel, dat geschiedenis te maken heeft met heilshistorie, maar hoe historisch de geschiedenis van het heil is, wordt ons niet verteld. Allerlei vragen kunnen worden gesteld, zoals: beperkt zich de geschiedenis alleen tot wat ons verhaald wordt in de profetische en geschiedkundige boeken van de Bijbel of moet dit onderscheid tussen historie en geschiedenis op **alle** geschiedenis worden toegepast? Bestaat er eigenlijk wel pure historie: een zuiver verslag van wat zich afspeelt op het zgn. horizontale vlak? Is geschiedenis, naar de opvatting van deze schrijvers, wel iets anders dan de zin der geschiedenis? Kan men ook op **ongelovig** standpunt spreken van het onderscheid tussen historie en geschiedenis?

Dit is allemaal misschien wel wat moeilijk voor onze lezers. Velen van hen zullen nog nooit moeite gehad hebben met het onderscheid tussen historie en geschiedenis. Of toch wel? Raken we dit vraagstuk niet wanneer we ons bezinnen op de leidingen Gods in ons leven? Zoeken we dan niet naar de geschiedenis in de historie?

Dat is juist. Het vraagstuk van de geleerden is niet zover verwijderd van onze "alledaagse" ervaring. Wij zien vandaag in het leven der gemeente heel duidelijk weerspiegeld de strijd van een geleerde man als Wilhelm Dilthey (1833—1911). Het wetenschappelijk denken heeft betekenis voor iedereen. Daarom is het zo belangrijk dat we allen samenwerken om te komen tot de oprichting van een wetenschappelijk instituut zoals voorgesteld door de A.R.S.S. Zodra zulk een instituut historisch wordt, d.w.z. aan het werk gaat in de tijd, zal het een belangrijk werk mogen doen door ons te helpen de geschiedenis beter te verstaan. Hier nemen we nu geschiedenis in de zin van de zin der geschiedenis. En dit laatste zinnetje laat zien hoezeer het nodig is, nauwkeurig het gebruik van bepaalde termen als "geschiedenis" en "zin" te definiëren. (Maar daar gaat het nu niet om in dit artikel.)

Dilthey kon er niet meer uitkomen. Het werd verstikt door de veelheid van de gebeurtenissen. En hij **DURFDE niet** zeggen, dat het één belangrijker was dan het andere. Telkens en telkens weer dacht hij de sleutel ("de zin der geschiedenis") gevonden te hebben en telkens werd hij weer teleurgesteld. Dan zat hij verslagen neer tussen de historische fenomena.

Het historische kwam terecht bij de oeverloosheid, d.w.z. het verloor zichzelf in de feiten, het verloor zichzelf aan de droeve zin-loosheid.

* * *

Het komt mij voor dat in de huidige situatie, in de bespreking dus van de uitlegging van de hoofdstukken 1 tot 11 van het boek Genesis, te weinig met bovenstaande gedachten rekening wordt gehouden. Laat ik het zo mogen formuleren, in de hoop, dat het dan voor een ieder duidelijk wordt: **theologen maken vreemde fouten, wanneer zij philosophisch onvoldoende geschoold zijn.**

Men moet dus met het onderscheid tussen historie en geschiedenis zeer voorzichtig te werk gaan.

U ziet dat ook in het genoemde boekje. Want even later zegt van Minnen c.s.:

> Toch blijven die twee: historie en geschiedenis, op aarde onderscheiden, omdat alles wat zich in de menselijke historie afspeelt mede gevormd werd door de weerstrevige, weerbarstige menselijke natuur. Er is slechts één (beslissende) uitzondering, Jezus Christus Zelf. In Hem zijn historie en geschiedenis één geworden. (blz. 27)

Hier wordt nu historie het doen van de eigen zondige wil, terwijl geschiedenis identiek zou zijn met het doen van God's wil. De zonde zou het historische zijn en de verlossing geschiedenis. Het historische wordt dan het zinloze en de geschiedenis het zinrijke. Karl Barth heeft de zonde "**das Nichtige**" (dat wat eigenlijk niet is) genoemd om haar dwaasheid en zinloosheid duidelijk in het licht te stellen, maar hij heeft later duidelijk gemaakt, dat hij daarmee niet bedoelt dat de zonde geen realiteit zou hebben of geen afschuwwekkende macht zou zijn. (zie Berkouwer, **De Zonde II**, blz. 55, 56)

Des te meer moeten wij voorzichtig zijn met het schema historie-geschiedenis en de toepassing ervan.

Van Minnen komt tot de volgende konklusie in verband met de eerste hoofdstukken van Genesis.

> Samenvattend zou men de gedachte kunnen opperen, dat in de beschrijving dezer oude geschiedenis historische, aanvankelijk mondeling overgeleverde reminiscenties en niet-historisch oosters materiaal in dienst genomen zijn door den H. Geest, om Israel de achtergrond van Abrams roeping te openbaren: alle pogen Gods om de mensheid als geheel van zonde en afval te weerhouden is afgestuit op de hoogmoed, het ongeloof en de onverschilligheid der mensen."

Men vergelijke met deze konklusie ook de stelling, die van Minnen verdedigde op een congres van de S.S.R.

"Wij aanvaarden de H. Schrift als het door den H. Geest geïnspireerde getuigenis omtrent Gods handelen in de geschiedenis der wereld. Ook dit getuigenis zelf behoort tot de daden des Heren."

Men vraagt zich af of Van Minnen niet bedoelde te spreken over het handelen Gods in **de historie** der wereld, als men zich een ogenblik op zijn standpunt verplaatst.

U zult wel gemerkt hebben dat ik over dat onderscheid tussen historie en geschiedenis nog niet zo verrukt ben. Er kleeft heel wat wijsgerig vuil aan. Zonder nauwkeurige omschrijving van beide termen en hun onderlinge verhouding schieten wij er niet veel mee op. Men gebruike deze termen niet om te ontkomen aan de waarneembaarheid en de historiciteit van hetgeen ons in het begin van de Bijbel beschreven wordt. De H. Schrift legt zelf de nadruk op het historisch werkelijke van de openbaring van het heil. Hoe dikwijls zegt de Bijbel niet: "En het geschiedde" ... Dit is niet alleen stijlfiguur, niet alleen nodeloze repetitie. Het heil veronderstelt geschiedenis of historie. Zonder het historische verliest ook de geschiedenis haar geschiedmatig karakter (wat daar dan ook onder verstaan mag worden). Dit willen we een volgende maal nog wat nader zien, als we enkele "oplossingen" bespreken uit Delleman's tweede boekje.

Vaar op de gezellige wijze naar
HOLLAND
op de populaire
"ARKADIA"
20,650 ton · 19 knopen

NAAR AMSTERDAM vanaf
$181
Am. Dollaars
Touristenklasse
Voordelig Seizoen
Halve rondreis*

COBH · LE HAVRE
LONDEN
AMSTERDAM
BREMERHAVEN

Verrukkelijke Europese en Canadese keuken in een luchtgekoelde eetzaal, geriefelijke accommodaties, Europese muziek, dansen, 14 publieke zalen, een van de grootste overdekte zwembaden ter zee. Dit alles . . . plus een gezellige sfeer met voortreffelijke bediening. Reserveer vroegtijdig voor de beste accommodaties . . . profiteer van de Voordelig Seizoen prijzen.*

VANUIT MONTREAL. 30 April*, 22 Mei, 12 Juni, 3 Juli, 8 Augustus*, 28 Augustus*, 18 September*, 4 December*.

GA NAAR UW REISBUREAU OF DE

GREEK LINE

400 Craig Street, West, Montreal · 89 King Street E., Toronto
470 Granville Street, Vancouver

CALVIN COLLEGE AND SEMINARY

The Board of Trustees of Calvin College and Seminary met in Grand Rapids, February 4-7, 1964. Several items of interest were discussed of which the following is a brief summary.

Calvin Seminary suffered a loss when Professor Dr. Praamsma resigned as Professor of Church History. He has since been installed as Minister of the Fruitland Christian Reformed Church. Mr. H. Zwaanstra has been lecturing in his place. The Faculty will present a nomination for the Chair of Church History to the February 1965 meeting of the Board.

A nomination for the Chair of Practical Theology is also expected shortly. Both Professors M. Monsma and R. Stob will be emeritated by the end of this term. Rev. Andrew Bandstra has already been appointed to take Professor Stob's place in the Chair of New Testament.

Dr. A. Hoekema will be recommended to Synod for reappointment as Professor of Systematic Theology with indefinite tenure.

The Revs. D. Holwerda and L. Sweetman are appointed in the Bible Department of the College, subject to approval by Synod. Several other vacancies at the College will also be filled. The names of appointees will appear in the Agenda of Synod. The nominees were all interviewed by the Board.

Two new courses will be offered: Philosophy of Religion, and Readings in Dutch Church History. A newly prepared Calvin Film titled "Commitment to a Calling" is available for presentation to church societies and high school groups. This 25 minute film has been well received. Requests for showing have to be addressed to Calvin College, Grand Rapids, Mich.

A difficulty with the Ontario Department of Education has been removed so that Calvin graduates in Education will now receive the required Teacher's Certificates.

Dr. J. Kromminga's Inaugural Address "Teaching Theology in an era of change" was discussed at a special meeting of the Board with the Seminary faculty. Another special occasion was the opening of bids for the new Physical Education Building at the Knollcrest Campus. The lowest bids totalling $895,104.00 were over $100,000.00 lower than the estimated cost and were gratefully accepted.

The Calvin Campaign Report showed details of amounts received and pledged. So far about 60% of the goal has been reached. Of the Canadian Christian Reformed Churches 36 out of the 145 have reported. The amounts total 18.5% of the goal for the Canadian churches. Since many larger churches have to report yet, this figure may rise to about 70%. It should be kept in mind that required goal per family has already set below that for the U.S.A. churches!

The Board meetings under chairmanship of its new president, the Rev. J. Gritter (formerly minister at London, Ont.), were characterized by a high spirit of unity and dedication. The next meeting will be held May 26th and following days.

B. Nederlof

DIENT U OP ZOVELE WIJZEN

Het Rode Kruis kijkt naar U

De filantropische daden van het Rode Kruis zijn afhankelijk van Uw milde gaven. Uw dollars voorzien in en zetten de noodzakelijke Rode Kruis diensten en programma's in Uw gemeenschap voort.

Dit jaar — overweegt de vele manieren waarop het Rode Kruis U en Uw buren helpt — en beraam dan Uw eigen bijdrage of toezegging naar beste vermogen. Een flinke bijdrage zal voor zovelen in 1964 zoveel betekenen.

Het Rode Kruis heeft Nu Uw hulp nodig

Support
YOUR CHURCH IN ACTION!
CHRISTIAN REFORMED WORLD RELIEF COMMITTEE
2417 Eastern Ave., S.E. Grand Rapids, Michigan
a synodical board

FIVE ROSES IS DE BLOEM
VOOR ALLE DOELEINDEN
UITSTEKEND VOOR ALLES WAT U BAKT

Groente- en Bloemzaden

LANDBOUWZADEN, VOORJAARS-BLOEMBOLLEN, STRUIK- EN KLIMROZEN
VRUCHTBOMEN, AARDBEIEN-PLANTEN, ENZ. ENZ.

Ook: Hollandse Sperciebonen, Snijbonen, Bruine Bonen, Capucijners, Kropsla, Boerekool, Witlof, Andijvie, Wortelen, Kool, etc. etc.

Tevens: HOLLANDSE KAMERPLANTEN: Ster van Bethlehem, Flamingo-plant, Hertshoornvaren, Begonia Rex, Acalypha, Achimenes, Aphelandra, Beloperone, Bougainvillea, Christusdoorn, Hibiscus, Franse Geranium, Paarse Hang-Geranium, en Geranium Black Vesuvius.

Hollandse of Engelse prijscourant op aanvrage geheel GRATIS.

WILLIAM DAM SEEDS
West Flamboro, Ont. (near Hamilton)

REAL ESTATE
JOHN STRUIK
MEMBER TORONTO REAL ESTATE BOARD
SELLING OR BUYING A HOME?
I AM AS CLOSE AS YOUR PHONE
247-3998 — 241-9171
Representing George Gething Real Estate

Gaat U verhuizen?
dan naar:
VAN'S MOVING & CARTAGE
(eigenaar J. Vander Wal)
Speciaal ingericht voor het vervoer van Emigratiekisten. Verder: Van Stake, Dump en Platformtrucks. 1562 Muir Rd., PORT CREDIT, Ont. Tel.: Office EM 6-4090.
After 5 CR 8-3253

Imp.: HOLTZHEUSER BROS.
Toronto - Edmonton - Vancouver

Hi Neighbours!

Everyone is sport-minded these days, for we are all aware that the Winter Olympic Games have just been held at Innsbruck, Austria. You may not be active in sports yourself, but you feel proud when a countryman or woman is able to win a gold, silver or even a bronze medal. Many neighbours must have been thrilled when they saw young Sjoukje Dijkstra of the Netherlands win a gold medal for figureskating. The progress our Canadian hockey team is making was eagerly followed by young hockey fans from coast to coast. When this letter reaches you we will know the results of the contest.

In these modern times sport is an important occupation. In almost every country of the world enthusiastic athletes vie for honours in some form of sport. Olympian games, in which the very best of these athletes compete, go back a long way in History. The origin of the first games goes back to the 9th century B.C. The games were held as part of the Panhellic festivals of the ancient Greeks. These were held at 4 year intervals to honour their god Zeus in the plain of Olympia, a valley in Greece. The festival began with sacrifices, followed by contests of racing, wrestling, etc., and closed on the 5th day with processions, sacrifices and banquets to the victors. The victorious athletes received special honours on their return to their homeland, as they do today. These festivals came to an end 1500 years ago, but were revived again in 1896. Olympic games have been held every four years with interruptions due to wars, and winter olympic games have been added. The games took on an international aspect at the modern games held in Athens in 1896. Emphasis is placed upon track, gymnastic and swimming events.

The opening ceremony of the Olympics is very impressive. Important parts of it are the parade of athletes and the arrival of the Olympic Flame. In the parade, the athletes of each nation march by the reviewing stand accompanied by the flag of their nation. The countries are in alphabetical order in the parade with two exceptions: The group from Greece always leads the parade and the group from the country where the games are being held is always last.

After the parade there is a great fanfare of trumpets and a runner appears bearing a lighted torch — the Olympic Flame, the "Sacred Fire" — is then lit. It burns until the games are over.

Winter games were started in 1924. They are held at a different time of year and in a different city from the regular games. The winter games include skiing, skating, bobsledding and ice hockey.

Canada has had representatives at the Olympic games for many years, although athletes like Petra Burka are not native born. Silver medallist in the figure skating division, was born in Amsterdam, Holland.

Native Canadians, namely our Indian neighbours, have also shown their skills at various times. The most well-known was John Longboat, an Onondaga Indian, was born at the Six Nations Reserve near Brantford, Ont., on June 4, 1887.

The story of the athletic Indian who represented his country at the Olympic games in London, England in 1908 as a long-distance runner, should be entitled "From Public Hero to Garbage Collector." Tom Longboat's story has been repeated many times in history. The Dutch proverb: It takes strong legs to carry the wealth has been proven true innumerable times.

Tom Longboat, a member of a particular tribe of the Iroquois, confederacy was trained on his father's farm to work long hours. In 1905 he attended Caledonia Fall Fair and entered into a running race with a few other boys. His speed was so exceptional, and he won the race so easily, that word was passed to a sport's writer of the nearby Hamilton Herald. He investigated and suggested that Tom enter into a race with another racer Bill Davis. This was an annual affair called the "Around the Bay Race" a 19 mile stretch. Wearing a 35¢ bathing suit and 75¢ rubber sneakers, Tom raced in his peculiar style — long strides, which seemed to carry him over the ground without exertion. Betting odds were 40 to 1 for Tom and he proved worthy. He won without trying.

Following this, the members of the Y.M.C.A. took an interest in Tom and convinced him that he should enter the Boston Marathon, an annual sports event started in 1847 and still being held today. First Tom decided to run the Ward Marathon Race in Toronto. A 15 mile contest, sponsored by Controller J. J. Ward. Tom was confronted by 61 entries, but again Tom was an easy winner.

The Boston Marathon, a 25 mile race through open country, mostly uphill, proved to be a game to Tom, who outran 125 contestants. The press and the public were proud of their native son and gave him the title: "The Bronze Mercury". He ran the 25 mile race in 2 hours 24 minutes and 24 seconds, a record which stood for 4 years.

Returning to Toronto, Tom was met by a cheering crowd of 1000 people. Jubilant torchbearers marched through the streets. A gold medal was handed to Tom by Toronto's mayor Coatsworth. Tom's reply was barely audible, like a true Indian he was a man of a few words.

It was an era in which the individual, rather than the team was idolized. Tom Longboat became hero no. 1 and the marathon craze began in North America. At the Y.M.C.A. Tom was a likeable, but headstrong member. He began to balk at the strict rules, especially the ones forbidding smoking and drinking. After many arguments, Tom was suspended from this organization.

A new sponsor was soon found. Tom Flanagan and Tim O'Rourke, co-owners of the Grand Central Hotel, had organized an Irish-Canadian Athletic Club, to promote amateur sport. The main purpose was the profitable betting which was carried out at the hotel. Tom joined the club and agreed to be trained by Flanagan, a very smart promoter.

In 1908 the Olympic games were to be held in London, England. Having Tom as member and being sponsored by Flanagan gave the Club publicity and many new members. Their goal was now: the Olympics.

Tom received valuable experience by winning several important races: 5 mile at Caledonia, 15 mile race at Montreal, 12 miles at Sault Ste. Marie. He gave away medals and trophies to casual acquaintances.

Now a new problem arose. Tom's amateur standing was being questioned by a newspaper sport's writer. It became known that Tom was being fed and kept at the hotel with no visible means of support to qualify as an amateur. The Olympic Committee was very strict regarding this. Flanagan and O' Rourke set Tom up as manager of a cigar store on Toronto's King Street. This assured his entry in the Olympics. But when he was sent overseas on a free-all expense-paid trip, the committee again argued that Tom should be classed as a professional. Evidence being inconclusive Tom entered the race in London. 55 competitors from 12 countries started. Royalty sat in box seats, while 70,000 waited for three hours for the race to begin.

Tom, in a white jersey and with the Maple Leaf design, leaped forward like a deer, but to everyone's amazement he soon fall back and when the race was over Tom was brought to the finish line on a stretcher. It was rumoured that Tom had been doped, and that 100,000 dollars was won on his failure.

Promoters tried to interest Tom in turning professional, but Flanagan wanted Tom to redeem himself. He returned to Canada and to training in earnest. Many races were won and finally a race was scheduled between Tom and an English champion, Alfred Strubb. Tom won and in the eyes of the world Tom had redeemed himself.

In 1908 Tom won a decisive victory over one of his earlier Olympic contestants, the Italian runner Dorando, in the final lap where his Indian girlfriend stood to encourage him.

At the age of 21 Tom turned professional and became the best long-distance runner of the world. He made a great deal of money, but was not able to manage his affairs well. He joined the army in 1914 and served overseas for two years. Returning home in 1918 Tom looked for work but could only find odd jobs on farms, or as a factory worker. Game and fortune was lost through liquor and scheming promoters and he died as a helper on a garbage truck.

So the man who made it to the Olympics, who once had a cigar named after him, who set a world record, and beat a horse over a 12 mile course, died as a forgotten old man. Fame, an elusive thing! Its here today and gone tomorrow.

Greetings from your neighbour.

Boekbespreking

"Zover de wereld reikt"
door P. J. Risseeuw.
Uitgave Bosch & Keuning N.V.
Baarn, Nederland.

De Heer Risseeuw is een zeer bekende Nederlandse schrijver, maar in het bijzonder heeft hij naam gemaakt onder emigranten. Velen van ons hebben zijn trilogie "Landverhuizers" gelezen. Bij Bosch & Keuning N.V. te Baarn is thans een nieuw boek van zijn hand verschenen onder bovenstaande titel.

De uittocht van Nederlanders na de tweede wereldoorlog heeft zulke afmetingen genomen, dat wij geneigd zijn te denken dat emigranten zich alleen na 1945 in het buitenland hebben gevestigd. Natuurlijk weten wij wel beter. Toch zijn wij de Heer Risseeuw dankbaar dat hij onze aandacht gevestigd heeft op hetgeen ver daarvoor door Nederlanders in het buitenland is tot stand gebracht.

De Heer Risseeuw is een goed verteller en dit blijkt overduidelijk uit het boek dat nu voor ons ligt. Het is maar niet een opsomming van cijfers en feiten, maar een serie pakkende vertellingen. De schrijver neemt ons mee naar de Verenigde Staten van Amerika, Nieuw Zeeland, Formosa, Argentinië, Zuid-Afrika, Australië, en waar niet al. Natuurlijk ontbreekt Canada daar ook niet bij. Men kan moeilijk van een schrijver verwachten dat hij binnen het bestek van één boek een volledige omschrijving geeft van alles wat Nederlanders in het buitenland hebben gedaan. De schrijver heeft zich daarom beperkt tot wat hem als de meest markante gebeurtenissen of personen voorkwamen. Zo vinden wij in dit boek een niet alleen interessante, maar ook uiterst gezellige beschrijving van het leven van Mr. George Horlings, of zoals de schrijver hem noemt "De Nieuweling uit Holland Marsh".

Ook is de schrijver op visite geweest in het huis van Ds. H. P. Scholte, één van de vaders der afscheiding in Nederland, die later naar de Verenigde Staten is geëmigreerd. Verder lezen we van de Nederlandse emigrant Dick Tober uit Wormerveer die geheel in zijn eentje met een elf meter lang zeiljacht naar Nieuw Zeeland is gevaren. Dan weer vertelt de schrijver ons de geschiedenis van Jan van Riebeeck de grondlegger van de Zuid-Afrikaanse republiek. Wist U b.v. dat op het eiland Formosa, dat tegenwoordig nogal eens in het nieuws is, veertig jaar lang Nederlanders de scepter hebben gezwaaid?

Wij kunnen uiteraard niet alles opnoemen, maar wij kunnen wel zeggen dat dit een boek is dat onze hartelijke waardering en aanbeveling verdient. De Heer Risseeuw kan schrijven, hetgeen hij ook bewijst in dit nieuwste boek. Met deze uitgave is niet alleen een dienst bewezen aan Nederland zelf, doch eveneens aan de emigrantengemeenschappen in het buitenland.

D.F.

A GOOD CIGAR!

HOFNAR

SOLE CANADIAN AGENTS: TOP'S IMPORTING LIMITED · GRIMSBY, ONTARIO

NIGERIA

Weer terug naar het Zendingsveld

Het was de 6de december om even voor half elf, dat we afscheid namen van onze familieleden op Malton Airport bij Toronto. En zo begon de grote reis terug naar Nigeria, vele duizenden mijlen weg. We hadden ons verlof er weer opzitten en waren dankbaar om terug te gaan naar ons werk. God had het goed met ons gemaakt. Tijdens ons verlof was ons eerste kind geboren, Timothy John. Hij was nog maar vijf weken oud toen hij zijn eerste vlucht ondernam. Ook konden wij terug zien op een mooie tijd met familie en vrienden en de nieuwe vrienden die wij er bij kregen.

Verscheidene avonden waren we er op uit geweest in verschillende kerken om te spreken over ons werk en het werk van de Zendelingen. Wat een zegen was dit voor ons om er over te spreken en dia's te laten zien. Moge God het zegenen aan de harten van de mensen en vooral aan de kinderen die dit mochten zien.

En zo zaten we nu weer in het vliegtuig dit alles te overdenken. Na een uur stopten we in Montreal en stonden daar ook weer familieleden op ons te wachten en vanzelf was de baby het eerste wat ze zien wilden. We hadden zes uur te wachten en we gingen eerst met hen mee naar huis en hadden de gelegenheid om weer te praten. Die avond was het 6.45 dat we weer in het vliegtuig stapten en zouden we met de K.L.M. D.C.8 jet over de oceaan naar Holland vliegen. Na een voorspoedige reis waren we na 6 uur en 45 minuten in Amsterdam, de oude bekende stad. Het was half acht in de morgen en nog schemerig. Wat waren we dankbaar toen we de wielen op de startbaan hoorden rollen. Ook hier stonden weer acht familieleden op ons te wachten en was het een blij weerzien en vanzelf ook hier weer eerst de baby. Nog maar vijf weken oud en nu al zo'n grote reis. Holland in december. We waren dankbaar dat we hier mochten zijn om Kerstfeest te vieren. Voor mij was dit niet het geval geweest in Holland voor 13 jaar. We hadden eerst wel veel last van de kou en vooral als je uit de kamer ging. We hadden een zeer gezegende Kerst vooral om het Kerstfeit te mogen vieren in de plaatsen van onze jeugd en temidden van de familie. Het was tweede Kerstdag dat we 's avonds om half elf moesten vertrekken. We waren dankbaar dat de dooi was ingetreden daar het de dag tevoren begon te regenen en de wegen spiegelglad waren. Na een uur rijden kwamen we op Schiphol aan en nadat we onze koffers en tickets hadden afgegeven bleven we nog even met de familieleden praten en toen was het ook weer van hun afscheid nemen. Dat zijn altijd weer momenten die hard zijn. Zouden we ze nog weer terug zien? Maar als we op Hem zien weten we dat als het niet hier is we elkander altijd weer zullen zien in de Hemel als we vergaderd zijn rondom Zijn troon. Precies op tijd sloegen de motoren aan en spoedig waren we weer in de lucht. Weer moesten we ons overgeven in Zijn hand. Het was een prachtige maanverlichte nacht en beneden ons zagen we de lichten van verschillende steden. We vlogen niet hoog daar onze eerste stop na een uur vliegen Zurich in Zwitserland was. Wat was Zwitserland een pracht gezicht vanuit de lucht. De maan scheen op de besneeuwde bergen en de prachtige hymn kwam op onze lippen "How great thou art".

Na Zürich was onze volgende stop Rome, waar we na een uur vliegen landden. We mochten eruit en in de hallen kijken. Inmiddels was het half drie dat we weer vertrokken en zou de volgende stop in Kano Nigeria zijn. Het vliegtuig was lang niet vol en we konden elk drie plaatsen krijgen. Het was precies 6.40 in de morgen dat de wielen op de startbaan van Kano bonsden. Dit was weer Nigeria waar we voor Hem twee jaar hadden gewerkt. Het was nog zeer vroeg in de morgen maar al licht en toen we uitstapten was de temperatuur al 65 graden Fahrenheit. Wat een verschil bij de laatste dagen in Canada en Holland. De bomen stonden prachtig in bloei op het vliegveld. We moesten eerst via de immigratie-beambten en daarna door de douane. We hadden niet veel last en zodoende waren we spoedig klaar. Daar er die dag geen vliegtuig naar Jos ging moesten we de nacht in Kano bljven. De K.L.M. bracht ons naar een hotel tot de volgende morgen. Toen we naar het hotel reden zagen we de mensen weer lopen, de vrouwen met de babies op de rug en de grote korven op hun hoofden. Nu waren we weer terug in het land waar nog zoveel mensen in duisternis wandelen. Toen we dit alles weer zagen, voelde ik dat ik van het land en de mensen hield. Van deze mensen waarvan er nog duizenden primitief leven en in hutten wonen. Wat was het heerlijk in de namiddag buiten te zijn nadat we eerst goed gerust hadden. Nu kon Timmy zo mee naar buiten en behoefden we niet meer als de dag tevoren hem eerst flink aan te kleden. Kano is een grote stad gebouwd vlak tegen de Sahara woestijn en het kan daar vreselijk heet zijn. Het was half elf de volgende morgen, dat we weer in het vliegtuig stapten om het laatste uur te vliegen naar ons einddoel, de plaats waar ons werk is, Jos. Wat waren we dankbaar dat dat ook voorspoedig ging, en nadat we al die duizenden mijlen hadden gevlogen, Hij ons behouden deed aankomen. Hier werden we ook weer verwelkomd door 13 mensen van de Staff of Hillcrest School. Het was goed om hen weer terug te zien. Het is maar drie mijlen van het vliegveld naar Hillcrest School dat we waren zo weer "thuis". Toen we weer in ons apartment stapten waren we dankbaar dat we hier nu met zijn drieën aankwamen. Dit was op 28 december. We hadden nog tijd tot 8 januari om onze spullen uit te pakken en ons klaar te maken voor ons grote gezin van 32 (en nu één meer) kinderen. De volgende keer hopen we U wat te vertellen over ons werk als Houseparents in Hillcrest School, een school voor kinderen van Zendelingen.

H. Visser,
Box 652 Hillcrest School,
JOS, N. Nigeria,
W. Africa.

The Christian Reformed Church Co-operative Medical & Hospital Society

Organized in 1950.

Insures all persons of Dutch extraction and of Protestant persuasion in the Province of Ontario.

PLAN A: Surgical Costs
Family premium, all children under 18 included $34.00 per year.
Single premium $14.00 per year.

PLAN B: Hospital Visits and Diagnostic X-Rays
Family premium, all children under 18 included $12.00 per year.
Single premium $6.00 per year.

All benefits are according to the fees listed in the "Schedule of Fees 1962" as approved by the Ontario Medical Association, with a maximum of $500.00 per case per year.

Ask for complete information.

CHR. REF. CHURCH CO-OP. MED. & HOSP. SOCIETY
BOX 473 - HAMILTON, ONT.

Please send us by return mail the information about your Insurance Plans.

Name: ....

Address: ....

EXTRA LAGE VLIEGTUIGTARIEVEN

De "21-DAY-EXCURSION" geldt nu ook voor de ZOMER VAN 1964! Prijs $ 386.90 (retour Toronto—Amsterdam).

Vertrekdagen Maandag, Dinsdag, Woensdag of Donderdag tussen
1 April en 11 Juni of
13 Juli en 6 Augustus of
31 Augustus en 5 November

21 VOLLE DAGEN IN HOLLAND
(subject to Government approval)

ZONDER PRIJSVERHOGING KUNT U EEN EXTRA TRIP MAKEN VAN AMSTERDAM/ROTTERDAM NAAR BRUSSEL, PARIJS EN LONDEN

VRAAGT VRIJBLIJVEND ADVIES AAN

C. STEENHOF

43 Crane Ave., Weston, Ont. CH 1-0811

Dr. Watson Kirkconnell

Een Canadese schrijver van groot formaat

(Can. Scene) — Het enorme literaire werk van Dr. Watson Kirkconnell, hoofd van de Acadia universiteit in Wolfville, Nova Scotia, is onder zijn landgenoten helaas lang niet genoeg bekend. Men herinnert zich hem beter als de eenzame profeet, die de Canadezen waarschuwde voor de naoorlogse escapades van Rusland, in een tijd, dat velen hem deze verstoring van hun rust kwalijk namen. Dr. Kirkconnell die men tot de vruchtbaarste schrijver van Canada heeft verklaard, is voortdurend bezig met het voorstellen van de "nieuwe" Canadezen aan hun landgenoten, door de vertaling van hun literaire werken.

Hoe heeft Dr. Kirkconnell zich dit opmerkelijke vermogen tot letterkundige vertalingen, waarvan het Literary Supplement van de London Times zegt: "Een vertaald vers is bij hem niet, zoals het zo vaak is, uitsluitend een taalkundige of metrische oefening, maar een bron van werkelijke poezie", aangeleerd? Geboren in Port Hope in 1895 ontving hij zijn schoolopleiding aan het Lindsay Collegiate. Bij het uitbreken van de eerste wereldoorlog, trok hij, zo van de Queen's univerrsiteit, het uniform aan. Na de oorlog was hij de eerste student, die een "Travelling Fellowship" van de I.O.D.E. ontving, waardoor hij aan de universiteit in Oxford, England, kon gaan studeren, en vele Europese landen een bezoek kon brengen. In 1922 begon hij zijn werkzaamheden aan het Wesley (later United) College in Winnipeg, waar hij Engels en de klassieke talen onderwees. Achttien jaar heeft hij dit volgehouden en studenten van velerlei landen in zijn klassen aangetroffen. Deze stad was een fascinerend labyrinth van organisaties van allerlei nationaliteiten. Vele uiteenlopende gemeenschappen werden met zijn bezoeken vereerd en hij werd een vurig liefhebber van hun literatuur en geschiedenis. Langzamerhand begon hij zich tot ideaal te stellen, één Canada, bewoond door vele bevolkingsgroepen, die ieder hun eigen cultuur hooghouden maar een gemeenschappelijke loyaliteit zouden delen.

Het eerste produkt van zijn bijna bovennatuurlijke talent voor het overzetten van ander talen in het Engels, was "European Elegies", zijn vertolking van 100 treurgedichten uit de oude en moderne talen van Europa. Per Hallstrom, de voorzitter van de Swedish Academy Nobel Committee on Literature schreeft daarover: "Dit is een opmerkelijk boek, uniek, naar mijn mening, door de vele talen, die de auteur hier bewijst in zijn macht te hebben, en misschien ook uniek — in ieder geval in onze dagen — door het door alles heengeweven diepe begrip voor de gevoelsuitingen van de mens."

Het eerste van "The North American Books of European Verse" was de Icelandic Antholoy. "Ondanks zijn brilliante letterkundige stijl en het gemak, waarmee hij allitererende verzen herschept", aldus Dr. Henry Goddard Leach, Director of the American Scandinavian Foundation, "en ondanks zijn geleerdheid is zijn uiteenzetting van Old Norse de verstandigste die ik ooit gelezen heb." De "Magyar Muse", waarvan de Hungarian Quarterly in Boedapest beweerde: "Het is verbazingwekkend hoe deze Canadese geleerde en dichter met een bewonderenswaardig gevoel voor woorden en sfeer, er in geslaagd is, de woorden en ideeën der oude en hedendaagse dichters te vertolken." De woorden van de Warsaw Weekly over de Poolse bloemlezing waren al even enthousiast: "Het is een zeldzame verrassing en groot genoegen de glanzende gedichten aan te treffen uit de uitgelezen passages van Kochanowski en via de onverwachte beelden van Norwid naar het diepe verlangen van Tuwim."

Door het uitbreken van de tweede wereldoorlog werd het werk van Kirkconnell in een nieuwe richting gestuwd. Systematisch begon hij de 35 in vreemde talen uitgegeven Canadese dagbladen na te pluizen, om het effect na te gaan van de propaganda der Nazi's op de gemeenschappen van Europese afkomst in Canada. Het bewijs van hun loyaliteit was zijn "Canada, Europa en Hitler". In 1940 hielp hij met het organiseren van de Citizenship Branch of the Department of National War Services; hij schreef "The Ukranian Canadians and the War" en hielp de Ukranian Canadian Committee; de culturele afkomst van alle Canadese ethnische groepen vatte hij samen in zijn "Canadians All". Zijn nauwe samenwerking met de "nieuwe" Canadezen en zijn verbindingswerk zijn voor zijn land van zeer grote waarde geweest. bovendien was hij als geen ander op de hoogte met het internationale communisme en de climax van zijn protest kwam dan ook in zijn "Seven Pillars of Freedom" (1944).

Van 1940 tot 1948 is Dr. Kirkconnell hoofd van het Department of English aan de McMaster universiteit in Hamilton, Ontario, geweest. Als Hoofd van de Acadia universiteit, sinds 1948, is er aan zijn carriere in de politiek en het onderwijs een einde gekomen, niet echter aan zijn letterkundige carriere. Thans werkt hij samen met één van zijn oud-leerlingen, Dr. C. H. Andrsyshen van de universiteit van Saskatchewan aan twee boekwerken van vertaalde Oekrainische poezie . . . "The Ukranian Poets" en "The Complete Poetical Works of Taras Shevchenko".

(Verkort overgenomen uit een artikel van James W. Kirkconnell, in de Canadian Author and Bookman)

Ingezonden

Eenheid In onze Scholen

Geachte Redakteur,

Met dankbaarheid kunnen we konstateren dat in Ontario en door heel Canada steeds meer christelijke scholen worden gebouwd. De supporters van christelijke scholen zijn *één* in hun streven en ten koste van vele financiele offers worden scholen onderhouden waardoor steeds meer kinderen in de gelegenheid worden gesteld om positief christelijk onderwijs te ontvangen.

Toch ontbreekt er aan deze eenheid ook nog wel iets. Zo missin wij een uniforme regeling ten aanzien van de constitutie en ook de naamgeving van onze scholen laat nog wel iets te wensen over.

We hebben nu Calvin, Knox, etc. christian schools en al deze bonte verscheidenheid van namen moet toch wel verwarrend zijn voor een buitenstaander. Bovendien suggereren sommige van deze namen een binding aan bepaalde kerkformaties.

Als eenvoud het kenmerk is van het ware, zal ook de naam Christian School voldoende moeten zijn om onze scholen te onderscheiden van de Public School.

In nog veel sterkere mate missen wij de eenheid in onze constitutie. De meeste christelijke scholen hebben als grondslag de Drie Formulieren van Eenheid, terwijl sommige verenigingen iets wat royaler de Westminster Confession of Faith hieraan hebben toegevoegd.

Enkele vooruitstrevende schoolbesturen onder ons hebben een eigen geloofsbelijdenis, een soort leerstellige basis voor hun vereniging, ontworpen en hebben door dit te doen m.i. een stap in de goede richting gedaan, maar toch, met al deze verscheidenheid komt de eenheid van onze scholen in het gedrang.

Wanneer wij ons er op laten voorstaan, dat we ons beijveren om te komen tot een Canadian National Christian School, een school die een zegen kan zijn voor heel het land, dan zullen wij in deze zaken tot een uniforme regeling moeten komen. We zullen een "Educational Creed" voor onze scholen moeten adopteren onafhankelijk van enig kerkverband. Deze "Educational Creed" zal dusdanig moeten worden opgesteld dat ieder *Orthodox Christen* tot welke kerkformatie of groepering hij ook mag behoren deze kan onderschrijven. De Ontario Alliance heeft enige jaren geleden een "Educational Creed" opgesteld en deze voor nadere bestudering aan alle schoolbesturen doorgezonden, sindsdien hebben wij er weinig van gehoord.

Het wordt tijd dat deze zaak opnieuw onze aandacht krijgt. Dit is een belangrijk punt, en we zullen tot een beslissing moeten komen.

Nog een enkele opmerking. In Ontario zijn al de christelijke scholen aangesloten bij The Ontario Alliance of Christian Schools. Ik stel me voor dat in de andere provincies dergelijke organisaties bestaan. Verder is daar nog in de U.S. de iets wat Amerikaans georienteerde National Union of Christian Schools, waarbij veel van onze scholen zijn aangesloten.

Ik ben van mening dat het wenselijk is dat wij hier in Canada komen tot de oprichting van een *Canadian National Union of Christian Schools*, een schoolverband waarbij alle christelijke scholen in Canada zijn aangesloten. Het bestuur van de union zou kunnen worden samengesteld uit board members van de provinciale Alliances.

Een dergelijke organisatie zal in een behoefte voorzien. Ze zal in samenwerking met de provinciale Alliances zich moeten bezinnen op de verschillende problemen die er zijn en in het algemeen bevorderen de zaak van het christelijk onderwijs, zodat het mag worden tot een zegen voor heel het land.

Met de meeste hoogachting,

Peter Damsma,
126 Huron Street,
Clinton, Ontario.

Gaat u naar Holland?

Dan natuurlijk, traditiegetrouw, per Holland-Amerika Lijn.

Maakt Uw keuze uit een van de schepen van haar moderne vloot en geniet van de goede zorgen en de gezellige Hollandse sfeer waar onze lijn voor bekend staat.

Winterseizoen afvaarten naar Rotterdam:

van NEW YORK: MAASDAM 1 april
RYNDAM 16 maart
(van Halifax 18 maart)

van MONTREAL en Quebec:
RYNDAM 12 april
(speciale tulpen afvaart)
MAASDAM 30 april

Bovendien de prachtige ROTTERDAM, NIEUW AMSTERDAM, STATENDAM en de gezellige WESTERDAM.

VRAAGT INLICHTINGEN INZAKE REDUKTIE TOT 25% EN REIZEN OP AFBETALING

Zie Uw Reisbureau of

Holland-Amerika Lijn

FOR ALL YOUR BOOKS:
BURLINGTON BOOK- & BIBLE HOUSE
468 Brant Street, Burlington
Phone 637-2151

Huguenot Cross

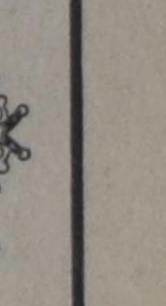

A very suitable gift for those who made profession of faith.

Available in silver and gold.

Silver:

Chainlets	$ 2.00
Hangers $ 2.00, $ 3.00, $ 4.00 (¾" 1", 1½")	
Lapel buttons	$1.85
Tie pins	$ 1.50
Teaspoons	$ 1.50

Proceeds for Christian Schools and A.R.S.S.

HUGUENOT CROSS CANADA
P.O. Box 787,
Rocky Mountain House, Alta.

World Wide Travel Service

300 WILSON AVE. (Bathurst/Highway 401)
DOWNSVIEW, TORONTO, ONT.

Het enige door alle lucht- en scheepvaartmaatschappijen erkende Nederlandse reisbureau in Toronto.

Wij komen bij U thuis Uw reis bespreken.

Laat Uw reisproblemen onze zorgen zijn.

ADRIAAN LIMBERTIE
's avonds HI 4-8280

ME 5- 5661

• SCHERVEN-MIE •

door Go Verburg

(25)

Zo is het ook. Maar wie zegt dat? Maarten de revolutionnair zegt het. Da's op z'n minst genomen verdacht, want Maarten is dik-an met Giel en hij weet het hele verhaal al uit diens mond. Maar goed, maar goed, het is gezegd en zó is het! Giel had dat niet mogen doen, mannen!

"Zo is 't precies," beaamt Jochem.

Toon gaat rond met de fles. Zonder erg schenkt hij ook Giel een glaasje in en die twee huichelaars knipogen tegen elkaar. Dan is 't zover.

"...En nou zal ik lezen," zegt Jochem en hij steekt meteen van wal: "Ik begeer geen vloeker..."

Wat nou weer? O, da's Maarten weer.

"Stond er dan helegaar niks boven, schipper?"

"Nee jongens, niks-niemendal en dat is zijn schuld," gaat Jochem daar op in en hij kijkt over de brief heen naar Giel, die waratje net de laatste druppel uit zijn glas in zijn keel laat glijden. Afijn, da's zeker van z'n eigen centen, daar blijft hij vrij in vanzelf. Van hem, van Jochem, hoeft Giel geen extraatjes te verwachten. Da's voor eens en voor goed uit!

"Maar luister. Ze schrijft: Ik begeer geen vloeker en geen drinker. Voor jou zal ik niet te spreken zijn... (Ik had haar te spreken gevraagd vanzelf...)

's Kijken... hier... Voor jou zal ik niet te spreken zijn; nu niet en nooit! ...en nooit... totdat je leven aan scherven ligt, als het pijpentestje, dat ik je wilde geven..."

Hij kijkt op, alsof hij nog nader verklaren zal van dat testje, maar dan schudt hij triest zijn hoofd en leest verder: "Niet om mij, maar om jou bid ik, dat dát nog eens gebeuren mag... Mej. M. Lomer."

De letters van haar naam dansen, worden wazig door grote tranen. Langzaam vouwen zijn beverige handen het blocnotevelletje weer samen, bergen het dan met enveloppe en al in zijn binnenzak, omdat het toch niet meer in het couvert geschoven wil worden.

De kerels hebben meer weet van die laatste woorden uit de brief, dan ze wel willen erkennen. Het betekent wat, mensen, wanneer iemand je zegt, dat ze voor je bidt. Ja, daar kom je maar niet zomaar mee voor de dag, hier aan de waterkant, want het leven is rauw, dat is het. Maar je had je handen vol met je goed te houden, wanneer je Moeder je dat zei, voor je wegvoer: "Jonge, je Moeder zal voor je bidde..."

Tegen eigen overtuiging in roept daarom Krijn van de "God zegent de vaart": "Laat die wijven kletsen, jô. Geen hand vol, maar een land vol. Is 't niet waar, jongens?"

Die ontroering moet stuk, want dat hard je immers niet? Bidden in een kroeg, da's een scheepslading op een roeiboot. Het bestáát niet.

Jochem voelt dat weer even anders, omdat het hem zelf aangaat. Hij voelt het zó: Mensen waarvoor gebeden wordt, horen niet in de kroeg. Da's andere koek.

Maar nou zit hij hier, want hij kon dat allemaal niet verknoersen. "En jongens, jullie zijn mijn getuigen: Ben ik een vloeker en een drinker?" Hij wil dat dan desnoods, heel in de verte, voor zichzelf nog wel weten, dat het niet helemaal klopt, zoals hij leeft, maar de anderen moeten het erkennen, dat het niet zo is. Hij vloekt wel d'ris en hij drinkt op z'n tijd een borrel, maar een vloeker en een drinker... Nee en néé!

"Welnee schipper, jij verdraagt wel een liter, als het zijn moet," joelt Maarten de revolutionnair.

"Een drinker? Welnee man," zegt Geerten van de "Eben-Haëzer" beslist.

"Laat die Scherven-Mie kletsen," brult Giel er boven uit.

Dan davert de lach weer op, dubbel hartelijk na die ontroering. De schipper heeft een rondje gegeven. Leve de schipper! En laat die meid, die Scherven-Mie kletsen... Ha-ha-ha, die is goed: Scherven-Mie.

Die nieuwe knecht van Krijn Stevens heeft zwijgend geluisterd, maar meen niet, dat hij niet snapt waarover het gaat. Hij weet van de scherven en van Scherven-Mie meer dan hij wel zeggen wil. Het gaat die lui allemaal niks aan, wat hij hier mee te maken heeft, maar als hij eerstdaags weer eens op het dorp komt, zal hij wel d'ris vertellen, hoe die meid zich met Jan en alleman afgeeft: met schippers, met dokters, met boerenknechts... Ja-ja, mooie briefjes schrijven, dat kan hij ook. Woorden, dat is prachtig speelgoed! Je kan er een ernstig of een vrolijk spelletje mee spelen. En nogal glad, dat Mie liever niks met die schipper te maken heeft! Als je toch een dokter aan de haak kan slaan, met dik centen!

Nico Schiebroek staat stilletjes op. Hij zal in de buurt van deze schipper zien te komen. Hij zal hem vertellen, wat de eigenlijke reden is, waarom Mie hem afwijst en dan... heeft hij niet gemerkt, dat Giel het verkorven heeft bij zijn baas? Dat zou een beste kans kunnen worden, om op de "Antje-Jacoba" van deze schippers terecht te komen, want de vrouw van Krijn Stevens is nog erger dan die dikkerd van Huiberts...

Voordat hij echter de kans krijgt, trekt ouwe Fokke Jochem van der Vaart aan de mouw van zijn manchester draagvest. Langs de wand van de kroeg sluipt Nico terug naar zijn plaats. Hij is niet kwaad, o nee, zelfs nauwelijks teleurgesteld. Hij speelt immers kat en muis met de mensen... en zijn kans komt heus nog wel eens.

Jochem kijkt om, wanneer ouwe Fokke hem aan zijn mouwvest trekt.

"Nou?"

"Luister'es, schippertje."

Het is een goedheid, dat Fokke hem schippertje noemt. Héél vroeger moet hij bij Vader gevaren hebben, op de "Antje-Jacoba". Jochem stond toen nog met een touw om z'n buik aan de losmast vastgebonden, zó lang is dat geleden.

"Wat is er, ouwe Fokke?"

"Ik moet je iets gaan zeggen, ga mee naar buiten, daar is het rustig."

De stem van de oude schippersknecht heeft bijna geen klank. Toch is hij goed verstaanbaar, zelfs als hij fluistert. Die stem dóet je iets, daar wordt je afwisselend koud en warm van en je wil best doen wat hij vraagt.

"Goed Fokke, goed, ik kom al."

Fokke is een gewoonte-drinker. Iedere dag haalt hij zijn neutje. Da's vaste prik, want hij wil bij blijven. Z'n leven lang heeft hij op de binnenvaart gezeten en daar wil hij niet graag helemaal van losraken. Hier, bij Toon, tref je al de oude bekenden en je raakt er bekend met het jonge geslacht. Het bijzondere aan Fokke is, dat hij fijn is, zomaar fijn, midden in het rauwe leven van elke dag. Dat maakte mee het gezag van Fokke uit, samen met zijn stem en zijn ogen.

Dan staan ze samen buiten, aan de kade. Er is lawaai van wagens en auto's; bewegelijkheid van mensen, die om een of andere reden haast hebben.

Tussen dat lawaai noemt Fokke het rustig en dat is ook zo, want je bent altijd alleen tussen al die mensen. In de kroeg is dat nog een tikkeltje anders; daar heb je de band aan elkaar door het water of de wal, door je bekendheid met elkaar en met elkaars bekenden. Hier sta je plompverloren en je passeert elkaar zonder groet. En ben je eenzaam of niet, als niemand je groet? Nou dan!

Daarom prááT Fokke ook, alsof ze in de eenzaamheid staan. Héél zacht, als een Vader tot zijn zoon.

"Zeg, schipper... eh... Jochem zal ik maar zeggen... ik heb vroeger nog bij je Vader gevaren. Dat weet jij niet meer, want je was nog maar zo'n ukkie..."

Waarom begint Fokke over vroeger? Heeft dat hier soms mee te maken? Niks immers!

Jochem kijkt in die grijze ogen, onder zware borstels van wenkbrauwen. Fokke is getaand; de vaart van jaren over effen en woelig water ligt duimdik op zijn gezicht.

"Je Vader was een beste, gelovige schipper, Jochem. Hij was driftig en onbehouwen, net als jij, maar daar vocht hij tegen als een vent."

Zomaar, dwars door Jochems gedachten heen komen de woorden van die ouwe schippersknecht, die nooit meer was dan knecht en die toch door de jaren heen zijn vrije geest behouden heeft. En hoe komt het, dat daar nu achter Fokke een hoge, brede schipper staat, die Jochem aankijkt van onder zijn schipperspet? Ruige knevels heeft die schipper en hij is streng. Leg je een tros verkeerd om de bolders; pik je een vracht verkeerd aan de lier, dan trilt hij van woede. "Kijk uit, lomperd!" Later staat hij dan achter je en zijn stem is zacht, wanneer hij zegt: "Je moet dat voortaan zó doen, jongen, dat weet je immers..."

En dan is het zo vreemd, want afwisselend praten ouwe Fokke en Vader tegen hem. Hoe kan dat, want Vader, die brede schipper daar achter Fokke, is immers al jaren dood? Hoe lang is het al geleden, dat hij tussen schip en wal verdronk als een kat, zonder dat iemand een hand uit kon steken voor het te laat was?

"Heb jij ook gevochten vanavond, Jochem?"

Dat moet Vader gezegd hebben, hoewel het toch Fokkes mond was, die bewoog. Het zal wel komen omdat hij niet helemaal helder denken kan; hij heeft immers een knappe borrel gedronken...

"Je Vader zei altijd: Als het fout gaat, Fokke, dan denk ik altijd aan m'n Moeder."

Zie je wel: nu zag hij het duidelijk, dat Fokke praatte. Maar dan staat het beeld van de dode schipper weer duidelijker achter Fokke. Waar is Fokke nou? Is Fokke weggegaan en praat nou Vader toch weer tot hem?

"Heb jij ook aan je Moeder gedacht, Jochem?"

De vierkante kop beweegt mistroostig heen en weer en de stem is onbegrijpelijk zacht. "Jongen, jongen, wat moet jij je schamen voor dat meisje, die Mie..."

(Wordt vervolgd.)

CLASSIFIED ADS

Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:

Birth-announcements $ 3.00
Engagement-announcements .... $ 3.00
Marriage and anniversaries .... $ 4.00
Notifications of death .... $ 4.00

"For Sale" and "Want" advertisements up to 30 words $ 2.00. Eevery word more 5¢.

For "letters under number" $ 0.50 extra.

— —

Send your payment together with your ad to:

Calvinist-Contact
Box 312, Station B,
Hamilton, Ont.

Thankful to the Lord we announce the birth of our baby girl

ELIZABETH JOY

Mr. and Mrs. Cecil de Boer.
Raymond & Marie.
Peter.
Margaret.
Christina.
Patricia.
Susan.

R.R. 3, Jarvis, Ont.
February 22, 1964.

The Lord and Giver of Life made us glad with the birth of a daughter and sister

GERTRUDE - BERNICE

Rudolf and Jean Stegenga.
John.
Jeannette.
Frank.
Judith.
Theresa Alice.

February 25, 1964.
R.R. 3, Jarvis, Ont.

The Lord in His goodness entrusted unto our care, at His time and in His special way, a daughter

JOYCE DIANNE

Mr. and Mrs. Tom Bergsma.

February 27, 1964.
Box 104, Jarvis, Ont.

We are happy to announce that the Lord has blessed us again with another baby of 6 weeks old

MICHAEL

unto our care.

Case and Ineke Parlevliet.
Nicolas.
Marguerite.

February 28th, 1964.
1065 Portage Road S.
Niagara Falls, Ontario.

---

52 Acres MIXED FARM

Lichte kleigrond. 7-kamer huis, van alle gemakken voorzien. Barn, garage. 1½ mijl van Wellandport Chr. School en kerk. Vraagprijs $ 15.000,00, $ 3000,00 down.

68-ACRE FARM

Kleigrond. 7-kamer huis, van alle gemakken voorzien. Olieverwarming, goede barn. Farm is geschikt voor gemengd bedrijf. 2 mijl van Wellandport Chr. School en kerk. Prijs $ 16.500,00, met $ 4000,00 down.

100 ACRES MIXED FARM

Lichte kleigrond. 6-kamer huis, goede barn, cement vloer en water in de barn. 10 acre bos. 7 mijl vanaf Wellandport Chr. School en kerk. Vraagprijs $ 11.500,00, met $ 4000,00 down.

JACK BYLSMA
REAL ESTATE
1607 King St. E., Hamilton, Ont.
LI 9-3894.

Vanuit Nederland ontvingen wij bericht, dat de Heere tot Zich nam onze geliefde vader en grootvader

KLAAS VAN DER KOOY,

in de gezegende ouderdom van 81 jaar.

Psalm 91 (onberijmd).

Namens kinderen en kleinkinderen:
A. Looyenga—van der Kooy.
B. Looyenga.

Hamilton, Ont.
75 West 3rd Street.
21 februari 1964.

Na een langdurige ziekte nam de Heere tot Zich in eeuwige heerlijkheid, onze innig geliefde man, vader, behuwd- en grootvader

SJOERD VAN DER KOOI,

in de ouderdom van ruim 57 jaar.

"En God zal alle tranen van hun ogen afwissen en de dood zal niet meer zijn, noch rouw, noch gekrijt, noch moeite zal meer zijn."

Openb. 21 : 4.

Bradford, Ont.,
28 februari 1964.

S. van der Kooi—Brink, Bradford, Ont.
St. van der Kooi—Batenburg, Beamsville, Ont.
H. de Jong—van der Kooi, Newmarket, Ont.
J. van der Kooi—Smeda, Brantford, Ont.
D. Miedema—van der Kooi, Brampton, Ont.
M. Verkuil—van der Kooi, Oshawa, Ont.
J. Weening—van der Kooi, Newmarket, Ont.
J. van der Kooi—de Beer, Bradford, Ont.
J. Keen—van der Kooi, Dunnville, Ont.
B. van der Kooi en verloofde, Bradford, Ont.
J. van der Kooi, Bradford, Ont.
En 27 kleinkinderen.

In Jezus ontslapen, onze vriend en broeder in Christus

SJOERD VAN DER KOOI,

te Springfield, Ont.,

geliefde echtgenoot van Saakje Brink, op de leeftijd van 57 jaar.

Trooste God de diepbedroefde familie.

Joh. 11 verzen 25 en 26.

E. Talstra en kinderen, Surhuizum, Nederland.
D. Zwart.
P. Zwart—Talstra en kinderen.

R.R. 3, Carrying Place, Ont.
28 februari 1964.

Jongeman zoekt

KENNISMAKING

met meisje of weduwe, 22-35. Kinderen geen bezwaar. Brieven met foto, welke wordt teruggezonden, aan No. 1699, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

A Gentleman would like to

MEET OR CORRESPOND

with sincere lady, age group 32-39. Please write to no. 1701, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

About 30 grade 7 and 8 pupils of the John Knox Christian School, McLaughlin Rd. South, Brampton, Ont., would like to

CORRESPOND WITH OTHER SENIOR PUPILS

of Christian Schools in Ontario, by means of class correspondence. Classes interested, please write to the Principal, Mr. H. A. Vander Windt at above address for further information.

MARRIED MAN

with fairly large family, farm experience, reliable, wants position on dairy or mixed farm near a city, to start April 1. No. 1702, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

EXPERIENCED COW MAN WANTED

as assistant herdsman for large dairy farm. All modern conveniences. Phone Huttonville 865-8195.

SEVEN-ROOM HOUSE FOR RENT

Close to Christian Reformed Church of Mount Hamilton. Phone 385-0931.

For Sale:

GOOD DAIRY FARM

150 acres, 125 workable. Good brick house and 70 x 70 barn, milkhouse, all in good shape. Located in S.W. Ontario, 2 miles from Chr. Ref. Church & School and Ref. Church. Letters under no. 1700, % Calv.-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

FAMILY WANTED

Man and boy to work on vegetable farm north of Toronto. House available. Year round employment. Apply: Bradbee Farms, Bradford, Ontario.

Plaats voor een

MEISJE

dicht bij Chr. Ref. Church en busstop. Mrs. A. de Graaf, 305 Bold St., Hamilton, Ont. JA 9-8959.

Te koop:

142 ACRES FARM

12-kamer huis, vrij gas, bank barn, 2 pigpens en dubbele garage, dicht bij school en kerk. Contact J. Bulters, S. Cayuga. Tel. 774-3240. Postadres R.R. 2, Cayuga.

Gevraagd:

ERVAREN BROOD- EN BANKETBAKKER

Queenston Bakery, 27½ Queenston Street, St. Catharines, Ont. Tel. MU 4-9112.

Wanted:

EXPERIENCED MARRIED MAN

for dairy farm. Separate house, school bus to Christian School begins April 1. Good reference. Frank Currie, Box 69, Ingersoll, Ont. Telephone Beachville 423-6958.

1200 LABOURERS NEEDED

for new pulpmill at Prince Rupert, B.C. Please write to Chr. Ref. Group, % 203 Skyline Manor, Prince Rupert, B.C.

Wanted:

EXPERIENCED SINGLE MAN

for immediate employment on a dairy farm. Chauffeur's licence necessary for truck driving. Top wages plus room and board. Applv Mr. Heberdown, Brooklin, Ont. For information contact the Rev. J. VanHarmelen, R.R. 2, Whitby, or call him at 668-4062, area code 416.

FARMS

108 Acre dairy farm, 21 head of cattle, 10-room house, good large barn, implement shed, full line of machinery, 204 pound milk quota. Widow sacrifices for $28,500 with $3,500 down, balance one 6% mortgage.

Flower Farm, retail & wholesale sales, 2 large greenhouses, nice living quarters. 4 acres land, within city limits of Welland. Garden tractor with attachments. $25,000 with $8,000 down, balance 6% mortgage. All stock included.

We have a large selection of DAIRY, BEEF, MIXED FARMS, all reasonably priced with very reasonable terms. Just write or call us for more information.

GEO. DUGAN
REALTOR
18 King St., Welland, Ont.,
RE 2-7517, nights RE 2-1536

G. Broos
REALTOR

99 Centre Avenue, Willowdale, Ont.
Phone: Bus. 225-7400;
Res. 225-5139

SATISFACTION GUARANTEED BY DEALING THROUGH BROOS

WANTED:

REPRESENTATIVE

SOUTH and S.W. ONTARIO

for a newly established Feed Company, manufacturing Feed Premixes. Company's car. Applications should contain full particulars concerning age, education, experience, marital status, salary expected, etc., and should be addressed to Box 1695, % Calvinist-Contact, Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

GREENHOUSES

7 Acres of fruit land with 8200 Sq. Ft. of greenhouses. New barn, all machinery and 2 family home with all modern conveniences, located in the Niagara Fruitbelt near St. Catharines, listed at $ 35,000.00 with a minimum of $ 8,000.00 down and one mortgage for balance at 6%, easy payments acceptable.

2¼ Acres fruitland with 4200 Sq. Ft. of greenhouses. A small 2 bedroom home with modern conveniences, listed at $ 15,800.00 with fair downpayment required. Contact

MEDARD **Verdegem** REALTOR

3 Benson Dr., St. Catharines, Ont., WE 4-2548

VOOR DE "FARMERS"

CHR. FARMERS FEDERATION

Verslag van de vergadering van de Chr. Farmers Federaton, gehouden op 24 januari '64 in het basement van de Chr. Ref. Church te Dunnville, Ont.

Aanwezig waren plm. 70 farmers. Mr. Markusse van Wyoming was de spreker voor deze avond. Hij sprak tot ons over "Waarom een Chr. Farmers Organisatie".

Spr. betoogde dat wij deze organisatie niet in de eerste plaats willen om betere prijzen te krijgen, doch in de eerste plaats om wat God van ons vraagt. Wij mogen zeer zeker trachten voor de farmers een rechtvaardig deel van het nationale inkomen te verkrijgen, iets wat hij op 't ogenblik niet heeft. Doch wij bestrijden onrecht niet alleen omdat wij recht willen, maar omdat de Here rechtvaardig is en onrecht Hem een gruwel is. De mens is gesteld als heer der schepping en als beelddrager Gods en hij moet iets van dit beeld van God uitdragen in zijn leven. Wel is dit beeld door de zondeval verduisterd, doch door de verlossing in Christus wordt het weer hersteld. Een mens kan als een gelovig Christen door dit leven gaan en op elk levensterrein doen wat God van hem vraagt zoveel als in zijn vermogen ligt, hij kan ook zijn eigen gang gaan en zeggen dat hij neutraal is. Jezus zegt echter: "Wie niet voor mij is, is tegen Mij".

De moderne richting gelooft dat de mens zelf in staat is tot het goede doch dit humanisme is in de grond God loochenen; het stelt de mens in het middelpunt en eigen kracht inplaats van God. Spr. schetste ons hoe het verloop der historie geweest is. Geen God en geen Meester, was de revolutiekreet van weleer. Doch wat bracht die vrijheid en die broederschap? Oorlog en ellende. Eeuwenlang was het de techniek waar de mens zijn vertrouwen op stelde, dat was het wat zijn leven verbeteren zou en veraangenamen kon, doch wat is gebeurd met die techniek? Het is zover gekomen, dat zij de grootste vrees en hulpeloosheid van de mens geworden is. De grote angst die hem steeds vervolgt, doet helaas niet tot God vluchten. Dit is de mens van 1964, de massamens die steun zoekt in de massa, die alles goed vindt als het hem maar goed gaat. Alleen wat winst geeft in goed. De grote z.g. neutrale vakbonden laten het ons wel zien, het gaat niet in de eerste plaats om rechtvaardigheid, doch enkel en alleen om de dollar. Daarom zal het ook tot een zegen voor ons nieuwe vaderland zijn dat de Chr. Labour organisatie zich zo ontwikkeld heeft en zich steeds verder ontplooit en wij allen hebben de plicht die te steunen waar wij kunnen. Wij leven in een wereld van afval, daarom moeten wij ons Chr. geloof daar tegenover stellen. Wij moeten radicaal breken met de tijdgeest en onze Chr. organisaties opbouwen. Hierin moeten wij onze roeping vervullen. De Chr. Farmers Association zal de mens niet in het duister laten omtrent haar bedoelingen. Gods kracht wordt in onze zwakheid volbracht.

Na de pauze werden nogal enkele vragen gesteld. Velen hadden gaarne meer over het farmen zelf gehoord. Spr. zei echter dat deze avond bestemd was om een plaatselijke afdeling in Dunnville op te richten. Hij was daarom van mening, dat het goed was dieper in te gaan op de vraag waarom wij eigenlijk een Chr. organisatie willen. Binnenkort hoopt hij te spreken in Jarvis over hoe wij een "living" kunnen maken op een 100 acre farm. Dan komen vanzelf de praktische landbouwzaken aan de orde.

Hierna werd door een groot deel der aanwezigen besloten een plaatselijke afdeling op te richten, hetgeen gebeurde met aanvankelijk 21 leden. Daar tengevolge van de weersomstandigheden (zware mist) de spreker en ook de vergadering verlaat was, kreeg de secretaris van de federatie de gelegenheid een voorlopige commissie te benoemen, die tevens als voorlopig bestuur de plaatselijke zaken zou regelen. Vijf personen werden benoemd, namelijk de heren Van Soelen, Van Marrum, De Klerk, De Jong en Meier.

De verslaggever,
C. Verburg.

TERRACE
in Central B.C.

OFFERS OPPORTUNITIES

- It is a prosperous, fast growing community.
- It has a moderate climate in summer as well in winter.
- It is located in an area with rich natural resources.
- There is a Chr. Ref. Church and prospects for a Christian School in the near future.

For information write:
Mr. H. EISEN,
Box 756, Terrace, B.C.

WANTED:

SINGLE MAN

for vegetable farming.

Steady employment. Good wages. Starting April 21.

Write to J. van Luyk, R.R. 2, Newmarket, Ontario, or phone Bradford 775-3506.

Wanted:

RECOMMENDED COUPLE

to manage and work bulb and flower farm. Good wages, small house provided. Permanent plus fine opportunity for advancement. In replying state phone number. Box 1696, Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

¾ SECTIONS

840 cultivated and partly irrigated, 240 acres prairie, could easily be broken and irrigated, 33 acres summer fallow, 207 tame pasture and alfalfa. Electricity, telephone, lots of water, feed corrals, and windbreak, good buildings, gravel road and school bus. In the best irrigation district in the E.I.D. Box 824, Brooks, Alberta.

BESTEL NU:

LAXA TABS, uitstekend laxeermiddel met aangename smaak, voor volwassenen en kinderen. 100 tabletten $ 1.75.

VAPORIZING CHEST RUB, voor pijnlijke keel, lichte borstverkoudheid en verlichting van verstopte luchtpijp. 1½ oz. $ 1.25.

ECZEMA OINTMENT, voor vermindering of verwijdering van exzeem. 2 oz. $ 1.25.

De prijzen zijn inclusief porto en verpakking.
Snelle aflevering door

LINCOLN
Sales Company
730 Ontario Street
Suite 506; Toronto 5, Ont.

---

100 ACRE FARM TE KOOP

Deze farm is gelegen 8 mijl van Woodstock aan harde weg en heeft 2 flinke schuren, een van 40 bij 80 en een van 40 bij 30. Het land is geheel bewerkbaar en is goed onderhouden. Het heeft een roodstenen huis met 10 vertrekken. Alles is in excellente conditie. Er kan 40 acres bijgehuurd worden met recht tot koop. De schoolbus gaat langs de deur. Deze farm leent zich goed voor een Jersey melkcontract en kan gekocht worden met $ 5000 down, met enige machines. Ook hebben we meer farms te koop voor 50 tot 400 acres. Mocht U tekort komen voor het downpayment, dan kunnen wij U in vele gevallen helpen.

Voor verder: inlichtingen schrijf aan

Mrs. J. Wybenga
BOX 73 BEACHVILLE, ONT.
of bel 423-6406 Beachville.

Vertegenwoordigt
J. A. Willoughby, Toronto.

INGEZONDEN

FIRST THINGS FIRST

One of the sins that so easily besets us is to reverse the order of our lives. The Bible speaks about the order instituted by God. The summary of the law is to love God **above** all, and Christ admonishes us to seek **first of all** the Kingdom of God and his righteousness. He adds the breathtaking promise that in this way we shall receive all the necessities of life. We encounter difficulty in learning this lesson, for we often prefer to impose a different order upon our lives, namely, the order by which we **first of all take care** of our needs and desires.

The attempt to change the order God has instituted is especially tempting for an organization that busies itself in an area of life where men have accepted the standard of "more, more, more." Members of a labour union that calls itself by the name of Christ must be particularly on their guard against this evil. They must oppose the secularizing spirit that tries to mislead men into believing that they must live by a different order than the one prescribed by Christ.

A Christian labour union must be active in seeking righteousness in employer-employee relations, including just wages, but in all this the order of the Kingdom of God must be kept in mind. All things must be received with thanksgiving as gifts from our heavenly Father.

Many Christians, when asked to support the Christian Labour Association of Canada, do not seem to have an eye for the meaning of this first rule of the kingdom of God. They determine the question of their membership of the CLAC on the basis of immediate advantage. But, rather than asking: "What is in it for me?," they should ask: "How can I best be of service?"

Of course, this rule applies to every other aspect of the Christian life, but it seems to be particularly difficult to realize in the circumstances where men are directly involved with "making a living." That is what makes it so necessary to emphasize this essential feature of Christian organization.

A CLAC Supporter.

P.S. Remember to reserve April 25, the date on which the CLAC convention will be held in Toronto. Dr. Calvin Seerveld will be the keynote speaker at this annual gathering. This will be a splendid opportunity to hear more about the subject discussed above.

Children's Bibles
for all ages.

THE BIG READ-TO-ME story book by W. G. v. d. Hulst, translated by Marian Schoolland, $4.29.
SELECTED BOOKS for school and church libraries, recommended by the National Union of Christian Schools.
YEARBOOK 1964 of the Chr. Ref. Church, $1.35.

CHRISTIAN BOOK CENTRE
Anton Lammers
36 Longwood Road N., Hamilton, Ontario
JA 2-1234

Lambert Huizingh
Accredited Public Accountant and Auditor
Commissioner for taking Affidavits
•
Box 315
BRADFORD, ONT.
Telephone: PR 5-2282
•
139 Albert St.
OSHAWA, ONT.
Residence: AURORA, ONT.
PArkview 7-9797

HAUSSE IN DE BOUWNIJVERHEID VERWACHT

Volgens de Heer J. P. Lockett, de nieuwe president van de Ontario General Contractors Association, staat Canada aan het begin van een grote opleving in de bouwnijverheid. Volgens de Heer Lockett mag een grote economische groei worden verwacht. Er zijn plannen voor belangrijke energie-projecten en voor de aanleg van pijpleidingen en wegen. Teneinde deze ontwikkeling te kunnen volgen, is een uitvoerig moderniseringsprogramma van de bouwnijverheid noodzakelijk, aldus de Heer Lockett. Volgens hem is het van primair belang, dat deze tak van industrie een schema ontwikkelt voor de opleiding van vaklieden.

(NCKvK)

Holland Construction Co.

Wolverton Rd.
GRIMSBY, R.R. 1

Phone
WH 5-4012

Speciaal in Greenhouse Constructie

en aanbiedingen van nieuw cedar of redwood materiaal voor zelfbouwers, tevens Hotbedsash, Putty & Nails enz.

KOOP NU GOEDKOOP GREENHOUSE GLAS

Kerknieuws

CHR. REF. CHURCH

Beroepen

te Trenton, Ont., J. G. Groen te Wallaceburg, Ont.

te Barrie, Ont., J. Van Harmelen te Oshawa, Ont.

te Trinity, St. Catharines, Ont., R. Leestma te Grand Rapids, Mich.

te Burnaby, B.C., H. R. Roelofs te Orange City, Iowa.

te Lindsay, Ont., J. C. Derksen te Guelph, Ont.

Bedankt

voor Port Arthur, Ont. en Lucknow, Ont., H. Kwantes te Ingersoll, Ont.

FREE CHR. REF. CHURCH

Beroepen

te Vineland, Ont., Ds. M. Vlietstra te IJmuiden, Ned.

Aangenomen

naar Dordrecht, C., (Nederland), W. F. Laman te Hamilton, Ont.

NEW PIPE ORGAN IN THE BRAMPTON CHR. REF. CHURCH

A new pipe organ has been installed in the "Immanuel" Chr. Ref. Church of Brampton, Ont.

The 2 manual (61 notes) and pedal (32 notes) console has 9 stops on the Great Organ, 9 stops on the Swell Organ, 5 stops on the Pedal Organ, plus manual and pedal couplers.

The console is placed at the right side of the church, close to the front, thus ensuring the organist(e) a close contact with the congregation and the service in general.

The organ itself is built behind a decorative screen over the pulpit in one chamber and under expression.

The action is electric, while the system is unified with the following basic ranks: Diaspason 8-4-2, Dulciana 8-4, Bourdon 16-8-4-3 2/3-2, Gamba Celeste 4, Vox Humana 8-4, Trumpet 8-4.

A service and recital will be held on Friday, March 6th, '64 at 8.30 p.m. by the builder Mr. C. D. Looye from Port Credit, Ont., with the assistance of Mrs. J. Wikkerink, soprano, to commemorate the completion of this instrument.

CONFERENCE CHR. REF. OFFICE BEARERS IN THE FRASER VALLEY, B.C.

This is a condensed report of our winter conference held in December in the Langley Christian Reformed Church.

Our speaker for the evening was Rev. M. De Vries of the Surrey Christian Reformed Church. His topic was, "The Baptism of Adopted Children." Speaker felt that it was an important subject for the Christian Reformed Church and that we ought to show a deep regard for this matter, and above all, a willingness to discuss it. He began with the history, and it soon became evident that it is an old problem as far as the Reformed Churches are concerned. In 1618—1619 our church fathers spoke on this subject for some time and finally voted against it.

The Synod of the Christian Reformed Church in 1910 left it up to the local consistories to deal with. In 1930 the same synod came to the decision that adopted children may be baptized. In 1932 once again it was discussed, and it was decided to study the matter further; however, the Synod of 1936 came to the conclusion that no grounds to change its previous decision had been submitted.

In Australia our brothers voiced their approval to baptism of adopted children during their synod at Geelong in 1960. In 1963 the Synod of the Gereformeerde Kerken in Nederland during its session in Groningen said that such a child must be baptized.

After this history sketch the speaker led us to the Biblical evidence in favor of the baptism of adopted children. Speaker, however, made it clear that there is no specific text, and that we should not look for one nor demand such a text. We must carefully weigh all evidence and what we deduce from the Word of God is the same as law. Speaker used the following texts from the Old Testament: Gen. 17:4-14 and Ex. 12: 43-45. Here we find that every male either born or bought with money had to be circumcised. In the New Testament, the speaker found that 25% of all baptisms recorded are household baptisms.

Rev. De Vries came to the following conclusions:

A. We must uphold the biological aspect in the covenant, especially in the light of Karl Barth's writings on infant baptism.

B. We must maintain the biological aspect, but should not overestimate the bloodline.

C. God has graciously supplied another way for entrance into the covenant, namely, adoption.

D. Exegetically nor dogmatically can any sound reason be found against the baptism of adopted children by believing parents.

E. If in the old dispensation those bought with money had to be circumcised, how much the more *must* we in the new dispensation baptize our adopted children.

F. The stand of synod is rather weak, as the speaker felt these children *must* be baptized, not maybe.

There was a lively discussion. Seventy members were present, and all agreed that we had a very worthwhile evening.

Secr. P. Houweling

VOOR EEN TRIP NAAR

HOLLAND

per boot of vliegtuig, is Uw goedkoopste adres:

KOOPS

TRAVEL SERVICE LTD.

Het grootste Nederlandse Reisbureau in Canada

543 Brant St., Burlington, Ont.

Open donderdags en vrijdags tot 9 u., zaterdags tot 6 u.

Tel. Burlington: NE 4-1813 (24 uur)

Oshawa: RA 8-0281

THE CALVIN CHRISTIAN SCHOOL OF HAMILTON, ONTARIO, CANADA, invites applications for

TEACHING POSITIONS

in the lower, intermediate and upper level for its nine-room school.

Please send applications stating qualifications, majors and minors, subject and grade preferences to Mr. L. Witvoet, 38 Malton Dr., Hamilton, Ont., Canada.

The BURLINGTON CHRISTIAN SCHOOL SOCIETY intends to open its local Christian School in September, 1964, and invites applications for the positions of

A PRINCIPAL
AND
TWO TEACHERS

Burlington is an attractive residential area between Hamilton and Toronto, two university cities. Address correspondence to Mr. A. Witvoet, 2072 Edinburg Dr., Burlington, Ontario.

The JOHN CALVIN CHRISTIAN SCHOOL OF STRATHROY will be in need of a

TEACHER

for the 1964-'65 school term, for one of the primary grades.

Please send your application stating qualifications and references to Mr. J. FABER, Secr., 444 Metcalfe Street, Strathroy, Ontario.

For more detailed information write to the principal Mr. G. H. Bonekamp, 306 Drury Lane, Strathroy, Ont.

Because one of our teachers is going abroad and another plans to continue his studies, the CALVIN CHRISTIAN SCHOOL SOCIETY OF WILLOWDALE requires for the fall '64 term

TWO TEACHERS

Willowdale is a suburb of Toronto, a university centre. Many opportunities exist in Toronto for evening courses in education and related subjects.

Applications will be received by the secretary,
Mr. S. Smilde,
5775 Yonge Street, Apt. 401,
Willowdale, Ontario.

The John Knox Christian School of Brockville, Ont., requires a

QUALIFIED TEACHER

for either the lower or the middle grades. Enrolment in either group 30-55 pupils. Applications to be sent to the Secretary, Mr. D. Weima, R.R. 3, Brockville, Ont.

The John Knox Christian School of Woodstock will be in need of qualified, experienced

TEACHERS

for the school term 1964-65. Kindly send your application stating qualifications and salary requirements to Mr. S. Visser, 50 Finkle Street, Woodstock, Ontario.

Timothy Christian School Association of Toronto is in need of a

QUALIFIED TEACHING PRINCIPAL

for the new school it hopes to open Sept. '64 in the locality of the Rehoboth Church, Burnhamthorpe Road, Etobicoke.

OTHER QUALIFIED TEACHERS

will be needed for both schools, grades 1-5. Please apply to Timothy Christian School, % E. Meijers, 8 Byng Ave., Rexdale, Ontario.

The Calvin Christian School of Kingston will be in need of

TEACHERS

in the intermediate and lower grades for the school term 1964-65. Please send your application to Mr. R. Hoogendoorn, 52 Brant Street, Kingston, Ontario.

Chatham's Calvin Christian School is in need of a

TEACHER

for the intermediate grades, for the 1964-65 school term. We offer attractive salary and pleasant working conditions, in a modern 7-room school. Please send letters of application, stating experience, qualifications and references to Harry Schenk, R.R. 1, Chatham, Ont.

CALVIN MEMORIAL CHR. SCHOOL, ST. CATHARINES, will need

A PRINCIPAL AND A TEACHER

for the intermediate grades by Sept. 1st, 1964.

Applications may be sent to A. Vandermaas, M.D., 10 Norris Place, St. Catharines, Ont.

Due to the fact that our present teacher for the lower grades is going back to school for further qualification, the Athens Christian School is in need of a

TEACHER

for the grades 1, 2, 3 and 4. Please write for information or send your application to J. Vander Kloet, Secr., R.R. 1, Delta, Ont.

Drayton Calvin Christian School is in need of a

PRINCIPAL

for the coming schoolyear. Four-room school. Six-room house available in town, modern and convenient, two blocks from school; rent 40 dollars a month. Also invited are applications for

TWO TEACHERS

for the lower and intermediate grades. Contact G. Lubberts, Secr., R.R. # 2, Drayton, Ont.

"Immanuel" Chr. Ref. Church
Church Street, Brampton, Ont.

RECITAL

Mr. C. D. LOOYE - Organ
Mrs. J. WIKKERINK - Soprano

Friday, March 6th, '64, at 8.30 P.M.

The John Calvin Christian School Society, Guelph, Ont. will need a

PRINCIPAL

by September 1964. Please write to J. Pranger, Secretary, 6 Dunkirk St., Guelph, Ont.

DUNDAS, ONT.

Due to expansion we have opening for

TWO TEACHERS

for grades 2, 3, and 4. Experience preferred. Please apply to Mr. J. Stronks, Principal, % Calvin Christian School, R.R. 2, Dundas, Ont.

Haney - Pitt Meadows Christian School Assn., Haney, B.C., will be in need of

A PRINCIPAL
and
A TEACHER

for grades 1 & 2 and 5 & 6 & 7 for the next term. Please send applications or inquiries to: W. Hamming, Secretary, 12142, 1st Ave., Haney, B.C.

Our enrolment goes over the 300-mark and we need

TEACHERS

as follows:
ONE in the Prim. Dept. to replace one who wants to specialize in Home-making; ONE additional to the 2 we have for 4 & 5; ONE for grade 6; and ONE for grade 8, who is also to teach Soc. St. in 9 & 10. KNOX CHRISTIAN SCHOOL, Bowmanville, Ont.

Due to expansion, the Wallaceburg Calvin Christian School is in need of a

THIRD TEACHER

for the Junior grade by Sept. 1964. Applications to be sent to the Principal Mr. P. Feddema, 138 Blake St., Wallaceburg, Ont.

The Timothy Christian School in Barrie, Ont. will be in need of a

QUALIFIED TEACHER

for the 1964-'65 school year. Please apply or write for information to Mr. B. Schalij, R.R. 1, Thornton, Ont.

Springdale Christian School will need a

PRINCIPAL

beginning September, 1964. Modern three-room school, light pupil load. Apply stating qualifications and experience to Leon Radder, R.R. 4, Bradford, Ont.

The Calvinistic Christian School of Wellandport requests applications of qualified experienced

TEACHERS

for the 1964-65 school year. Applications stating qualifications and present salary to be sent to the principal, Mr. H. K. Bergsma, R.R. 1, Wellandport, Ont.

The Immanuel Christian School Society of Belleville (Ont.) intends to open its local Christian school in Sept. 1964 and will need

A PRINCIPAL
and
A TEACHER

Applications, stating qualifications to be sent to the Secretary T. Barkema, Box 517, Belleville (Ont.).

LONDON, ONTARIO
THE HOME OF
THE UNIVERSITY OF
WESTERN ONTARIO

The London Parental Christian School is in need of a

Qualified Teacher

for the 1964-65 school year.

Please submit experience and qualifications in first letter to Mr. S. Vander Goot, 1632 Borden St., London, Ontario. All applications, in writing only, will be acknowledged and interviews arranged.

H. KREEFT, C.A.

CHARTERED ACCOUNTANT

•

LICENSED MUNICIPAL AUDITOR

•

968 EXMOUTH STREET
SARNIA, ONT.
ED 7-8559

Boekbespreking

De Grote Scheiding, door C. S. Lewis, uitgegeven bij W. ten Have N.V., Amsterdam, in de Carillon serie. 5e druk, 152 blz.

Dit boekje van Lewis bevat een droom over hemel en hel. Het is de bedoeling van de schrijver om er de nadruk op te leggen dat er nooit een huwelijk kan bestaan tussen hemel en hel. Toch weet de schrijver ook wel, zoals hij zegt, dat er "in zekere zin nooit een einde komt aan het pogen om dit huwelijk tot stand te brengen. Dit pogen berust op de mening, dat de werkelijkheid ons nooit voor een absoluut 'óf-óf' plaatst; dat, bij voldoende bekwaamheid, geduld en bovenal tijd, er altijd een weg is te vinden om het alternatief te verzoenen; dat ontwikkeling, aanpassing of beschaving op zichzelf al voldoende is om het kwaad in goed te veranderen, zonder dat wij gedwongen worden geheel te breken met wat we willen vasthouden."

De manier waarop de droom beschreven is doet ons enigszins denken aan de **Christenreis**. Er wordt veel symboliek gebruikt en de beschrijving van de stad, de natuur en de busreis, waarmee het verhaal begint heeft een geestelijke betekenis. Toch doet het verhaal niet fantastisch of ouderwets aan. Het is aangepast aan onze tijd en we ontmoeten er typen van mensen in die bij onze tijd passen. Daarom zal dit boek ons ook aanspreken.

Er wordt over iemand gesproken die wel in de hemel en de hel geloofd, maar dan in geestelijke zin. Hij verwacht nog de komst van het koninkrijk, maar niet in de bijgelovige of mythologische betekenis. Dezelfde man kan onmogelijk geloven dat mensen gestraft zullen worden voor een eerlijke overtuiging, ook al zal die blijken onjuist te zijn.

Een ander persoon in het boek vindt dat hij toch een heel fatsoenlijk mens is. Hij heeft altijd zijn best gedaan. Hij vroeg nooit iets waar hij geen recht op had. Als hij een borreltje wilde drinken betaalde hij ervoor. Zo was hij en dat mag iedereen ook gerust weten.

Nog een ander persoon beschouwt het evangelie alleen als propaganda van de kerk. Het is een reclametruc. Na elke oorlog zeiden de mensen dat het beter zou worden, maar wat is er van terecht gekomen? zo redeneert de man.

Zo gaat het het hele boek door.

Lewis wil dat de lezer zichzelf ontdekt om God te ontdekken. Om daarna zich volledig aan Hem over te geven. Het is dan ook niet zo vreemd dat zijn boeken veel gelezen worden en men graag naar zijn radiovoordrachten voor de B.B.C. luisterde. **De Grote Scheiding** is er het bewijs van. Het is één van zijn meest gelezen boeken. Elke keer wanneer je het leest zie je weer nieuwe dingen die je treffen. En bij elke keer wordt het evangelie meer absoluut en betekenisvoller.

Paul Tameling.

If you can replace a

SICK TEACHER

in Grade 5 for the remainder of the school year and, perhaps, earn an appointment for next year, write and give full information to KNOX CHRISTIAN SCHOOL, Bowmanville, Ont.

Sarnia Christian School, Inc.

QUALIFIED MALE AND FEMALE TEACHERS

are invited to apply for the vacancies which will occur by Sept. 1964. Letters to be sent to A. Hengstman, Principal, 764 Murphy, Sarnia, Ont. Details about grades, salaries etc. will be discussed and worked out during the interviews.

The Jarvis Can. Chr. School will be in need of

QUALIFIED TEACHERS

by Sept. 1st, 1964. Please send your applications to the Principal Mr. Th. Bergsma, Box 104, Jarvis, Ont.

DUXBURY

TRAVEL SERVICE

Agent: TCA, KLM, Holland-America Line, Europe-Canada Line

BRAMPTON, ONT.

85 Main St. N. Phone GL 1-4280
Agent Canadian National Railway

BANK OF WESTERN CANADA

Naar uit Toronto wordt vernomen, hebben de York Trust & Savings Corp., de Wellington Financial Corp. en de British International Finance (Canada) Ltd. het initiatief genomen tot de oprichting van een nieuwe bank in Canada, n.l. de Bank of Western Canada, waarvan de hoofdzetel in Winnipeg zal worden gevestigd. Als het Canadese Parlement de nodige vergunning — Charter — verleent, zal de Bank of Western Canada de negende chartered bank in Canada worden.

De belangrijkste man achter deze plannen is de welbekende Heer James E. Coyne, de vroegere gouverneur van de Bank of Canada, Canada's centrale bank.

Als de vergunning-aanvrage voorspoedig verloopt, zal de Bank of Western Canada in de zomer van 1965 haar deuren openen. Het nominale kapitaal van deze bank zal aanvankelijk $ 10 miljoen bedragen, bestaande uit 1 miljoen aandelen van $ 10.— per stuk.

Als de plannen doorgang vinden, zal voor het eerst sedert meer dan 50 jaar een geheel Canadese bank in Canada worden opgericht. Zoals bekend, verkreeg in 1929 de Engelse Barclays Bank, die inmiddels onderdeel van de Canadian Imperial Bank of Commerce is geworden, een charter in Canada; in 1953 gelukte het de Nationale Handelsbank een charter te verkrijgen en werd de Mercantile Bank of Canada opgericht. Deze is thans voor 50% in handen gekomen van de First National City Bank of New York.

Men vraagt zich af of aan de geleidelijke vermindering van het aantal banken — sedert 1880 verminderde het aantal chartered banks in Canada van 44 tot 8 — thans een einde is gekomen.

De Bank of Western Canada zou de enige bank in Canada zijn, die haar hoofdkantoor ten westen van Toronto heeft. Opmerkelijk is, dat de ontwikkeling van het westen van Canada de stoot heeft gegeven tot het ontstaan van de huidige banken, die van kust tot kust opereren. Destijds waren alleen de grotere banken in staat de pioniersgebieden voldoende hulp te bieden wanneer er regionale economische moeilijkheden ontstonden.

De beide banken in Quebec zijn in wezen regionaal gebleven. De overige regionale banken in Canada zijn reeds lang in de grote banken opgegaan.

De Heer Coyne is van mening, dat door de recente ontwikkelingen op het gebied van consumptieve credietverlening en hypothecair crediet, het thans wat gemakkelijker is in Canada een bank op te richten en deze winstgevend te exploiteren.

(NCKvK)

Koopt bij de
ADVERTEERDERS IN
"CALVINIST-CONTACT"

A. Hosmar, C.A.

CHARTERED ACCOUNTANT

47 Prince St.
Suite 4
OSHAWA, ONTARIO
Phone 723-1221

De Bijbel heeft toch gelijk

Ik denk dat alle aanwezig ouderlingen en predikanten op de Ouderlingen Conferentie, zaterdag 8 februari, deze vergadering verlieten en weer naar hun verschillende gemeenten terugkeerden met de gedachte: "De bijbel die wij hebben is nog rijker dan we dachten."

Ik acht het zeer wel mogelijk, dat dit de overwegende gedachte was die bij de ruim 40 bezoekers van deze conferentie is blijven hangen, nadat ze hadden geluisterd naar het spreken van Rev. H. Numan over het onderwerp: "De bjbel heeft toch geljk". En al was dan de titel van het onderwerp maar "geleend goed", ontleend als zij was aan een boek dat onder dezelfde naam verscheen, Rev. Numan toonde aan, dat, door de opgravingen en vondsten in de landen rondom de Middellandse Zee, de bijbel veel aan zeggingskracht en rijkdom gewonnen had.

Heel veel uitdrukkingen in de bijbel, die voor deze resultaten van deze opgravingen aan het licht gebracht werden, duister en onbegrijpelijk waren, ontvingen daardoor meer licht en werden gemakkelijk verstaanbaar. De waarheden van de bijbel ontvingen ook van die kant een sterke bevestiging. Dit werd door Rev. Numan met vele voorbeelden aangetoond. Door gevonden boekrollen en kleitabletten is komen vast te staan, dat de schrijfkunst reeds vóór de tijd van Mozes bekend was, zodat de gedachte als zou Mozes onmogelijk de eerste bijbelboeken geschreven kunnen hebben, geen enkele grond meer behoudt. Zo zijn er meer dingen in de bijbel die zonder de onderzoekingen raadselachtig zouden zijn gebleven, maar waarop nu als vrucht van dat werk een helder licht is komen te vallen. Voor degenen die zich met de lectuur hierover enigszins op de hoogte gesteld heeft waren al deze dingen niet nieuw, maar toch was het goed naar de uiteenzettingen van Rev. Numan te luisteren. Hij wist ongeveer een uur lang de vergadering te boeien met zijn lezing. En nadat er even gepauseerd was werd er nog een uur lang een levendige bespreking gevoerd over allerlei vragen. Uit de bespreking bleek nog weer duidelijk dat het geloof in de bijbel niet kan worden verwacht van deze resultaten der opgravingen. God zelf werkt dat geloof in onze harten, maar Hij kan het wel meer bevestigen door wat er uit historische tijden aan het licht wordt gebracht. En als zodanig mogen we dan ook dit alles zien als Gods trouwe zorg voor Zijn eigen Woord. En degenen die in ongeloof tegenover de bijbel staan zullen in het licht van deze ontdekkingen moeilijker in hun ongeloof kunnen volharden. En het zal ook niet zo zijn dat de bijbel door de gevonden boekrollen incompleet zal blijken te zijn. Het geeft geen reden tot wijziging van de canon, die is vastgesteld. Maar wel kan het zo zijn dat door deze vondsten bepaalde teksten anders vertaald zullen moeten worden. Dat is ook al gebleken nodig te zijn bij de laatste vertaling van de bijbel in Nederland. En het mag mogelijk geacht worden, dat in de toekomst nog meer nieuw licht gaat vallen op bepaalde teksten van de bijbel.

Alles bij elkaar genomen was die Ouderlingen Conferentie van het Zuidwestelijk deel van de Classis Chatham een vruchtbare, waarvan de vele aanwezigen weer verrijkt naar huis terugkeerden.

Aan het einde van deze vergadering werd nog besloten dat er op 11 april weer vergaderd zal worden, waar dan gesproken zal worden over de gebodenheid en de mogelijkheid van toenadering en samenwerking tussen de verschillende kerken van de Gereformeerde belijdenis. De noodzaak daartoe werd bepleit, omdat gevreesd moet worden dat het gescheiden optrekken van de verschillende kerken die hun oorsprong vinden in de Reformatie, min of meer beschouwd wordt als een onveranderbaar feit. Dit wordt vaak geaccepteerd als "het is nu eenmaal zo". En de mening werd uitgesproken, dat het toch eigenlijk **zo niet moest zijn.** Daarom werd het als nuttig en nodig beschouwd, dat we als ouderlingen van de Chr. Ref. Church daar eens met elkaar over spreken, en zien wat er gedaan kan worden, en mogelijk ook hoe dat gedaan moet worden, om deze niet nodige en daarom zondige gescheidenheid indien mogelijk te veranderen in samenwerking.

Dit is vanzelf ook weer niet een geheel nieuw onderwerp. Reeds vele malen is daar al over geschreven en gesproken. Toch mogen we daarom niet zeggen: "We laten het in 't vervolg maar voor wat het is." Wat zou het een zegen zijn als alle kerkverbanden die dezelfde belijdenisgeschriften onderschrijven, in de wereld waarin wij leven, ook meer als een eenheid konden optrekken en samenwerken. Moet dat dan altijd als een vrome wens worden beschouwd, waarvan de vervulling toch wel nooit werkelijkheid zal worden? Moet de ongelovige wereld dan nog langer blijven lachen om de hopeloze verdeeldheid en versplintering van allen die zeggen te geloven in het onfeilbare Woord van God naar de belijdenis van de drie formulieren van enigheid? En moet (wat nog erger is) het lichaam van Christus in verscheurde toestand blijven voortleven en veel krachten en talenten in vaak tegengestelde richting gebruiken? Is het niet dringend nodig dat er meer samenbundeling van krachten komt tegenover de machten der duisternis?

Deze vragen kwamen zo niet naar voren op deze Ouderlingen Conferentie, maar ik ben er zeker van dat ze wel ongeveer vertolken wat er aan gedachten leefde in de harten van de aanwezige ouderlingen en predikanten. Over al die vragen gaan we de volgende Ouderlingen Conferentie samen spreken. En Mr. J. Joosse Jr. van Sarnia nam op zich om de bespreking daarover in te leiden. Het is zeker goed als alle ouderlingen nu alvast die datum van 11 april in hun geheugen vasteggen en zich voornemen daar aanwezig te zijn. De Chr. Ref. Church van Chatham is altijd de vergaderplaats en ook wat de verzorging betreft is het er altijd goed. Eén ding mag ik hier misschien nog aan toevoegen. Het viel me op dat ik op deze conferentie veel nieuwe en ook jonge gezichten zag. De kerkeraden in deze omgeving schijnen een verjongingskuur ondergaan te hebben. Natuurlijk waren er ook nog wel de oude vertrouwde gezichten, maar toch ook veel nieuwe en jonge, en dat stemt tot dankbaarheid. Niet alleen omdat er toch ook weer jongere mensen tot het ouderlingen-ambt werden geroepen, maar ook dat ze deze conferentie bezochten. Want zo'n Ouderlingen Conferentie is een goed middel in het zich bekwamen tot het ambt. En dat middel hebben de ouderen en de jongeren steeds nodig, naast hun huiselijke studie. Dat laatste vooral mag nimmer verwaarloosd worden.

C. Overgaauw.

'Assen-1926' en vrome wens van Dr. Kunst

De Groningse gereformeerde synode heeft zich bezig gehouden met "Assen-1926": met de uitspraken, gedaan in de bekende kwestie-dr. Geelkerken. Of de binding aan deze uitspraken al dan niet opgeheven zal worden, of nòg niet, is nog niet beslist. De zaak komt op de voortgezette zittingen van deze synode weer aan de orde. Synodepraeses dr. P. G. Kunst uit Amsterdam maakt in het Amsterdams Kerkblad daar een aantal opmerkingen over. Eén daarvan is deze: hij zou graag willen dat de problemen rondom het eerste bijbelboek samen met àndere kerken zouden kunnen worden onderzocht. Maar hij voegt er meteen aan toe dat "deze gedachte het wel niet verder zal brengen dan tot een vrome wens".

Dr. Kunst heeft het over de belangstelling die er buiten de gereformeerde kring voor deze aangelegenheid is en in dit verband schrijft hij dan:

"Het is voor mij nameljk de vraag of het juist is, dat onze kerken alléén met het probleem van Genesis bezig zijn. De vrjgemaakte kerken en de Christelijke Gereformeerden hebben er evengoed mee te maken. En het lijkt mij onjuist, dat één kerkengroep zich aan de overweging van dit moeilijke problem zet, terwijl andere de ontwikkeling met een kritisch oog volgen, al te gaarne bereid om spoedig te oordelen en te helpen veroordelen. Ik zie n.l. in dit deel van het kerkelijk bedrijf een goede kans geborgen, dat de gereformeerde kerken hout aandragen voor het vuur, dat straks tegen haar gestookt wordt. Het zou mij lief zijn als deze vragen gemeenschappelijk zouden kunnen worden onderzocht, zodat ieder er zich verantwoordelijk voor wist. Maar deze gedachte zal het wel niet verder brengen dan tot een vrome wens."

Over de materie zèlf zegt de Amsterdamse predikant ook het een en ander. Wij citeren:

"Persoonlijk ben ik van mening, dat wij eerst moeten duidelijk maken wat de waarde is van het besluit van 1926. De gereformeerde kerken hebben nimmer de bedoeling gehad om de voortgang van de wetenschap te binden. Daarom zal er eerst klaarheid moeten komen over de betekenis van het Assense besluit.

Dat is mijns inziens te meer nodig, omdat velen in die tijd hebben gemeend, de zaak-Geelkerken zo te kunnen begrijpen, dat de synode van de gereformeerde kerken door haar uitspraken de betrouwbaarheid van de Schrift wilde beklemtonen. Wanneer nu stemmen opgaan om de besluiten van Assen uit te rangeren, zal eerst duidelijk gemaakt moeten worden wat men daarmee bedoelt."

—"Trouw".

Gaat U naar

HOLLAND?

BEL

ELGIN McKAY TRAVEL SERVICE LTD.

IN

BRANTFORD

Telephone 752-4375

Agenten voor: K.L.M. en HOLLAND-AMERIKA LIJN

WILLEM G. POOLMAN

advocaat

notaris

meester in de rechten

330 Bay St., Toronto 1, Ont.

(hoek Bay/Adelaide St.)

tel.: EM 3-1334

P. De Haan & Zonen

AUTOHANDEL, REPARATIE, SERVICE & BENZINE

FINA STATION

1590 MAIN ST. W.

Hamilton

JA 9-7944

of

FU 3-7380

Zondags gesloten.

WERFT ABONNEES VOOR CALVINIST-CONTACT!

De klachten over de bezorging van C.C.

Zoals wij reeds eerder berichtten, hebben wij de telkens weerkerende klachten over te late bezorging van ons blad ter kennis gebracht van de post-autoriteiten in Ottawa. Thans ontvingen wij het volgende schrijven:

Toronto 1, Ontario
20th February 1964

Calvinist-Contact
Dutch-Canadian Weekly
Box 312
Station "B"
Hamilton, Ont.

ATTN: MR. D. Farenhorst

Gentlemen

Reference is made to your communication of January 8th, 1964 addressed to the Post Office Department, Ottawa, Ont. and a copy of same to the Postmaster, Hamilton, Ontario, regarding the delay and non-receipt of your publication addressed to subscribers in the Metropolitan Toronto area. Specific mention was made of patrons in the Rexdale, Etobicoke, Bradford and Newmarket Post Offices.

The two-issue check conducted at the above-mentioned offices has revealed the regular receipt of these copies.

Although no subscribers' names were furnished, the Postmasters have informed this office that, as delivery was effected on Friday, it would appear that the service would be regular and satisfactory to the patrons.

Yours truly
(signed) A. Fitchett
For J. G. Fultz
District Director.

Zoals bekend, gaat ons blad iedere woensdag naar het postkantoor. Met bovenstaande brief in handen kunnen wij helaas niets meer ter verbetering doen. Wij zouden daarom onze abonnees, die over te late bezorging klagen, vriendelijk willen verzoeken toch vooral hun plaatselijke postmaster op de hoogte te stellen.

DE ADMINISTRATIE.

ABONNEMENTSFORMULIER

Hierbij geef ik op als abonné van Calvinist-Contact

Naam ....

Post-adres ....

....

Aangebracht door: ....

Naam ....

Post-adres ....

....

Aanbrengpremie: ....

Zendt dit formulier met het abonnementsgeld ad $ 5.00 in cash/money-order/cheque (bij cheque 15¢ extra voor bankkosten) naar "Calvinist-Contact", Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Aan:

Calvinist-Contact, Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

ADRES VERANDERING

NIEUW ADRES:

Naam ....

Post-adres ....

....

OUD ADRES:

....

"CALVINIST - CONTACT" PREMIE BOEKEN

HET KOST U NIETS om in het bezit te komen van een aantal mooie en goede boeken. U behoeft alleen het gesprek op Calvinist-Contact te brengen, als U op bezoek bent bij familie of vrienden, die ons blad nog niet lezen. De rest is niet moeilijk. De enige bepaling is, dat U tegelijk met de opgave van het nieuwe abonnement het abonnementsgeld van $ 5.00 opstuurt.

Voor elke nieuwe abonnee die U aanbrengt mag U een der volgende boeken kiezen:

DE ILLEGALE WERKER, door Anne de Vries.
Dit boek geeft een bijzonder belangwekkend aspect van de gehele verzetsstrijd. Het is een treffende, boeiende beschrijving van de typen van illegale werkers, en verder van hun leef- en werkwijze, van hun lotgevalen na arrestatie. Een spannende documentaire.

ENCYCLOPEDIE VAN DE BIJBEL, samengesteld door Dr. C. N. Impeta.
Deze encyclopedie is een handige wegwijzer door de Bijbel.

HUMOR VAN DE BIJBEL, door Okke Jager.
Het geheim van de ware humor is te leven in de vreugde van Christus. In dit boekje wordt gepoogd dit aan de lezers duidelijk te maken.

DE BIJBEL ALS BOEK VAN SCHOONHEID, door Dr. B. Wielenga.
Gelovigen maar ook ongelovigen hebben erkend dat de Bijbel een zeer bijzonder boek is. Een boek van onuitputtelijke schoonheid.

JOHANNES CALVIJN, ZIJN LEVEN EN WERK, door Dr. R. Schippers.
Deze biografische schets presenteert treffende bijzonderheden uit het leven en de arbeid van Calvijn.

HEDEN ZO GIJ ZIJN STEM HOORT (Bijbels Dagboek).
Recensie-schrijvers hebben indertijd dit dagboek aanbevolen als een der beste en nog is het niet verouderd.

DE CHRISTENREIS, door John Bunyan.

DE CHRISTINNEREIS, door John Bunyan.
Beroemde boeken van de wereldberoemde schrijver Bunyan. Boeken die hoog zijn aangeschreven in de literaire wereld.

DE BRUG, door K. Norel.
In deze roman tekent de bekende schrijver K. Norel welke moeilijkheden vaak veroorzaakt worden wanneer gezinnen van het platteland naar een grote stad verhuizen. Er is echter vaak een brug om de moeilijkheden te overwinnen.

ROME EN DE REFORMATIE
Dit aantrekkelijk geschreven boekje handelt over "een eerlijk gesprek tussen de Roomse Kerk en de Kerk van de Reformatie."

OP DE MAN AF (Boeket-reeks)
Dit boekje is geschreven door de bekende Ds. Okke Jager, die inderdaad de kunst verstaat om dingen op de man af te zeggen.

VERLEIDENDE GEESTEN, door Dr. A. B. W. M. Kok.
Een zeldzaam interessant boekje, dat U in het kort op de hoogte brengt met de dwaalleringen van verschillende sectarische richtingen.

HET NIEUWE TESTAMENT
(Nieuwe vertaling met woordverklaring.) Ned. Bijbel Gen.

BRIEVEN UIT DE HEL, door C. L. Lewis.
Deze brieven, geschreven door, Schroefstrik, staatssecretaris van de hel, aan zijn neef Galsem, vormen een schriftelijke cursus voor jonge duivels. Zij leren, hoe zij geraffineerd en subtiel de mensen in hun macht moeten krijgen.

DE SLEUTEL TOT HET GEHEIM, door C. L. Lewis.
In korte radiotoespraken geeft Lewis rijke en krachtige gedachten over goed en kwaad, over sexuele moraal, over geloof en christelijke levenshouding.

DE GROTE SCHEIDING, door C. L. Lewis.
Neen er is geen ontkomen aan. Een hemel met een klein stukje hel bestaat niet. Het is onmogelijk om ook maar iets dat bij de duivel hoort in ons hart te houden. Satan moet er uit.

REIS NAAR VENUS, door C. L. Lewis.
Op zijn reis naar Venus ontmoet de hoofdfiguur, Ransom, een nieuw paradijs, hetgeen de auteur alle gelegenheid geeft tot een fantastisch verhaal met een diepe zin.

HET DUIVELSEILAND.
Een uitermate boeiend verhaal over de Franse strafkolonies gschreven door een ooggetuige genaamd Charles Pean.

DE SLAANDE HAND, door Hugo Kingmans.
Een vlot geschreven verhaal van de bekende Hugo Kingmans.

SLOEBERKE SLOP, door W. Laatsman.
Velen houden van "Laatsman-boeken" omdat ze zo populair geschreven zijn.

•

Omdat wij tegenwoordig extra pagina's geven in de Engelse taal, zijn voor het aanbrengen van nieuwe abonnees nu ook Engelse boeken verkrijgbaar.

Voor elke nieuwe abonnee die U aanbrengt kunt U een van de volgende "ONE EVENING CONDENSED CHRISTIAN BOOKS" kiezen.

MARTYR OF THE CATACOMBS
An emotion stirring chronicle of the persecution and triumphs of First Century Christians.

CONFLICT WITH DARKNESS
Virginia Blakeslee, vividly portrays the harsh realities of heathen darkness put against the power of God's Word.

AND TO THE ESKIMOS
Stanley Ledyard. The testing and trials of a modern Missionary adventure.

AMAZON MOON
Rosemary Conningham. Deep and practical spiritual lessons drawn from thrilling accounts in the deep Jungles.

WHEN THE BAMBOO SINGS
By experienced Missionary Douglas C. Percy, a true life story of a young African and his love for a maid of another tribe.

JOHN THE BAPTIST
Dr. F. B. Meyer. A clasp between the Old and the New Testament. Portrays humility, courage, devotion.

MARTIN LUTHER THE MAN
Ruth Gordon. The personality of Martin Luther, his character and purpose. The background to his God revealed doctrine of Justification by Faith.

Children's Books

GOD'S GREAT OUTDOORS by Marian Schoolland.
This very well-known authoress takes the boys and girls along with her in nature and tells them about plants, birds, trees, flowers etc. Above all the greatness of the Creator is shown in this book. Age 9 and over.

Voor twee abonnees:

A PREY TO SATAN
A moving story which is often filled with suspense. The main characters in this book are people of the Reformed Church.

IN THE MIRROR
This book is published in connection with the Centennial of the Christian Reformed Church in 1957. Dr. Kromminga reviews what the Christian Reformed Church has done, and ought to do. "In the Mirror" reflects theories and ideas which are sound in doctrine and wise in counsel.

CHRISTIAN COURIER
A SUPPLEMENT TO CALVINIST-CONTACT

Editors: Dr. P. Y. DeJong, Rev. F. Guillaume, (Mrs.) Bernice Schrotenboer, (Mrs.) Ineke Parlevliet.

Managing Editor: D. Farenhorst.

Publisher: Guardian Publishing Co. Ltd., Box 312, Station B, Hamilton, Ont. Phone 547-1488 and 547-1489.

Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary.

Contents may not be reprinted without permission of the publisher.

The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions by its authors.

YOUR CHILDREN

AND HOW YOU SEE THEM

Adapted from an article by Prof. Dr. J. J. Waterink

I should like to make parents observant of a possibility which is hardly ever used or seen.

It is this possibility: that parents try to have a different outlook on their children; see them with different eyes.

Naturally, parents know exactly what their children are like, and they have their opinions about them.

For example, if there are two girls, who are older, and two boys, then they know that Theresa, the oldest, is a fine and spirited girl. Rhonda is somewhat slower and does not like housework too much, but she is smart in school. She usually goes her own way, and mother does not derive as much pleasure from her as from Theresa. The oldest boy is terribly mischievous, and never does what he is told. The youngest is a nice loveable boy; maybe a little mischievous at times, but predominantly a good boy.

As far as the parents are concerned, that is how their children are, and that's how they will remain seeing them.

Of course, the younger girl notices that her parents think an awful lot of their oldest daughter, and the oldest boy feels that his little brother is liked far better than he is. And that's how it is. This is the way the children will remain, as far as the parents are concerned, because that's the way they are.

Well parents, if you are sure that you are not making a mistake, and that your outlook on your children is without fault, then stop reading this article. But, fortunately, I know very few parents to be like that.

And I further wish to point out, that it is dangerous to always look at a person the same way. It is dangerous for ourselves and for the other person as well. We would be inclined to have too little criticism over against our own opinion.

It can be rather risky to continually overestimate a child. It could be the beginning of his spiritual downfall.

It is equally dangerous to always underestimate a person. It has become the ruin of many.

There is not only the danger of overestimation or underestimation, but there is also a great danger that we see some things out of proportion, and we, because of that, do not appreciate our children as they deserve to be appreciated.

I should like to give an example. Johnny was troublesome, and he always did have his hands on things that were not his business. He had been reprimanded several times for it.

But now one day something remarkable happened. Father had a beautiful tobacco jar, an antique earthenware jar of which he was very proud. It was always prominently displayed on the hi-fi set.

Johnny's little brother climbed on a chair to get at the hi-fi. Johnny having the name for always teasing his brother did not have the courage to lift him off the chair, although he saw the danger that his little brother could knock father's prized possession off the hi-fi. So Johnny thought he would remove the jar out of the danger zone. In the process of carrying the jar to the table, he tripped and fell, breaking the jar to smithereens.

Knowing how his father felt about this boy, he was raging mad and even went so far as to say: "I could have killed him."

Afterwards it came to light what had really happened. His parents had never seen how he really was in this critical situation.

And so it is dangerous to label your children.

Although, it is generally good to look at things from a different angle. Especially when the relationship between husband and wife cools off a little, and becomes commonplace. I remember the man who said: "When we had been married approximately 12 years, I sometimes compared my wife to other women, and the comparison usually was not in her favour. After a while it became an obsession. I only saw her shortcomings, because I always looked in one direction. My wife noticed it of course, even though I never spoke of it, and she became more awkward and more unsure of herself. But one evening in the livingroom I was watching her make a dress for one of the younger girls from a dress that had belonged to the oldest. Suddenly I noticed how skilfully, how intelligently, and how quickly and neatly she did it. I suddenly saw her from a side which was almost completely new to me. I looked at her with different eyes. I saw her devotion to the family, her intelligence and proficiency. And I, so often, had doubted her intelligence, when in company she wasn't as humorous as some of the other wives, or when she didn't have a ready answer or witticism on the tip of her tongue. It was as if I saw my wife for the first time. And all at once I said: "My compliments, how skillfully you've done that, I think that's very clever." Her reaction was something I didn't in the least expect. She said: "Oh, I am so glad to hear you say that," and she burst out crying . . ."

I do not think it necessary to repeat the rest of that conversation. Our mothers will understand how this woman felt. The aforegoing proves that in marriage it is also necessary to look differently at things.

And that's how it is when bringing up children. A too favourable outlook on those children cultivates a certain carelessness, self-complacency and self-satisfaction. It is possible that children get the feeling: "Well, I can't do wrong anyway" and so think nothing of doing wrong. And when it is discovered they will let a brother or sister take the rap for it, because, Mom and Dad won't believe I did it anyway."

An unfavourable outlook on a child could create a great dispondency, because he always gets blamed for everything, even when he is not guilty. I know of a case, in which an eight-year-old boy was once caught taking money. During the years mother was continually missing money. She always thought her boy did it, and sometimes even got him to confess it. Three years later they brought him to me, he was an unpleasant, surly eleven-year-old. After a detailed and thorough investigation it was discovered that he had not taken any money since he was eight, but that his sister, who was two years older, and looked upon to be extremely diligent, sweet and pious, had taken the money. She quite often gave the impression that her brother had done it. Even when evidence proved to any normal thinking person that she was guilty, the father still persisted: "O.K. I'll believe that the boy didn't do it, but that she did it is something I'll never accept."

Two years after this incident the girl stole a large sum of money from a store. The police were involved, and the father was a total wreck when the case was taken to juvenile court. If this father had attempted to see his son and daughter as they really were, a lot of misery could have been avoided.

It might also be possible that a boy who is wrongfully accused of certain actions thinks: "If I have the name, I might as well play the game."

Unfortunately, not all boys are as intelligent as George, who at fourteen years of age was always mistrustingly observed by his parents. They watched him in whatever he did. Do you know why? Because of his striking resemblances to Uncle David, and Uncle David had been charged with theft, when he was 22 years old, and had been sentenced to 6 weeks in prison at the time. George had never really been caught doing anything as such, but you never could tell.

Then one evening, in the presence of his family, George handed a bulky envelope to his father and said: "This envelope will be decisive for the rest of my life. You and mother have always mistrusted me. I don't know when I've deserved that. In this envelope are 2,000 dollars, which I took out of your safe, just to show you that I could easily steal if I wanted. But I'm giving them back, and I hope you will realize that I'm not dishonest."

The father phoned me immediately after supper, "What can I do?", he said. I told him: "Both of you take the boy in a room alone, and confess your guilt to him, and pray with him confessing your guilt to God." The man hung up on me. I don't know what happened after that, and I don't have to know. But these things do happen. But then George was an exceptionally intelligent boy.

It is so very difficult for all sorts of relationships in life, when our outlook is fixed, and we cannot see other people and especially our children in any other way, than the way they are in our opinion. In reality we don't see living people, but a picture we have made of those people. And, of course, a picture doesn't change.

Do you understand parents, that it is sinful if you do not have a different outlook on your children?

Don't you want to see your child as it really is, even if that reality is not as nice as you would like it to be? Don't you want to see your child, of which you thought very little, as he really is, especially, because you want to see the good things in your children?

MAKE YOUR OWN DARKROOM

by Guy Gilbert

If you've ever thought of developing and printing your own pictures, probably you've asked yourself, "What will I ever do about a darkroom?"

Well, the purpose of this column today is to report to one and all that darkrooms shouldn't present a problem for anyone. In fact, if you're just interested in simple printing, a darkroom isn't even necessary. You can print your snapshots right in your kitchen or any other room where there's running water. On the other hand, if you want to develop films or make enlargements, then a darkroom or a room that can be darkened, is pretty much a necessity.

There are, however, many ways of licking the problem. Total darkness is necessary only for film handling. You may be able to meet this need by building a small collapsible shelf — or a permanent one — in a closet which has a good tight door. You don't even need a safelight because with today's roll film developing tanks all chemical processing operations can be handled on a time-temperature basis in full room illumination once the film is loaded into the tank. And film loading should, preferably, be handled in total darkness.

Some folks we know are lucky enough to have really large closets at home and they use such closets, equipped with safelights, for contact printing with regular highly sensitive photographic papers and for enlarging. Usually in such cases, they wash their finished prints in either the kitchen or bathroom. Still others just hang a few light proof curtains over either kitchen or bathroom windows and do their print making in such rooms during the evening.

But if you want to build a simple darkroom, you can do so in almost any part of the house or garage where is won't get too hot in the summer, or too cool or damp in the winter. A space, 4 x 6 feet is quite adequate, and if possible, running water and a sink for print and film washing purposes should be available. The darkroom should have a shelf about two feet wide along one side to hold your enlarger and printer, boxes of paper, etc., the sink, and perhaps a well-drained shelf for trays of chemicals along the other side. Storage shelves for bottles, trays, tanks, paper, etc. should be built in at appropriate locations. And, in most cases, the safelight should be located above the sink.

Your photo dealer can give you much help in planning a darkroom or you can write to almost any photographic materials manufacturer. I'd suggest that you contact either if you think you'd like to get into doing your own photographic processing.

OPEN YOUR EYES!

We are living in a time unparalleled by history. I realize full well that such an observation is trite. Have not speakers said the same every decade of our twentieth Century? Before we entered into the space-race sixties others also talked in glowing terms about their times. Just think, for example, of the depression-stricken thirties, the war-torn forties, or the cold-war fifties. Yet, without a moment's hesitation I repeat that we are in a time unparalleled.

Right in th midst of the sweeping changes of our challenging age you must take a stand. To take the right stand, i.e. to be sure of what you stand for and what you stand against, requires open eyes. We need youth with wide open eyes. We need youth whose eyes care to look around as well as dare to look around. We need youth whose eyes are fixed on a goal. Open-eyed youth are youth with perspective.

We need youth with perspective in this world that betrays a lack of perspective. Pessimism is in the saddle and hope has gone out like a light. As one observer puts it, "Cynicism has become professional, optimism is regarded as stupidity, and the future is carelessly mortgaged to the present on the half-formulated suspicion that the mortgagor will never collect." He who cares to listen can hear time and again a desparate cry for meaning. This cry is audible despite the giddy-gaity of Rock 'n Roll. This cry is not drowned out by the cacophony, confusion, and clamor or our noisy age.

In our Western World we can hear youth sighing, What's the use? What am I here for? They share the pessimistic outlook of Bertrand Russell who predicted, ". . . all the noon-day brightness of human genius is destined to extinction in the vast death of the solar system and . . . the whole temple of man's achievement must inevitably be buried beneath the debris of a universe in ruins — all these things, if not quite beyond dispute, are, yet, so nearly certain, that no philosophy which rejects them can hope to stand." Pessimism has gripped the hearts of many youth in the West.

In the East, so it seems to me, quite a different note is struck. Are Communistic youth dilly-dallying in pessimism? The impression I have is that these youth apparently have the zest to live, and if need be, die for their faith. They are up and doing. The Communists — the young and the old — have a goal and fervently live toward its realization. They live by the motto: "It is necessary to change the world." In this faith they fervently and feverishly continue to spread their Communistic faith. For the Communist-inspired youth life is not a rat-race, a tread-mill, or a ride on a roller-coaster. I have never heard that the Communist-youth are called the tense generation or the tormented generation or the bored generation or the sex-obsessed generation or the lost generation. The Soviets are dead wrong, yes, but they have devotion, dedication, aspiration, courage, and vision. The Communists have as their aim the conquest of the world.

Open your eyes! Open them and see . . . yes, see what? . . . Some of us may feel as John on the litlle isle off the coast of Asia Minor. On this rocky island the aging saint was in turmoil. Domitian, the cruel emperor, wanted to wipe Christianity from the face of the earth. Flashing through John's mind were the victories of these anti-Christian forces. Does Christianity have a chance? John was driven to tears. Would the Church of Christ be defeated? Painful questions plagued the mind of this veteran minister.

Looking at the overwhelming anti-Christian forces about us we might feel within us some of the same moving emotions as the apostle John. Christianity appears to be of little importance in the world. In the great country of India 2% of the population is Christian. Some of the other countries is not much better, 1% in China, ½% in Japan, 4% in Indonesia. All over the world there appear to be explosions of nationalism, the increasing sickness of secularism, and the awful menace of Communism. Everywhere you look, Christ is conveniently ignored. Men are breathing "a kind of spiritual smog which asphyxiates the souls of men," an atmosphere in which Christ is considered as irrelevant. Is Christianity on the way out?

The apostle John was weeping, but not for long! He heard a voice caying, "Do not weep." Why not? Well, John had seen much, but in actuality he had been near-sighted. Looking upward into heaven again he saw his Master, the crucified, risen, reigning Lord. The little book, the agenda of world events, was being opened by Christ. History, so John learned, is His story! Christ is at the very centre of all of history. All things, both big and small, are governed by the reigning hand of the Lord. All things are being directed to the final day of Victory.

Open your eyes. Christ is on the throne, in His right hand He holds the sceptre. To this all important fact our eyes must be wide open. To see Christ as King of kings will drive us onward into action.

The Communists are right: It is necessary to change the world! They are dead wrong in how it must be changed. Their goal is godless, man-centered, and materialistic.

The Calvinists are right: It is necessary to change the world! Our goal is nothing other than the Kingdom of God. This whole wide world is the property of our King. This must be acknowledged.

The sinful world is in revolt against the kingly rule of Christ. One can witness the de-forming of God's creation. God's laws are flouted. No god, no master! Freedom is the modern cry. The freedom the world is after is a freedom from, not a freedom to something. In reality it is a freedom that imprisons one in the shackles of sin. As Christian youth we must come to see that true freedom means serving the great King. The hymn puts it well: "Make me a captive, Lord, then shall I be free."

Overagainst the revolting, deformational activity, the Christian must place the radical, reformational activity. Never permit yourself to get a "grasshopper complex" like the ten men who investigated the land of promise and saw only giants in the land. Nor be like Elisha's servant who was frightened by the approaching enemy. Nor be like Israel in the valley scared at the sight of Goliath. Rather, take a positive stand like Caleb and Joshua, Elisha, and David.

The Christians are in the minority in this hostile, hell-bent world. Never forget the words of the apostle Paul: "We are more than conquerors through Christ." May you have open eyes! Looks are so deceiving. Things are not really as they seem. Time is marching on to the victory of Christ. The show-down is inevitable. On Calvary Christ gave the death-blow to the prince of darkness. Julian, the apostate, while mortally wounded, is quoted as having said: "Thou hast conquered, o Galilean." Godless men of every age will come to that conclusion.

The great emperor Alexander was preparing for another battle when he was approached by a young, frightened soldier. The emperor asked his name. With a twinkle in his eyes the soldier responded: "Alexander." The emperor placed his hand on the soldier's shoulder and said: "Son, you have a great name, fight a battle worthy of that name."

What is your name? Christian? Then fight a battle worthy of that name!

Give of the best to the Master,
Give of the strength of your youth!

(Rev.) Michael De Vries.

ON SECOND THOUGHT — COMMENT ON CURRENT READING

TO THE UNKNOWN GOD

At the annual presidential prayer breakfast, held in Washington on February 5, three prominent men spoke. They were U.S. President L. B. Johnson, Evangelist Dr. Billy Graham, and Senator Mark O. Hatfield of Oregon. A brief quotation from their speeches was flashed at the readers by press reporters. These fragments are given here. They are followed by what the writer of this article takes to be the implied meaning.

President Johnson said that "a fitting memorial to the God that made us all" should be established in Washington. The house of prayer should be "open to persons of all faiths at all times."

The idea is that adherents to any of the world's religions are brought together under one roof. In that place then, the Buddhist may seek enlightenment in reflecting on the teachings of Buddah. At the same time the Jew may put on his prayer cap and pay homage to Jehovah. The Muslem may, in like manner turn to Allah for direction, or he may meditate on the Koran. The Roman Catholic may, in turn, say his Ave Maria's, while his fingers follow the beads of a Rosary. And so again the Confucianist may reflect on the way and the order of life, while his Taoist brother is at liberty to smilingly look on. Similarly, the Protestant Christian may kneel there, as he seeks the face of God in Jesus Christ.

"The true image of Washington," the president added, "is not that of pomp and power, but that of good and God-fearing people."

The world's capital has become the kingdom of man. The symbol of Democracy is there — the Capitol of the people in whose autonomy the nation rests. The shrine of Justice is there — of major buildings the most beautiful. The stronghold of the nation is there — mighty and solid stands the Pentagon. The temples of Business and the halls of Education are there — ivy growing up their magnificent walls. The Gallery of Art is there — treasuring the handiwork of bygone creators behind its massive walls. In Washington, historical heroes and distinguished statesmen are honored in timeless memorials. The Washington Monument — towering over the streets and avenues of the city — is there. The Jefferson and Lincoln Memorials are there. And before these, the Eternal Flame is lit as a memento to the late J. F. Kennedy.

Amidst these monuments to human dignity — somewhere between the national idols — a memorial is to be erected for "the God who made us all." The stones will speak what men have thought. They will say that God made man, but that man made America. Reminiscent of the Cretator, the new house of prayer will rise like a statue to the Unknown God. It reminds of the Apostle Paul, addressing the Athenians on Mars' Hill, 2000 years ago. He said, ". . . I found an altar with this inscription, 'To the Unknown God'." Is history repeating itself? Dr. Calvin Seerveld, giving his views on the contemporary situation, predicts: ". . . Ours will be the Post-Christian century to historians who succeed us, where by and large God was a name remembered only . . ." And again he says, "The point of power and meaning found in God is scattered helterskelter and men are assembling g-o-d into various

(Continued on page 10B)

To the unknown God

(Continued.)

new combinations — d-o-g, b-o-m-b, s-e-x, anything — trying to open the heavy lock to the meaning of things. They cannot get the coded combination right but will not give up . . ." (A Christian Critique of Art, ARSS, p. 12 ff.).

Dr. Billy Graham called for a "moral and spiritual awakening". If there is to be an awakening, there must in the present state be a slumbering, if not a deep wave of sleep. The literature of the people to which Paul addressed himself has an old tale, describing the adventure story of Ulysses. Having been ship-wrecked, Ulysses and his men meet up with a giant who lives in a cave. It was a monster "of mighty strength, but savage, knowing neither justice nor law." (Homer, The Odyssey, Mentor, p. 97 ff.). The ill-willed giant has in mind to kill and devour Ulysses and his men. They are all caught in the cave. But Ulysses feeds the goggle-eyed giant drunk. While he and his crew dance, the giant falls asleep. And somehow they manage to escape. America may be compared to the cave of the giant. One Time writer observed that ". . . now it seems that America is one big Orgone Box." (The s-e-x combination.) The monster in the cave is turning savage. He has a growing disregard for justice and law. Uncle Sam's children and cousins are dancing around the heavily intoxicated giant. The nation, in its awareness of morals and religion, is alseep. It has closed its eyes to the crumbling of ethical standards. It is unconscious of the spiritual sleep-walking of its sons and daughters. Adventurers of morality and opportunists of religion are busily scheming a way out of the cave. But there is no escape. Facing the Door which leads out of the cave, they do not see it. The sole way out of the living quarters of the monster of sin is Jesus Christ. Yet, that Door to redemption and meaning is avoided like a plague.

Governor Hatfield said that there should be a spiritual mobilization "in terms of what Christ can do in the lives of citizens, in the lives of cities, in the lives of states, and in the lives of nations." His is the voice as of one crying in the wilderness. He says that Christ must be put back into family, into local and national government, and into the assembly of nations. This quoted part of speech seems to be near-sensible from a Christian's point of view. It seems to imply that the kingdom of Christ is to be mobilized into the kingdom of man. At best, this idealistic view may result in a temporary revival of Christianity. But in the final analysis it means nothing at all, because the cart is put before the horse. Christ is made to fit the dirt-stained shoes of man.

In its right perspectives the Christian picture of life would show man fitting himself into the footsteps of Christ. Christians must, once again, come to accept the implications of their being so-called. They must put first things first, and Christ above all. They must not add Christ to their lives, but they must begin living a Christian life. The difference is

(Continued on page 11B)

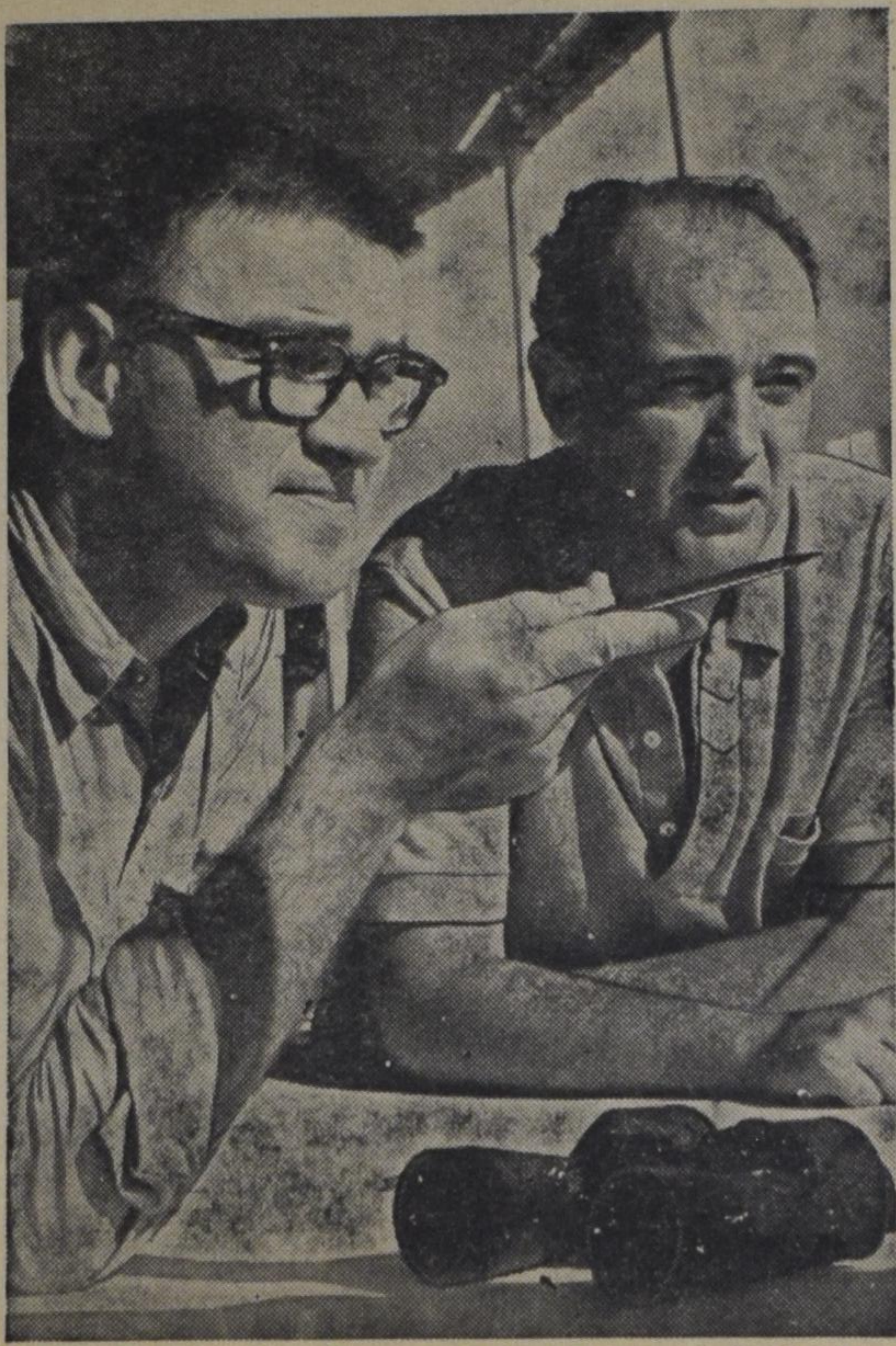

Barry Macdonald, left, and Michael Bolton, senior hydrographer, appraise island terrain from upper bridge.

Baffin, alongside snow-covered wharf near Halifax, Nova Scotia, prepares for four-month Caribbean trip.

Training Cruise Has Three-f

Canadian Scien

With the jarring crunch and grind of the arctic icefields left far astern, Canada's major survey ship *Baffin* is spending the winter churning up the tropical-blue waters of the sunny Caribbean. Objectives for this January-to-May southern venture for the hard-working *Baffin* include the charting of a 2,000-square-mile block of ocean containing the British Virgin Islands, the testing of Canadian-designed oceanographic instruments in what is considered an ideal oceanic research area off Aruba, South America, and the invaluable training which will be gained by Canada's young hydrographers who spend summer seasons defining vast stretches of forbidding arctic seas. Sailing from Halifax, Nova Scotia, the *Baffin*, with Canadian oceanographers and hydrographers aboard, called at Woods Hole Oceanographic Institute at Cape Cod, embarked three U.S. oceanographers and their equipment, sailed through stormy North Atlantic winter waters to emerge into the brilliant sunshine of the balmy south. After placing a self-contained party ashore in the Virgin Islands to establish geodetic control and commence offshore launch soundings, the *Baffin* sailed for Aruba, Netherlands Antilles, where Canadian and U.S. oceanographers are setting up special equipment in deep water to study interaction effects between air and water. In March, the *Baffin* is to sail back to the Virgin Islands for a full-scale hydrographic survey. In this

Map shows *Baffin's* Caribbean route and usual arctic work area.

NATIONAL FILM BOARD PHOTOSTORY

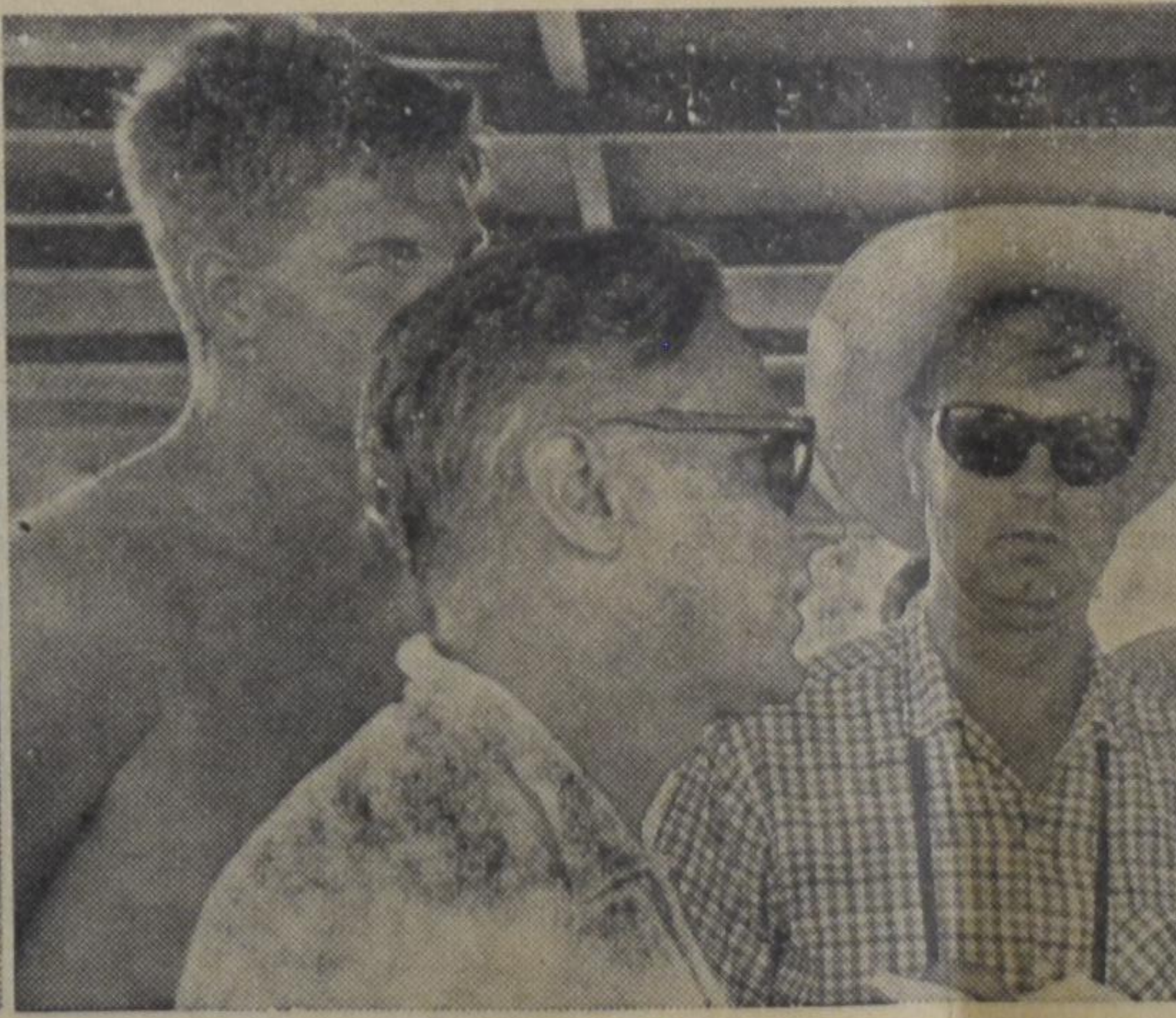

Oceanographic staff listen as Dr. Earl Doe, senior scientist from Bedford Institute of Oceanography near Halifax, left,

Has Three-fold Purpose

n Scientific Survey Ship in Caribbean

o shows *Baffin's* Carib-
n route and usual arctic
k area.

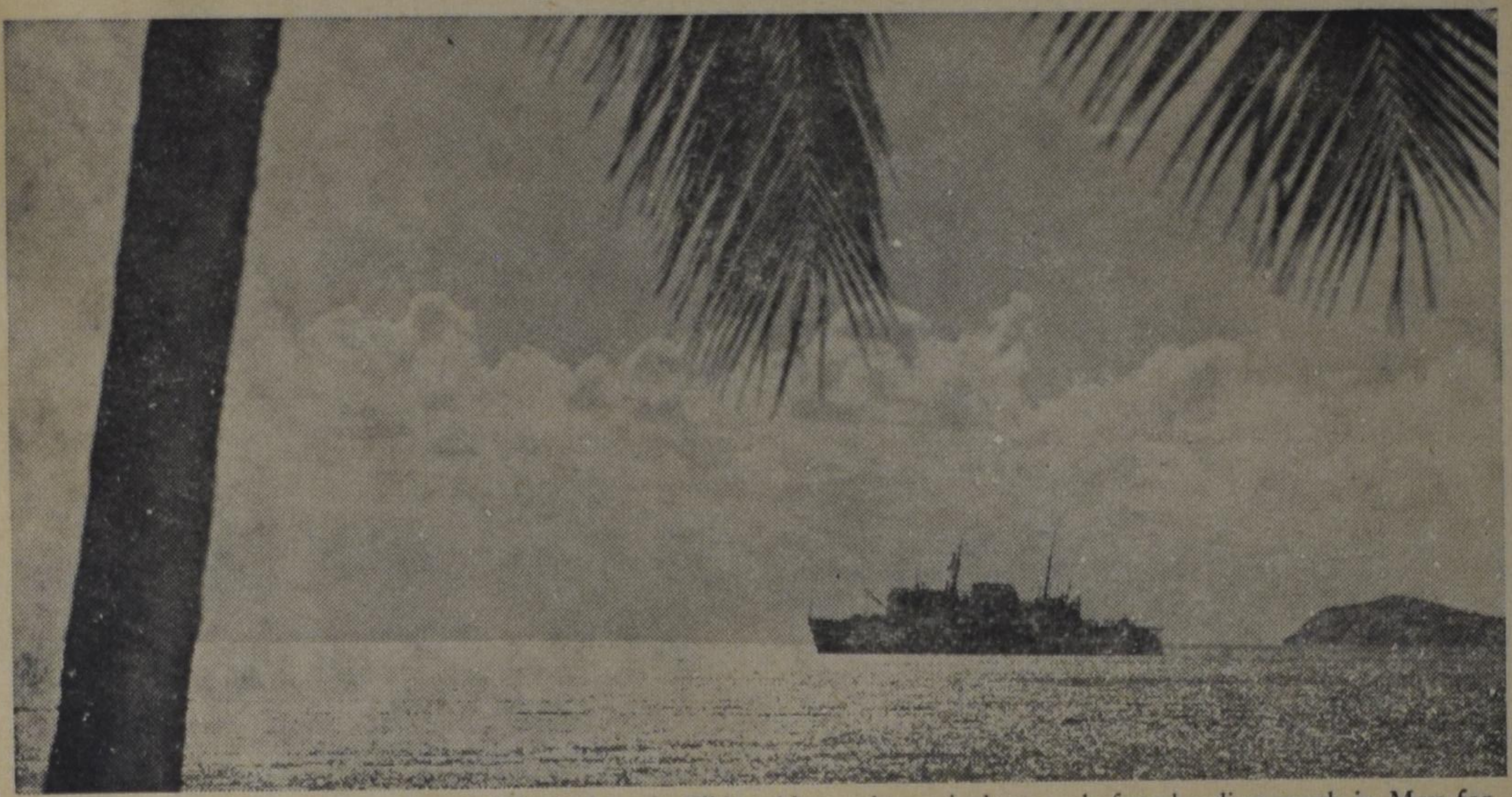

C.S.S. Baffin at anchor off Roadtown, Virgin Islands. This icebreaking survey ship will chart a 40 x 40 mile block of blue, sub-tropical ocean before heading north in May for another full season of northern work.

NATIONAL FILM BOARD PHOTOSTORY

mmence offshore launch ndings, the *Baffin* sailed Aruba, Netherlands Ans, where Canadian and . oceanographers are set- up special equipment in o water to study interac- effects between air and er. In March, the *Baffin* o sail back to the Virgin nds for a full-scale hy- graphic survey. In this exercise, the 100-man-crew *Baffin* will employ all the resources used during a normal four-month arctic season: deep and shallow-depth sounding machines, high-precision electronic position fixers, two helicopters, five sounding launches. All these will be used during an overall training operation that will provide the added bonus of an up-to-date international chart. Canada, with 12 new scientific ships planned for this decade, faces a vital need for skilled personnel. Training cruises with a purpose, such as the *Baffin's*, will help fill this need, assure Canada a leading place in the newest, most exciting field of world exploration—oceanography.

Al Adams, left, records observations taken by Bert Smith as shore work starts in Virgin Islands.

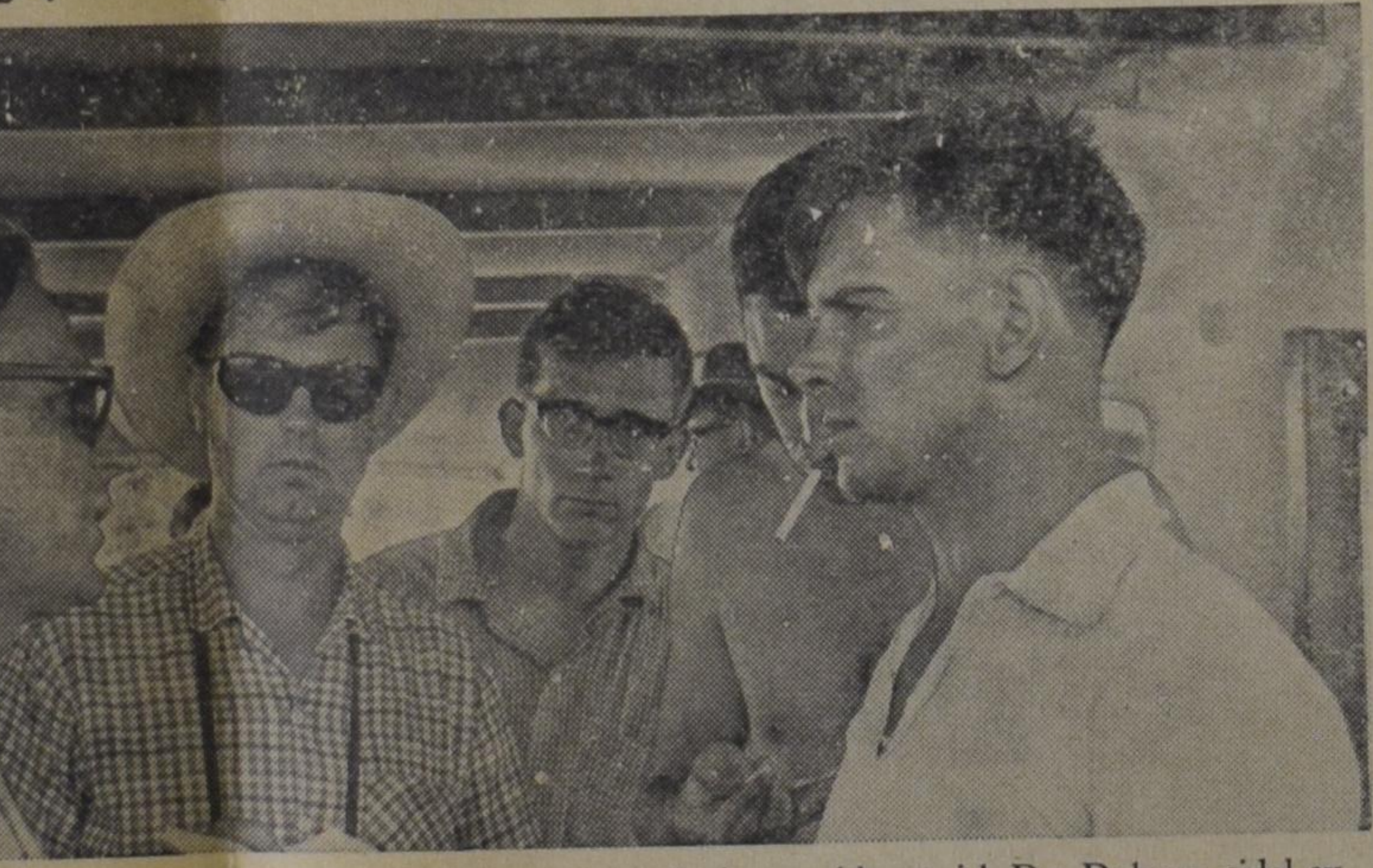

Earl Doe, senior scientist graphy near Halifax, left, discusses buoy-laying problem with Des Dobson, tidal expert, right, during oceanographic work off Aruba.

Dr. P. Y. DE JONG Rev. F. GUILLAUME
Dr. R. KOOISTRA Dr. P. G. SCHROTENBOER

SERIES OF OUTLINES ABOUT THE GOSPEL OF MARK

No. 23

THE KING AND THE OPPOSITION: A QUESTION OF AUTHORITY

Mark 12:1-37

BACKGROUND NOTES

In this chapter the point at issue is authority. A delegation of the chief priests, elders and scribes asked him: by what authority doest thou these things? (11:28). Although he refused to answer this question in the way they wanted it answered, because they refused to answer the question about the Baptist, Jesus did give them an answer. It first took the form of the parable, but the entire twelfth chapter constitutes an answer to this question.

This parable occupies a key place in the entire chapter. Here Jesus laid bare in story form the issues of authority in Israel. He explained why there is this conflict and what the underlying motives are. And in the telling of the parable as well as in the discussions which followed Jesus continued in the struggle for His Kingdom and showed His concern for the people.

The parable not only explains the issues at stake in the immediate connection between Jesus and Israel's leaders, but it also discloses the forces at work in the entire onward progress of God's Kingdom. It is an interpretative story of His whole messianic life, from His coming into the world to the laying down of His life. In fact, it includes even the preparatory work of the prophets before Him and His ultimate victory later after the rulers of the vineyard killed him.

It is necessary to see the meaning of the parable in order to understand the discussions about tribute to Caesar, about the life of the resurrection and the greatest commandment. Whether or not the events here recorded happened in rapid succession, they all exemplify how the rulers of the Jews contested the authority of Jesus and sought to dislodge Him from the place of influence with the people. They also show how the Lord returned good for evil: in return for the malacious setting of snares, warning the Jews of the reward of their sins and calling them to repentance.

In studying this chapter it will be necessary to consult the parallel passages in Matthew 21:33ff and Luke 20:9ff. It will also be necessary to see the connection between the O.T. Israel as the vineyard and the New Testament Church. There is a broad scope in this chapter which makes its study and explanation a thrilling experience.

Studying Scripture is somewhat like working a jig-saw puzzle. The aim is to fit each piece into its place in the whole. Only when the puzzle is finished is the picture complete. A difference however is that as we continue to fit together the various parts of Scripture into the one great plan of redemption in Christ (and this requires years of persistence) we find that we do not first see the meaning of the Word of God, rather, the Word gives us the meaning. We always remain on the receiving end.

THE OUTLINE

1. **The parable of the vineyard.** (1-12)

Jesus' parables were intended not to be read, but to be spoken. Their meaning therefore was that which flashed out when they were first heard. We should therefore not look for hidden meanings in the fine detail. The attention should be given to the central message.

In this parable, because of the free use of scriptural images, the picture that flashed on the hearer's mind took in the counterparts (the real things) behind the various images: the vineyard (God), the servants (prophets), the Son (Jesus), and the husbandmen (Israel's leaders). If these do not flash upon our mind at the first hearing, we are not adequately steeped in the imagery of Scripture.

Show from a study of Isaiah 5:1-7 that this figure of the vineyard fitted Israel. Consult Joshua 14:7, 24:9, Amos 3:7, Jeremiah 7:25 and Zechariah 1:6 to show that the servants represent the prophets.

What does this parable tell us about God's dealings with Israel? One commentator says it brings out the generosity, the trust and the patience of God. Can you show how he derives these from the passage? But in view of the background and the purpose of the question of the Jews (11:28) would not the main point here be the authority and sovereignty of the Lord? In the light of this perfection of God we should see how his generosity, trust and patience reveal themselves.

Husbandmen do have authority too. How does theirs differ from that of the Lord of the vineyard? Make a study of 'steward' by the use of a concordance. Does Jesus mean to say here that the leaders had no authority, or that they misuse it?

Note the contrast of the motives of the Lord and the husbandman. The Lord maintained His rule. At all costs. But He did it in a loving way. What now was the motive of the leaders of Israel? (verse 7).

In speaking the parable Jesus came with an authority of His own. He was communicating divine truth — which He said of Himself. But what He said comported with Scripture. Make a study of the passages of Psalm 118:22, 23; Acts 4:11; 1 Peter 2:4, 7; and Romans 9:32, 33. Show that Jesus' purpose was not only to convince the Jews of the truth of His word, but also to bring them to a true understanding of the gospel.

The deputation of the Jews had come to Jesus to call Him to account. But who was really called to give account? Explain. Show how this teaches the kingship of Christ as he proceeds toward His suffering and glory.

2. **Tribute to Caesar.** (13-17)

Again note the motive of the Jews. What was it? (v. 13). Explain the cleverness of the question. Suppose Jesus would say, it is not lawful to pay Caesar. Of what would the Jews accuse Him? Suppose He said, it was right to pay the tribute. What then would the charge have been? Why did the Jews flatter Jesus?

Jesus answer showed that the questioners were not sincere. They were not really waiting with paying the tribute until they got an answer. The fact that Jesus asked for a coin and they produced one on short notice showed that they used the Roman money regularly. When they acknowledged that the superscription on the coins they used was Caesar's, they showed how insincere they were in asking, shall we give or shall we not give?

This too is a question of authority, namely, of the state. Does the ruler of the country have right over his subjects? Jesus does show that people have an obligation to render to Caesar what is Caesar's and to God what is God's. Show in certain terms that Jesus is not interested in dividing life between the things of Caesar and the things of God. What place do civil rulers have in the rule of God? (Romans 13). The leaders did give to Caesar; did they also give to God?

3. **Jesus: David's Son and David's Lord.** (35-37)

In the accounts of the resurrection and the life to come and in the question of the greatest commandment (verses 13-36) we again have instances of the Jews' attempt to trap Jesus. In both we learn how bankrupt the authority of the Jews in not acknowledging the authority of God over them nor the central import of the Scriptures really was. We shall not enter into the detail here, except to note that neither the Saducees nor the Pharisees knew the Scriptures.

After all the various discussions, Jesus now took the offensive. He asked the question about the statement of David (Psalm 110:1ff). He was intensely interested in bringing His claim to be the Messiah of God in closest possible connection with the Scriptures. If this will not convince the Jews, what will?

The most common title of the Messiah was 'Son of David'. The question now was: How can the Son of David also be His Lord? How is this an answer to the earlier question: by what authority doest thou do these things? Why does Jesus say that David spoke this in the Holy Spirit?

What does Jesus seek to stress here, that the Messiah is the Son of David, or the Lord of David? Jesus wanted the Jews, on the basis of the Davidic word, to acknowledge that because the Messiah is the Lord (God) of David, therefore He is also David's Son. Again note the motive of the Lord in speaking this way.

In bringing your essay to a close, make use of the warning words of Jesus to the Jews in verses 38-40. Does this mean that Jesus felt that after all these warnings against the leaders, he could now do no otherwise than to warn the people against them? When does the patience of God come to an end?

To the unknown God

(Continued from page 10B)

that in living the Christian life there is a presupposed recognition of the authorship of, and kingship over life by Christ. It means that man has not invented Christ, but that God-in-Christ has created man. We cannot rid ourselves from God by erecting a memorial to Him. God demands that the teachings of Christ permeate the hearts and the minds of men. His laws for life must find expression in the thinking, the creations, and the direction of individuals and institutions back in their appropriate place. It does not sit back to see what Christ can do in the lives of men, but it puts man and women to work for Christ.

In their office of "salting salt", Christian citizens are to mobilize the kingdom of man into the kingdom of Christ. They will do so not because their office has merit in itself, but because they are obedient to the cultural and missionary mandates.

The Christian who "occupies till He come" comes to see the power of Christ in his life as well as in the reformation of human institutions. The divine institutions too, will once again be seen in their beauty and purpose. The Memorial may still be erected. And the cave may still be ours to live in. But the great change must come. Then "The kingdom of this world has become the kingdom of our God and of His Christ" — for all to see.

Cor W. Barendrecht.

Root out of Dry Ground

BY ARGYE M. BRIGGS

(27)

Jansie had awakened a little earlier from a restless doze, to discover that it was after eleven and that Chris had not come in. Her first sensation had been one of panic, a panic of helplessness. For Chris could stay out all night, and there wouldn't be a thing she could do about it! Paw and Willie slept on, oblivious of all the things that made her anxious. And Jansie knew that if she should go in there and wake Paw and tell him her fears, that he'd just mumble a sleepy, puzzled reassurance of laziness and go right back to sleep.

Going to the window, she looked out at the golden perfection of the night. The earlier storm threat had died away unfulfilled and peace lay over the prairie.

She didn't trust that Amy Forbes, not even as far as she could throw her! Jansie twisted her hands together in an unaccustomed gesture of nervousness and futility, and wandered out of the shanty into the moonlight. That Sunday School picnic couldn't have lasted so late! She walked up and down in front of the smithy, waiting. No use to go back in there and try to sleep.

And all about the shanty, the night lay sweetly fragrant over the world. The moon was a golden censer, pouring out beauty. Somewhere a drowsy bird twittered and the stars hung low, heavy with summer.

It was only when her eyes had become accustomed to the half-light that she became aware of the car parked some distance down the shadowed road. It was not an uncommon sight, for the place was a favorite haunt of parkers. In her nervousness, Jansie strolled toward it, her slippered feet silent on the soft dirt of the lane.

As she came nearer, she saw two forms slip into the shadowed scrub near the roadside, and her lips twisted in contempt for their meaning. Then she stiffened and reconsidered the figure of the girl. That girl had looked like Amy Forbes!

Thoroughly on the alert now, she slipped toward the parked car, and her going made no sound and gave no warning. Her lips moved but no sound came from them. "If Chris is out there in the scrub with some boy," she was telling the Almighty. "I'll kill somebody with my bare hands, and I'm giving You fair warning!"

As she drew nearer the car, a low murmur of voices told her that the other couple was still sitting in the back seat. She listened to the coaxing sureness of the masculine tone, and her fingers worked slowly. There was not mistaking the persuasiveness in the murmured undertones.

Then Jansie stopped still, every inch of her body quiet for listening, as Chris' laughter came softly through the night. When the laughter had stopped in a muffled blend of sounds, the crippled woman moved forward again, her head sunk a little lower between her shoulders and her scrawny neck tense.

Chris sat curled up on the back seat, and Ernie's arms were about her. Ernie's head was bent close to the brown curls. "You're sweet, honey," he was whispering huskily, over and over. "You're awfully sweet"

And even as Jansie watched, he bent and kissed the soft red mouth, which came up to meet his, and his arms tightened hungrily.

"Chris!" Jansie's voice held all the agony of her heart. "Chris Sanders!"

And it was then that Ernie looked up to see the apparition standing beside the car.

With a muffled "Awrk!" of surprise, he let go of Chris and scrambled over to his own side of the seat. It was only when the apparition spoke that he realized that it was human. "Chris," Jansie's voice was husky with hurt and rage. "It's past time for you to come in!"

Without a word, Chris crawled out of the car, and stood beside Jansie, her face shamed. "I — I" — she turned pleading eyes back toward the boy.

But he scarcely looked at her. His eyes were on Jansie with an awful fascination.

Jansie leaned into the ear and her face was ghastly in the moonlight. "You get out of here," she told him quietly. "You get out of here and don't ever let me catch you hanging around here again! You hear me?"

"Yes!" gulped Ernie, and forgetting all about Charley and Amy, there having been utter silence from the scrub during this interchange, he tumbled out of the flivver — and got!

And even as he departed, Ernie realized with the instinctive clarity of fear, that had the apparition appeared a few minutes later in the proceedings, it would have gone ill, very ill indeed, for Ernie Peters!

Never again would Ernie Peters be able to kiss a girl with quite the same carefree abandon as before!

All the way home, Chris tried to choke back the tears, and Jansie stalked beside her, the wizened face turned away, and seemingly indifferent. The moonlight lay about them in golden mockery, holding forth its own sardonic promise of beauty and its own fulfillment of shadow.

"All right, all right," Jansie said at length, without turning her head. "Go on and cry, Chris! You might as well. I can hear you sniffling."

They had reached the shanty now, and at Jansie's dry-toned remark, Chris sat down on the sagging step and gave way to jerking sobs of frustration and disappointment. "You've ruined everything, Jansie Sanders!" She rubbed her hand across her eyes with a childish gesture. "I never had a single boy friend before in all my life, and now you've gone and run him off!"

Jansie stood, her stooped figure small beside the weathered old step, and peered down at the girl in helpless perplexity. She was silent for so long that Chris was forced to raise her head. "I — I didn't mean to hurt your feelings, Jansie," she faltered. "I reckon I was just mad." She looked anxiously at the suffering, wizened face.

"I know." Jansie threw out a long hand in a quick gesture and sat down on the step beside the girl. "It ain't that you're mad that bothers me. That's natural. Any girl would be disappointed to have her beau sent home that way." She smiled wryly, then groped for words to express her meanings. "It's just — that — I reckon I'm trying to figure out a way to explain to you."

The hazel-green eyes darkened. "I — I — guess I do understand about things, Jansie." Chris' voice was an embarrassed mumble. "The other girls, you know—"

Jansie shrugged impatiently. "I ain't talking about how babies come, and all that Chris," she said drily. "You're sixteen years old and you been more or less around livestock all your life. I reckon anybody with any sense would see how things is — that way! And I reckon them same girls has seen to it that you know about your folks?"

Chris nodded, her head drooping in the golden wash of light. "Yes, some."

Jansie got to her feet and her movements were weary. "Come on in with me, Chrissie," she ordered quietly. "Come on; I want to show you something."

Wonderingly, Chris followed the crippled figure into the house and into the bedroom. There Jansie lit the kerosene lamp and set it on the rickety bureau, and turning to Chris, she said, her voice grim. "Look at me, Chris."

And for the first time in her life, Chris really looked at Jansie, at the terrible, small, hunched figure, at the wizened face and the dark hair, at the long hands and burning eyes.

"But what—" she began.

But taking hold of Chris' shoulders, Jansie turned her to face the mirror. "Now, look at yourself," she ordered the girl.

Chris gazed for a long moment at the reflection of her own deepening beauty. "Yes." She looked back at the crippled woman. "I know how I look. But what are you talking about, Jansie?" She turned and leaned back, with both hands behind her on the bureau, and her eyes were merely questioning. "I don't know what you mean."

Jansie shuffled over to the bed and sat down. "It's this way," she began, and her words were groping for some expression for this thing she was trying to say. "God makes people the way they are, Chris. He made me," one long hand swept in a gesture down her crippled body, "this way! And there ain't a thing on this green earth that I can do about it! I'm still me, and inside, I— well no matter how I feel inside, I'm still this way, me, outside, and I got to live by that, and," again the hand swept its gesture, almost of contempt, "and what it gets me!"

Chris made no answer, but her eyes were on Jansie, and she was listening.

(To be continued.)

LET'S PLAY CHESS

Editor: Mr. C. Hess.

FIRST SERIES OF PROBLEMS IN MARCH

No. 100

Author: J. Scheel.
Black: 5 pieces

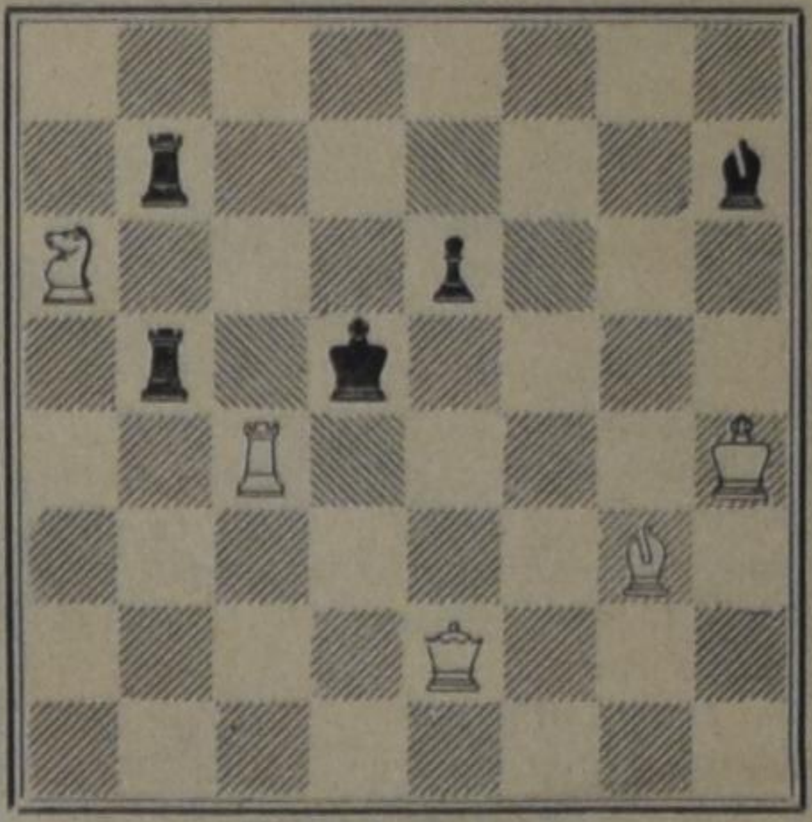

White: 5 pieces
White to play and mate in three moves. (3 points)

No. 101

Author: P. A. Koetsheid
Black: 5 pieces

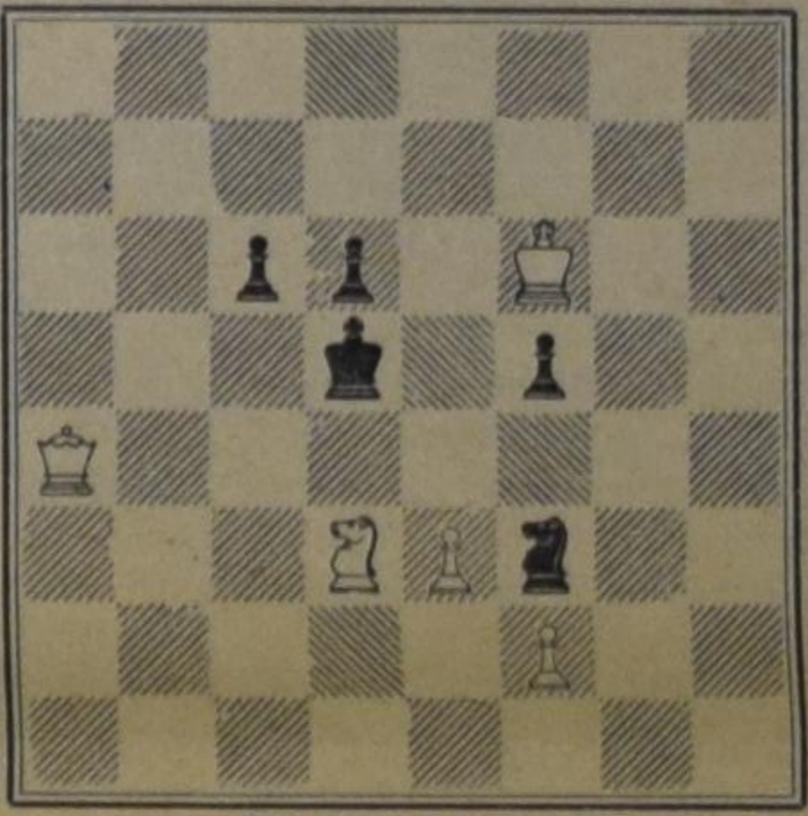

White: 5 pieces
White to play and mate in two moves. (2 points)

NOTES

1. The first series of March contains one difficult and one easy problem. I hope that all of our contestants will be content with this arrangement. In both cases only a few pieces are used. Problems of this nature are called miniatures.
2. Scheel's product is not easy to solve. It is tricky because a few solutions, different from the official one, seem to work out very well. The key-move and the threat should be indicated. The threat in general contains the moves white would play if black would not answer. You could call it "white's plan."
3. No. 101 is almost too easy. Indication of the keymove plus threat is sufficient. Believe me, there is simply nothing else possible but this key-move.
4. You should not send in your solutions before the second series of this month will have been published.

CORRESPONDENCE

Dr. T. VanD., The Hague. My administration tells me that after having reached the top in August you got 10 points in September, 4 out of 2 in October, 4 out of 3 in November and 4 out of 3 in December. According to the December ladder you have therefore 22 points. I cannot find anything wrong with this. Since October you have not solved all the problems of every month.

CONFIDENTIALLY SPEAKING

One of our readers has sent us a lengthy letter, in which he deals with two different subjects. The one is the right of women to vote in the church, and the other one about marriage. We will discuss these subjects seperately. Here then follows the first part of the letter:

Dear Con and Ad,

After discussing the subject, which I'm about to write to you, with friends and leaders of our church, I would greatly appreciate it if you would give your opinion on this matter also, because I never really did get a satisfactory answer. It's about the right of women to vote in our church. With this I mean the married woman, so that both man and wife can vote as they choose.

Yes, people often say: "But you have to go along with our modern times." True, I agree. But isn't this right of voting going a little too far? Wouldn't this endanger the relationship between man and wife, and cause disruption in the family?

Without this, man and wife apparently would discuss the subject, until they were in agreement on which one to vote for. Now there is no need for that, each can vote the one of his or her own choosing.

One will go for this person, the other for that one, one will favour this minister, the other someone else. Next thing will be, that one can go to this church, the other to another.

What is the use of supporting and donating to our Christian Schools, if the churches are not trying their best to keep relationship pure inside the family? We might as well burn down our schools and stop wasting piles of money on it. Discussing these things with other people, I always run into the same argument. Man and wife are two different people, each with their own line of thinking, and that being one in spirit and truth is just a dream which will never come true.

J.B.

Dear J.B.:

The right of women to vote in the church is an old subject indeed. There have been many discussions not to say arguments about it. Most of the time, however, discussion circles around the question whether a woman has this right or not. It seems to us that this is not the right approach. We have first to ask, what this voting of the congregation really means. It should be beyond a shadow of doubt that the voting of the congregation is not a form of democracy. The church is not governed democratically, but aristocratically, which means that the consistory is not the representative of the congregation, but of Christ Himself. The church is governed in the name of Christ. Every consistory tries to serve the congregation humbly and to the best of its ability. But it may never be the executive of the majority of the congregation.

We do not go into this further now, since we may accept that this principle is understood among us. Does this mean that the voting of the congregation doesn't have any meaning? Or does it mean that the consistory can do as it pleases? By no means. Although the consistory should be conscious of the fact that it governs the church by the grace and authority of Christ, it will always consider both the needs and the wishes of the congregation. For this reason the congregation is enabled to cast its vote.

To take a practical example. A certain church needs new elders or deacons. The nomination for these offices is made up by the consistory, and as a rule two names are given for one vacancy. In presenting these two names the consistory testifies that both men are, in its opinion, eligible for the office. In other words, it is immaterial to the consistory who of the two will be chosen. Either one can be considered qualified. Now this consistory goes to the congregation and asks the congregation which preference they have. In doing so, we cannot see that the consistory would be the cause of a disunity in the family. Most likely man and wife will discuss both candidates. Frankly, we do not believe that the unity of the family is in danger if the man should have another preference than his wife. We cannot see why this should be objectionable as long as both have the well-being of the church in mind. We believe, don't we, that the church is made up of believers. Believers are not men only, but women as well. Frankly, we cannot see why a woman cannot be given the right to express her preference in these matters. We realize that the last word has not been spoken on this subject, and we know too well that there are many people who want to defend the right of voting to men only. However, we do not believe that you may carry the argument as far as to say, that "we might as well burn down our schools, and stop wasting piles of money on it." Rather, we ask whether it is wise to expect the same interest from women as from men, while we withhold the right to vote from the first.

The other matter we hope to discuss in our next week's issue.

Con Fidential.

Ad. Viser

Dear Con and Ad,

I am a young man, age 20 from Ontario. My eyes are blue and I have dark hair. I attend Young People's and like most sports. I would like to write with a lonely girl between 17 and 20 years.

Dave.

Girls who want to correspond with Dave may address their letters to: Dave, % Con and Ad, Christian Courier, Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

We will forward these letters unopened.

CON and AD.

Weekly X-Word Puzzle

ACROSS

1. Cain's father
5. Knocks
9. Beneath: naut.
11. Competitor
12. Beast of burden
13. Pointed arch
14. Ever: poet
15. Determined
17. Biblical king
18. Western shrub
21. Current
22. Gratuity
25. Strand: Sp.
27. Apparent
29. Sweet potato
30. Zinc: sym.
32. Subtle emanation
33. Heap of stones for landmark
35. Petals of a flower
38. Youth
41. Living
42. City SE Florida
44. Skin disorder
45. Last king of Troy
46. Places, as turf
47. Dull pain

DOWN

1. Capable
2. Expunge
3. Like a wing
4. Mother: affect.
5. Unyielding
6. Greedy
7. Cover, as a road surface
8. A vehicle with runners
10. Walk through water
11. Florid and tasteless
16. Period of time
17. Exclamation
18. Enemy agent
19. According to: Fr.
20. Herd of whales
22. Land under tenure: Scot.
23. Blunder
24. Outcast class: Jap.
26. Flowering shrub
28. Forefront
31. Nothing
33. Sheltered inlets
34. Sloping roadway
35. Soft-furred animals
36. A medley
37. Peel
38. Secular
39. Oriental nurse
40. Ten cents: U.S.
43. Man's name

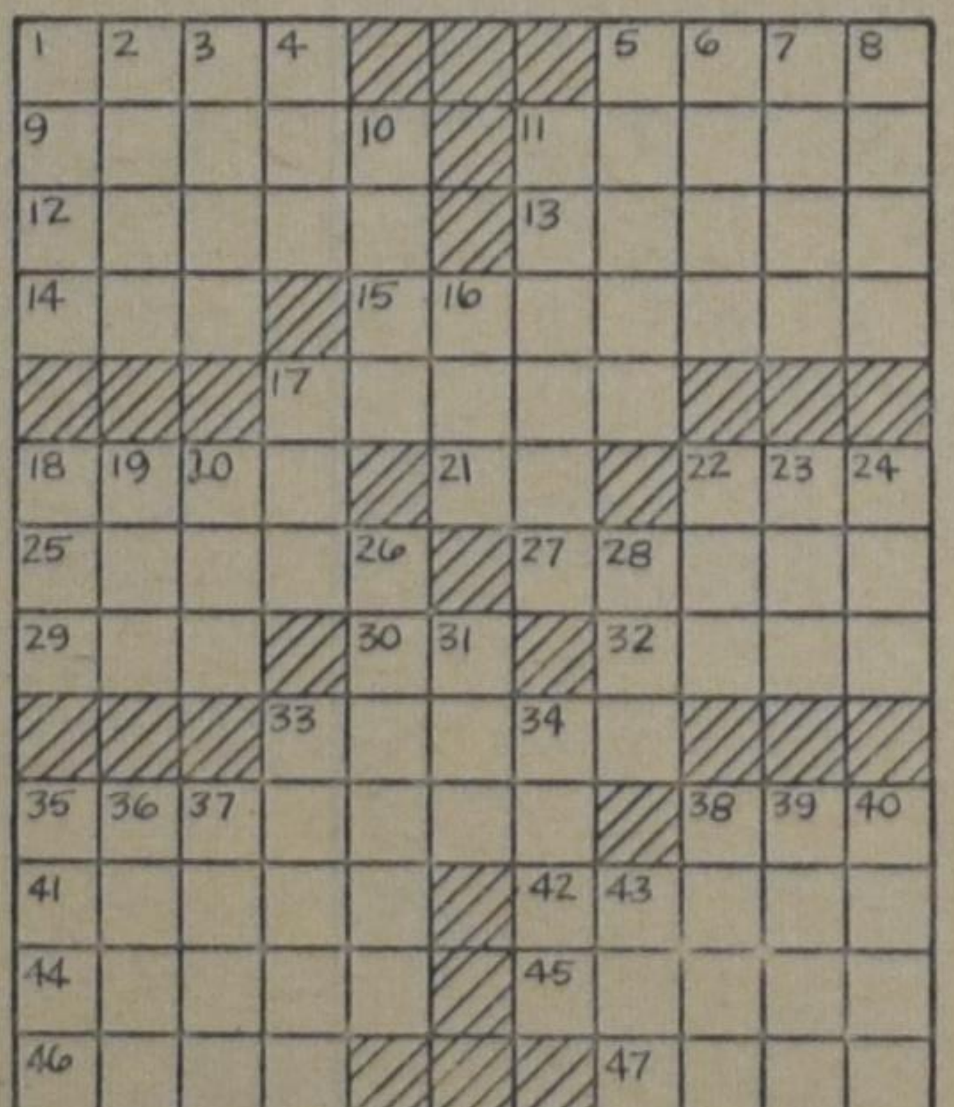

ANSWER of last week's Cross Word Puzzle

SIXTEEN OUTLINES ON

The Coming of the Lord Jesus Christ in the History of the Old Testament

by Rev. F. Guillaume, Dr. R. Kooistra, and Dr. P. G. Schrotenboer

The coming of Christ is the dominating theme of all Old Testament stories. It is most rewarding to discover this theme while studying and discussing Old Testament history with the aid of these outlines.

16 Outlines — 52 Pages — Price per copy 75¢

GUARDIAN PUBLISHING COMPANY LTD.
P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

ORDER AND DISTRIBUTE

OUR FINANCIAL CONTRIBUTIONS TO CHRIST'S CHURCH AND KINGDOM

by A. DE JAGER,
Minister of the Gospel.

35 pages — Price 40¢ per copy only.

ORDER FROM:

GUARDIAN PUBLISHING CO. LTD.
BOX 312 STATION B HAMILTON, ONT.